

คู่มือการปฏิบัติงานด้านปศุสัตว์ของประเทศไทยภายใต้
กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติ
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
(อาเซียน)

โดย

บุณทริกา กระจ่างวงษ์

พรทิพา โรจนแสง

กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ

กรมปศุสัตว์

**คู่มือการปฏิบัติงานด้านปศุสัตว์ของประเทศไทยภายใต้กรอบความร่วมมือ
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)**

บุณทริกา กระจ่างวงษ์ พรทิพา โรจนแสง

บทคัดย่อ

คู่มือการปฏิบัติงานด้านปศุสัตว์ของประเทศไทยภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) เป็นคู่มือสำหรับเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์และผู้ที่มีความสนใจในเรื่องการปฏิบัติงานด้านปศุสัตว์ที่ประเทศไทยดำเนินงานภายใต้กรอบอาเซียน โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย ประวัติการก่อตั้งอาเซียน การดำเนินงานของอาเซียน การประชุมที่สำคัญของอาเซียน โครงสร้างของการประชุมที่สำคัญของอาเซียน ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 กรอบความร่วมมืออาเซียน+6 บทบาทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับอาเซียน บทบาทของกรมปศุสัตว์ต่ออาเซียน ข้อมูลพื้นฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของประเทศไทยกับประเทศในอาเซียนด้านปศุสัตว์ ประจำปีพ.ศ.2559 โครงสร้างความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียนด้านปศุสัตว์ โครงสร้างของความร่วมมืออาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ของอาเซียน โครงสร้างของกรอบความร่วมมือเศรษฐกิจอาเซียน โครงสร้างของกรอบความร่วมมือประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประวัติความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ของกรมปศุสัตว์ แนวโน้มความเป็นไปได้และโอกาสประเทศไทยในการเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ทางด้านวิชาการ และการค้าภายในภูมิภาคอาเซียน และแนวทางการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ทั้งในด้านการพัฒนาวิชาการ การค้า ยุทธศาสตร์ มาตรการ ระเบียบ ข้อตกลงด้านปศุสัตว์ ทั้งนี้ ในการเป็นผู้นำด้านปศุสัตว์ จากการรวบรวมข้อมูลต่างๆ พบว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพและมีบทบาทในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งด้านวิชาการ การค้า มาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช โดยมีความร่วมมือทางวิชาการ และเทคนิคกับประเทศในอาเซียนทั้งแบบทวิภาคี และ พหุภาคีอย่างต่อเนื่อง โดยมีลักษณะแบบประเทศไทยเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และมีการเข้าร่วมในการพิจารณามาตรฐานในด้านปศุสัตว์ในกรอบของอาเซียนเพื่อการปศุสัตว์ที่ดีขึ้นของอาเซียน และเป็นผู้ดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์ โดยเป็นประเทศที่สามารถส่งออกได้ในระดับอาเซียน และระดับโลก นอกจากนี้ประเทศไทยมีการพัฒนาความร่วมมือในเรื่องข้อตกลงระเบียบ มาตรฐาน และข้อตกลงในกรอบอาเซียนอย่างต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ และแผนความร่วมมือระดับอาเซียนในด้านอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ของอาเซียนต่อไป

คำสำคัญ: ปศุสัตว์ อาเซียน

เลขทะเบียนวิชาการ : 60 (2) – 0519 – 082

กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์

69/1 ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400

คำนำ

กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้มีการร่วมตัวกันเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยได้มีการเห็นพ้องที่จะให้อาเซียนร่วมมือกันให้มีความเข้มแข็งและมั่นคงยิ่งขึ้น จึงได้ร่วมกันประกาศ “ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2” ซึ่งกำหนดให้มีการสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ 1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community - APSC) 2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และ 3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community - ASCC) ประเทศไทยโดยกรมปลัดัวได้มีการดำเนินงานด้านความร่วมมือด้านการปลัดัวต่างประเทศมาเป็นเวลานาน ไม่ว่าจะเป็นด้านความร่วมมือทางวิชาการ การวิจัย การค้า การเคลื่อนย้ายสัตว์และผลิตภัณฑ์ปลัดัว การจัดทำระเบียบ ข้อบังคับ ยุทธศาสตร์ และความตกลงทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านของไทยซึ่งมีความสำคัญในเชิงภูมิศาสตร์ที่ต้องให้ความสำคัญในเรื่องโรคระบาดข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายสัตว์และผลิตภัณฑ์ปลัดัวข้ามพรมแดนอีกประการหนึ่ง

โดยเสาหลักที่มีความสำคัญกับงานด้านปลัดัวคือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และยังมีงานปลัดัวบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งกรมปลัดัวได้เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานในส่วนของภาคปลัดัวในหลากหลายคณะ แต่ทั้งนี้การทำงานด้านปลัดัวภายใต้กรอบอาเซียนยังไม่เคยมีผู้รวบรวมจัดหมวดหมู่เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งระบบ โครงสร้าง รายชื่อคณะทำงาน และข้อตกลงที่มีการบังคับใช้ในเวทีของอาเซียน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานภายในกรมปลัดัวมีความสับสนในการประสานงานและการปฏิบัติงานระหว่างประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องมีคู่มือการปฏิบัติงานด้านปลัดัวเพื่อให้สามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คู่มือการปฏิบัติงานด้านปลัดัวของประเทศไทยภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) จึงเป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นคู่มืออ้างอิงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมปลัดัวรวบรวมรายชื่อคณะทำงานภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่กรมปลัดัวรับผิดชอบ โดยคณะผู้จัดทำได้รวบรวมค้นคว้าจากข้อมูลที่มีอยู่ในสำนัก/กองต่างๆ ภายในกรมปลัดัวที่มีการทำงานด้านปลัดัวภายใต้กรอบอาเซียนทั้งด้านความร่วมมือ และด้านการค้าระหว่างประเทศ

คณะผู้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านปลัดัวของประเทศไทยภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการปฏิบัติงานด้านปลัดัว

ของประเทศไทยภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)
ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่นักงานและบุคคลของกรมปศุสัตว์ และบุคคลภายนอกที่สนใจ ในการ
ปฏิบัติงานและสามารถทำความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานระหว่างประเทศที่เป็นกรอบอาเซียนต่อไป

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	
คำนำ	
สารบัญ	
สารบัญภาพ	
สารบัญตาราง	
คำย่อ	
บทนำ	1
ความเป็นมาของอาเซียน	3
1. ประวัติการก่อตั้งอาเซียน	3
2. การดำเนินงานของอาเซียน	4
3. การประชุมที่สำคัญของอาเซียน	4
ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ	7
1. กรอบความร่วมมืออาเซียน+3	7
2. กรอบความร่วมมืออาเซียน+6	9
3. กรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน	10
บทบาทของประเทศไทยกับอาเซียน	12
1. บทบาทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับอาเซียน	12
2. บทบาทของกรมปศุสัตว์ต่ออาเซียน	13
โครงสร้างความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียนด้านปศุสัตว์	17
1. โครงสร้างของความร่วมมืออาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ของอาเซียน	18
2. โครงสร้างของกรอบความร่วมมือเศรษฐกิจอาเซียน	23
3. โครงสร้างของกรอบความร่วมมือประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	28
ประวัติความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ของกรมปศุสัตว์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน	30
ข้อมูลพื้นฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน	35
ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	58
ด้านปศุสัตว์ ประจำปีพ.ศ.2559	

แนวโน้มความเป็นไปได้และโอกาสประเทศไทยในการเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ทางด้าน วิชาการและการค้าภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	116
แนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านปศุสัตว์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	127
1. แนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านปศุสัตว์ของไทยกับประเทศในสมาคมภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในด้านการพัฒนาวิชาการ การค้า ยุทธศาสตร์ มาตรการ ระเบียบ ข้อตกลงด้านปศุสัตว์	127
2. แนวทางการพัฒนาความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศคู่ค้าอื่นๆที่สำคัญในภูมิภาคอื่น	132
ภาคผนวก	134
ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านปศุสัตว์ประจำปี พ.ศ.2559	
บรรณานุกรม	149

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 โครงสร้างของการประชุมที่สำคัญของอาเซียน	6
ภาพที่ 2 กรอบความร่วมมืออาเซียน+3	8
ภาพที่ 3 กรอบความร่วมมืออาเซียน+6 และ RCEP	11
ภาพที่ 4 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้	20
ภาพที่ 5 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน	24
ภาพที่ 6 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์	25
ภาพที่ 7 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับทางปศุสัตว์	28
ภาพที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศบรูไน ดารุสซาลาม	58
ภาพที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา	59
ภาพที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศอินโดนีเซีย	60
ภาพที่ 11.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว	61
ภาพที่ 11.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว	62
ภาพที่ 12 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย	63
ภาพที่ 13.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์	64
ภาพที่ 13.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์	65
ภาพที่ 14 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศฟิลิปปินส์	66
ภาพที่ 15 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศสิงคโปร์	67
ภาพที่ 16 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	68
ภาพที่ 17.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา	70
ภาพที่ 17.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา	71
ภาพที่ 17.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา	72
ภาพที่ 18 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศ อินโดนีเซีย	73
ภาพที่ 19.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว	75
ภาพที่ 19.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว	76
ภาพที่ 19.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว	77
ภาพที่ 19.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว	78

ภาพที่ 32 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย	102
ภาพที่ 33 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย	103
ภาพที่ 34 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศลาวมายังประเทศไทย	104
ภาพที่ 35 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย	105
ภาพที่ 36 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย	106
ภาพที่ 37 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย	107
ภาพที่ 38 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย	108
ภาพที่ 39 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย	109
ภาพที่ 40 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศอินโดนีเซียมายังประเทศไทย	110
ภาพที่ 41 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย	111
ภาพที่ 42 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศเมียนมาร์มายังประเทศไทย	112
ภาพที่ 43 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย	113
ภาพที่ 44 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย	114
ภาพที่ 45 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย	115
ภาพที่ 46 ปริมาณการผลิตโคเนื้อของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556	122
ภาพที่ 47 ปริมาณการผลิตน้ำนมดิบของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2557	123
ภาพที่ 48 ปริมาณการผลิตสุกรของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556	124
ภาพที่ 49 ปริมาณการผลิตไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556	125
ภาพที่ 50 ปริมาณการผลิตไก่ไข่ในประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556	126
ภาพที่ 51 การขยายขอบเขตของความร่วมมือของอาเซียนไปยังภูมิภาคอื่นๆ	133

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ปริมาณการนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	135
ตารางที่ 2	ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	138
ตารางที่ 3	ปริมาณการนำสัตว์เข้าจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประเทศไทย	144
ตารางที่ 4	ปริมาณการนำซากสัตว์เข้าจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประเทศไทย	145
ตารางที่ 5	ปริมาณการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประเทศไทย	146
ตารางที่ 6	ปริมาณการส่งออกอาหารสัตว์จากประเทศไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	147

คำย่อ

ACCAHZ PrepCom	คณะกรรมการจัดตั้งศูนย์ประสานงานสุขภาพสัตว์และโรคติดต่อสัตว์และคนแห่งอาเซียน (ASEAN Coordinating Centre for Animal Health and Zoonoses Preparatory Committee)
ACCSQ	คณะกรรมการที่ปรึกษาอาเซียน ด้านมาตรฐานและคุณภาพ (ASEAN Consultative Committee on Standard and Quality)
ACGL	คณะกรรมการสื่อสารเฉพาะกิจด้านการปศุสัตว์ (ASEAN ad hoc Communication Group for Livestock)
AC-SPS	คณะกรรมการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชอาเซียน (ASEAN Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures)
AEC	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community)
AEM	(ASEAN Economic Ministers Meeting)
AEM+3	การประชุมระดับรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนกับประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ (ASEAN Economic Ministers Meeting plus Three)
AEM-METI	การประชุมระหว่างรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนและรัฐมนตรีเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น (ASEAN Economic Ministers and Minister of Economy Trade and Industry of Japan)
AFSRB	คณะกรรมการสำรองอาหารเพื่อความมั่นคงแห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Food Security Reserve Board)
AFTA	เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area)
AFTLC	คณะกรรมการห้องปฏิบัติการตรวจสอบอาหารอาเซียน (ASEAN Food Testing Laboratories Committee)
AHMM	การประชุมระดับรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน (ASEAN Health Ministers Meeting)
AIFS	กรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (ASEAN Integrated Food Security)

AIGA	คณะไข้หวัดนกแห่งอาเซียน (Avian Influenza Group of ASEAN)
ALDF	คณะอำนวยการห้องปฏิบัติการอาเซียน (ASEAN Laboratory Directors Forum)
AMAF	การประชุมระดับรัฐมนตรีเกษตรกรรม ป่าไม้อาเซียน (ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry)
AMME	การประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม (ASEAN Ministerial Meeting on Environment)
ANFPVP	คณะผู้ประสานงานแห่งชาติด้านผลิตภัณฑ์ของอาเซียน (ASEAN National Focal Point on Product)
APSC	ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community)
ARF	การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum)
ARSFF	คณะระบบเตือนภัยเร่งด่วนด้านอาหารและอาหารสัตว์อาเซียน (Asean Rapid Alert System for Food and Feed)
ASCC	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community)
ASCP	คณะผู้ประสานงานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชอาเซียน (ASEAN Sanitary and Phytosanitary Contact Points)
ASWG	คณะทำงานอาเซียนสาขาต่างๆ (ASEAN Sectoral Working Group)
ASWGL	คณะทำงานด้านปศุสัตว์อาเซียน (ASEAN Sectoral Working Group on Livestock)
ATFC	คณะทำงานด้านสาขา Codex (ASEAN Task Force on Codex)
ATIGA	ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement)
AVEG	คณะระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์ (ASEAN Veterinary Epidemiology Group)

AWG on HALAL Food.	คณะทำงานด้านอาหารฮาลาลอาเซียน (ASEAN Working Group on HALAL Food)
CCA	คณะกรรมการประสานงานการดำเนินการภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน(Coordinating Committee on ATIGA)
CEPEA	พันธมิตรหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Comprehensive Economic Partnership in East Asia-
CODEX	โครงการมาตรฐานอาหารขององค์การอาหาร และเกษตรแห่งสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลก (Joint FAO/WHO CODEX Alimentarius Commission)
EAC	ประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง (East Asian Community)
EAS	การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit)
EAVG	กลุ่มวิสัยทัศน์เอเชียตะวันออก (East Asia Vision Group
EWG - GAHP	คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญ ด้านการเลี้ยงสัตว์ที่ดี (Expert Working Group on Good Animal Husbandry Practices)
FAO	องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations)
FETPV	โครงการฝึกอบรมนายสัตวแพทย์นักระบาดวิทยาภาคสนาม (Field Epidemiology Training Program Veterinary)
FMD	โรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease)
HPAI Task Force	คณะทำงานเฉพาะกิจอาเซียนด้านโรคไข้หวัดนกชนิดก่อโรครุนแรง (ASEAN Task Force on Highly Pathogenic Avian Influenza)
IA	ข้อตกลงดำเนิน โครงการ (Implementing Arrangement)
KAP	การศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ (knowledge Attitude Practice)
MRA	การจัดทำกรอบข้อตกลงการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Arrangement)
NTB	การขจัดอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับการค้า (non-tariff barriers to trade)

OIE	องค์การสุขภาพสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organization for Animal Health)
PFPWG	คณะทำงานผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป (Prepared Foodstuff Product Working Group)
PODD	การตรวจหาโรคหนึ่งเดียวแบบมีส่วนร่วม (Participatory One health Disease Detection)
RCEP	กรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน (Region Comprehensive Economic Partnership:)
ROO	กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rule of Origin)
RRL	ศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อย ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (OIE Reference Laboratory for Foot and Mouth Disease)
SOM - AMAF	การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (the Senior Officials Meeting of The ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry)
SPA-FS	แผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (Strategic Plan of Action – Food Security)
SP-FAF	แผนยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์สำหรับความร่วมมืออาเซียนในอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ (Vision and Strategic Plan for ASEAN Cooperation in Food, Agriculture and Forestry)
SPS	มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary)
SSOM - AMAF	การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ สมัยพิเศษ(the Special Senior Officials Meeting of The ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry)
TBT	มาตรการอุปสรรคทางเทคนิคทางการค้า (Technical Barriers to Trade)
WTO	องค์การการค้าโลก (World Trade Organization)

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของการจัดทำคู่มือ

กรมปศุสัตว์ได้มีการดำเนินงานด้านความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ต่างประเทศมาเป็นเวลานาน ไม่ว่าจะเป็นด้านความร่วมมือทางวิชาการ การวิจัย การค้า การเคลื่อนย้ายสัตว์และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ การจัดทำระเบียบ ข้อบังคับ ยุทธศาสตร์ และความตกลงทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี และเมื่อมีการจัดตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) และมีการสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) ซึ่งเสา AEC เป็นเสาหลักที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับงานด้านปศุสัตว์ และยังมีงานปศุสัตว์บางส่วนที่เกี่ยวข้องกับเสา ASCC ซึ่งกรมปศุสัตว์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานในส่วนของภาคปศุสัตว์และเกษตรกรรมในหลากหลายคณะ แต่ทั้งนี้การทำงานด้านปศุสัตว์ภายใต้กรอบอาเซียนยังไม่เคยมีผู้รวบรวมจัดหมวดหมู่เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งระบบ โครงสร้าง รายชื่อคณะทำงาน และข้อตกลงที่มีการบังคับใช้ในเวทีของอาเซียน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานภายในกรมปศุสัตว์มีความสับสนในการประสานงานและการปฏิบัติงานระหว่างประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องมีคู่มือการปฏิบัติงานด้านปศุสัตว์เพื่อให้สามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้จัดทำจึงดำเนินการจัดทำคู่มือฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจการปศุสัตว์โดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียนต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ

1. เพื่อเป็นคู่มืออ้างอิงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ในงานด้านปศุสัตว์ระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)
2. เพื่อรวบรวมรายชื่อคณะทำงานภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่กรมปศุสัตว์รับผิดชอบ
3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มความเป็นไปได้และโอกาสในการไทยจะเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ทั้งทางด้านวิชาการ การค้าภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับประเทศในกลุ่มสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ทั้งในด้านการพัฒนาวิชาการ การค้า ยุทธศาสตร์ มาตรการ ระเบียบ ข้อตกลงด้าน ปศุสัตว์

5. เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาพัฒนาความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) กับประเทศคู่ค้าอื่นๆที่สำคัญในภูมิภาคอื่น

3.ขอบเขตของการจัดทำคู่มือ

เป็นข้อมูลเฉพาะด้านปศุสัตว์ ที่ดำเนินการโดยกรมปศุสัตว์สำหรับความร่วมมือในกรอบของอาเซียนเท่านั้น

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถเป็นคู่มืออ้างอิงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ในงานด้านปศุสัตว์ระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) และสามารถใช้เป็นแนวทางการศึกษาการพัฒนาความร่วมมือในงานด้านปศุสัตว์ทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคีได้

ความเป็นมาของอาเซียน

1. ประวัติการก่อตั้งอาเซียน

อาเซียนก่อตั้งในปี พ.ศ. 2510 วัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้ง คือ เรื่องการเมืองและความมั่นคง โดยในช่วง 10 ปีแรกของการก่อตั้ง อาเซียนไม่มีกิจกรรมความร่วมมือที่สำคัญมากนัก มีการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งแรกที่บาหลี ประเทศอินโดนีเซีย พ.ศ. 2519 ไทยได้ชักชวนประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งเห็นภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจากการแพร่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์เช่นเดียวกัน ทำให้อาเซียนได้ร่วมมือกันและส่งสัญญาณออกมาชัดเจนว่า อาเซียนสามัคคี และลงนามในสนธิสัญญาและความตกลงในด้านต่างๆสะท้อนให้เห็นถึงการตื่นตัวต่อภัยคอมมิวนิสต์ในยุคนั้น โดยมีการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 2 ในปีพ.ศ. 2520 และ ครั้งที่ 3 ในปีพ.ศ. 2530 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และกรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ตามลำดับ เพื่อแสดงให้เห็นว่าอาเซียนร่วมมือกันจริงและมีความสามัคคีกัน

ในยุคหลังสงครามเย็น นับว่าเป็นยุคใหม่ของอาเซียนในด้านความมั่นคง เพราะมีการสร้างกลไกการหารือด้านความมั่นคงในภูมิภาคมากยิ่งขึ้น ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ที่สิงคโปร์ ในปีพ.ศ. 2535 เป็นการประชุมสุดยอดที่สำคัญในประวัติศาสตร์ของอาเซียน เพราะเป็นการประชุมครั้งแรกในยุคหลังสงครามเย็น โดยมีการตกลงกันว่า อาเซียนจะตั้งกลไกทางด้านความมั่นคงในภูมิภาคขึ้น ซึ่งต่อมาก็มีการจัดตั้ง ASEAN Forum (ARF) ขึ้น ซึ่งมีการประชุมครั้งแรกในปี พ.ศ. 2537 ที่กรุงเทพฯ นอกจากนี้ในการประชุมสุดยอดที่สิงคโปร์ ได้มีความร่วมมือทางเศรษฐกิจ คือ ได้มีการตกลงว่าจะมีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ASEAN Free Trade Area หรือ AFTA ต่อมา โดยศักราชใหม่ของความร่วมมืออาเซียนเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2546 ในประชุมสุดยอดที่บาหลี

อาเซียนมีกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเป็นธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุดของอาเซียน เป็นความตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่กำหนดกรอบโครงสร้างองค์กร เป้าหมาย หลักการ และกลไกที่สำคัญต่าง ๆ ภายในอาเซียน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสถานะเป็นองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ได้รับสถานภาพบุคคลตามกฎหมาย โดยหลักการพื้นฐานในการตัดสินใจของอาเซียนอยู่บนพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ

ทั้งนี้ มีโครงสร้างภายใต้ประชาคมอาเซียนที่ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ 1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community - APSC) 2. ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และ 3.ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community - ASCC)

คำขวัญของอาเซียน คือ “วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว” (One Vision, One Identity, One Community)

2. การดำเนินงานของอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียน ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานในการดำเนินความร่วมมือและดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมอาเซียน และเป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างสมาคมอาเซียน คณะกรรมการ สถาบันต่าง ๆ และรัฐบาลของรัฐสมาชิก โดยมีเลขาธิการอาเซียน (Secretary-General of ASEAN) เป็นหัวหน้าสำนักงาน เลขาธิการอาเซียนได้รับแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ไม่สามารถต่ออายุได้ เป็นบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิก ซึ่งจะดำรงตำแหน่งบนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก นอกจากนี้ยังมีรองเลขาธิการอาเซียนอีก 4 คน มีชั้นและสถานะเทียบเท่ารัฐมนตรีช่วยว่าการ โดย 2 คน มาจากรัฐสมาชิกอาเซียนบนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก และอีก 2 คน มาจากการคัดเลือกระบบเปิด โดยสำนักเลขาธิการอาเซียนมีหน่วยงานเฉพาะด้านที่ดำเนินความร่วมมือทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

สำนักงานอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) หรือกรมอาเซียนของประเทศสมาชิก รับผิดชอบในการประสานงานเกี่ยวกับอาเซียนกับหน่วยงานต่าง ๆ ของประเทศนั้นๆ ในการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือ และติดตามผลการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ

3. การประชุมที่สำคัญของอาเซียน

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิก จัดประชุมสองครั้งต่อปี และให้รัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพเพื่อพิจารณาหารือ ให้แนวนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาเซียนและในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก รวมทั้งประเด็นที่คณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาเสนอ

2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี เพื่อเตรียมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน และประสานงานกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

3. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Councils) ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แต่ละคณะประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี และมีประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน เพื่อประสานการปฏิบัติงานขององค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) เช่น การประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry - AMAF)

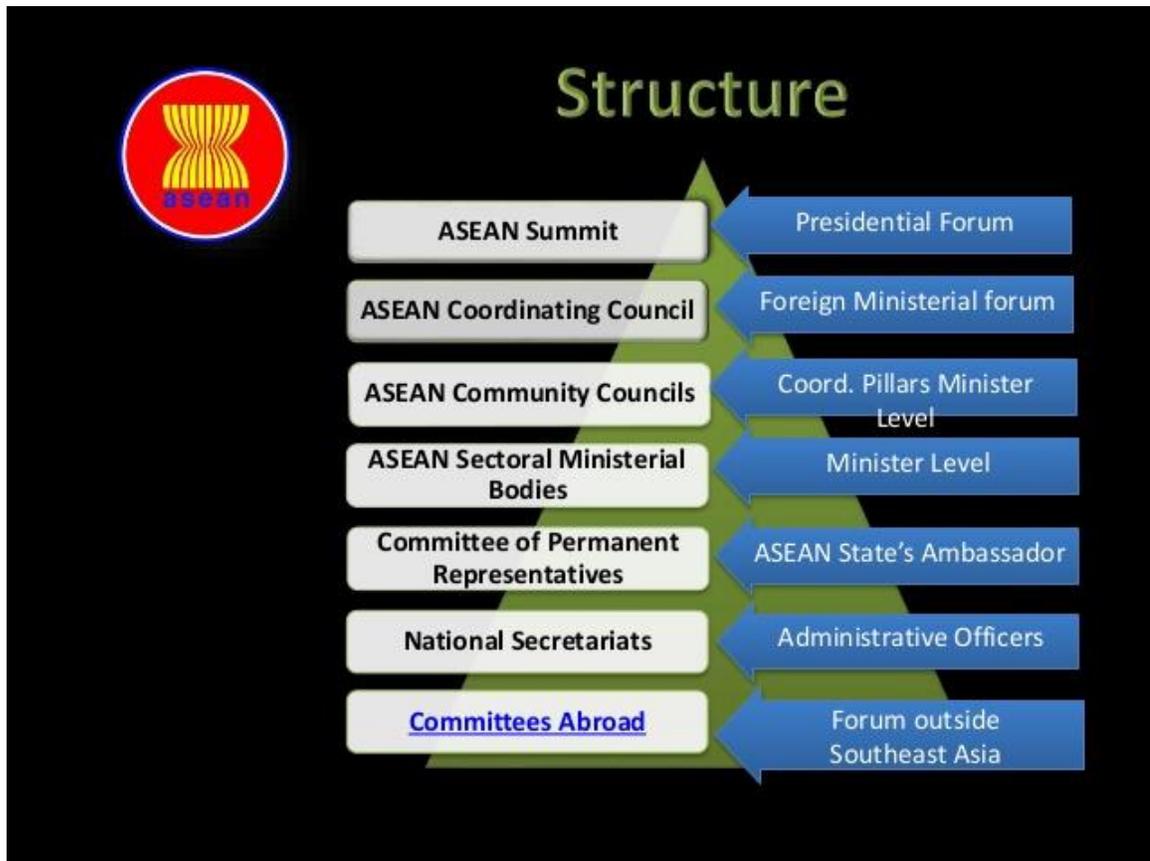
5. ที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials) ระดับปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง หรือเทียบเท่า เช่น ที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (SOM-AMAF/ PREPSOM) และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านป่าไม้อาเซียน (ASEAN Senior Officials on Forestry – ASOF)

6. คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives to ASEAN) ซึ่งเป็นที่ประชุมของเอกอัครราชทูตที่แต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนแต่งตั้งให้ไปประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

7. สำนักงานอาเซียนแห่งชาติ (National Secretariat) คือ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิก

8. Committee Abroad อาทิ ASEAN Committee in Beijing (ACB) และ ASEAN Geneva Committee รายละเอียดดังภาพที่ 1 โครงสร้างของการประชุมที่สำคัญของอาเซียน

ภาพที่ 1 โครงสร้างของการประชุมที่สำคัญของอาเซียน

ที่มา: <https://www.slideshare.net/maretapратиwi/the-asean-structure>

ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ

อาเซียนได้ตั้งเป้าหมายที่จะจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) โดยมีการดำเนินการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในแนวคู่ขนานกัน คือ การรวมกลุ่มภายในอาเซียน และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTAs) ปัจจุบันอาเซียนได้จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจา ได้แก่ อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลี อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ และอาเซียน-อินเดีย และมีแนวโน้มที่จะจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีที่มีขนาดใหญ่และครอบคลุมระดับการเปิดเสรีมากขึ้น โดยเริ่มจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก หรืออาเซียน+3 และอาเซียน+6

1. กรอบความร่วมมืออาเซียน+3

กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับกลุ่มประเทศที่อยู่นอกภูมิภาคอาเซียน จำนวน 3 ประเทศ ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออก และเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออก (East Asian Community : EAC) โดยกำหนดให้กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เป็นกลไกหลักในการนำไปสู่เป้าหมายการจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออก

ความเป็นมาและพัฒนาการ

กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 ในช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินในภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยมีการพบปะหารือระหว่างผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนและผู้นำของจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ เป็นครั้งแรก ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 นับแต่นั้นเป็นต้นมา การประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดียวกับการประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2542 ได้มีการออกแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออก และจัดตั้งกลุ่มวิสัยทัศน์เอเชียตะวันออก (East Asia Vision Group : EAVG) เพื่อจัดวางวิสัยทัศน์ความร่วมมือในเอเชียตะวันออก ซึ่ง EAVG ได้เสนอแนะแนวทางการจัดตั้ง EAC และมาตรการความร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การจัดตั้ง EAC ในปี พ.ศ.2550 ผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามในแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออก ฉบับที่ 2 (Second Joint Statement on East Asia Cooperation : Building on the Foundations of ASEAN Plus Three Cooperation) พร้อมกับ

เห็นชอบให้มีการจัดทำแผนดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน (ASEAN+3 Cooperation Work Plan (2007– 2017)) เพื่อส่งเสริมกรอบความร่วมมืออาเซียน+3

ความร่วมมือในระยะยาว และผลักดันให้เกิดประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือใน 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเมืองและความมั่นคง (2) ด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการเงิน (3) ด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศโลก และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (4) ด้านสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนา และ (5) ด้านการส่งเสริมกรอบการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ และกลไกต่าง ๆ ในการติดตามผล ปัจจุบัน ความร่วมมือในกรอบอาเซียน+3 ครอบคลุมความร่วมมือต่าง ๆ มากกว่า 20 สาขา ภายใต้กรอบการประชุมในระดับต่าง ๆ ประมาณ 60 กรอบการประชุม รายละเอียดดังภาพที่ 2 กรอบความร่วมมืออาเซียน+3

ภาพที่ 2 กรอบความร่วมมืออาเซียน+3

ที่มา : <http://www.เกี๊ยะคความรู้.net/อาเซียน3/>

2. กรอบความร่วมมืออาเซียน+6

กรอบความร่วมมืออาเซียน+6 (ASEAN+6) เป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน 6 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดียเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มในด้านการค้าการลงทุน ให้มีศักยภาพ สามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ เช่น สหภาพยุโรป และเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ความเป็นมาและพัฒนาการ

สืบเนื่องจากการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-ญี่ปุ่น (AEM-METI) และ AEM+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 ญี่ปุ่นเสนอให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญภาควิชาการของกลุ่มประเทศ East Asia Summit- EAS (ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย) ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งเขตการค้าเสรี โดยใช้ชื่อว่า “พันธมิตรหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Comprehensive Economic Partnership in East Asia-CEPEA) จากนั้น ในการประชุม East Asia Summit ครั้งที่ 2 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายและความเป็นไปได้ในการดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมร่วมกันของ CEPEA โดยประเทศญี่ปุ่นได้จัดประชุมร่วมกันระหว่างนักวิชาการซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละประเทศทั้งหมด 6 ครั้ง ในระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2551 จนได้ผลสรุปว่า หากมีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศอาเซียน+6 (CEPEA) จะทำให้เกิดความสะดวกในด้านการค้าและการลงทุน ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ พลังงาน สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี สารสนเทศ เมื่อได้ข้อสรุปดังกล่าวข้างต้น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจึงได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศอาเซียน+6 ในระยะที่ 2 โดยเน้นเรื่องความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (cooperation) การอำนวยความสะดวก (facilitation) และการเปิดเสรี (liberalization) ที่จะช่วยเสริมสร้างความสามารถของประเทศสมาชิกเพื่อรองรับการเปิดเสรีภายใต้อาเซียน+6 โดยมีเป้าหมายให้ครอบคลุมการเปิดตลาดสินค้า บริการ และการลงทุน ทั้งนี้ โดยมีการแบ่งระดับการพัฒนาประเทศของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ (1) ระดับพัฒนาน้อยที่สุด มี กัมพูชา สปป. ลาว พม่า เวียดนาม (2) ระดับพัฒนาระดับปานกลาง มี จีน ไทย อินเดีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และ (3) ระดับพัฒนาสูงสุดมี สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ มาเลเซีย และบรูไน

ในการประชุมเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ข้อสรุปว่า การจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศอาเซียน+6 ควรให้ความสำคัญเรื่องความร่วมมือ พร้อมกับเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละประเทศ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี และสร้างความเข้มแข็งให้

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนเอเชียตะวันออก เพื่อช่วยรองรับโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น และสร้างพื้นฐานในการพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ ในการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ครั้งที่ 44 ระหว่างวันที่ 25 สิงหาคม – 1 กันยายน พ.ศ. 2555 ณ เมืองเสียมราฐ ราชอาณาจักรกัมพูชา ได้มีมติร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา ๖ ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย ให้เริ่มหารือกรอบการเจรจาข้อตกลงเขตการค้าเสรีของกลุ่มประเทศอาเซียน+6 ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ที่จัดขึ้น ณ กรุงพนมเปญ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 (สำนักงานกฤษฎีกาแห่งชาติ, 2559) รายละเอียดดังภาพที่ 3 กรอบความร่วมมืออาเซียน+6 และ RCEP

3. กรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน

กรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่สำคัญของอาเซียนที่จะบูรณาการเศรษฐกิจเข้ากับโลกภายนอกตามเป้าหมายในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ความเป็นมาและพัฒนาการ

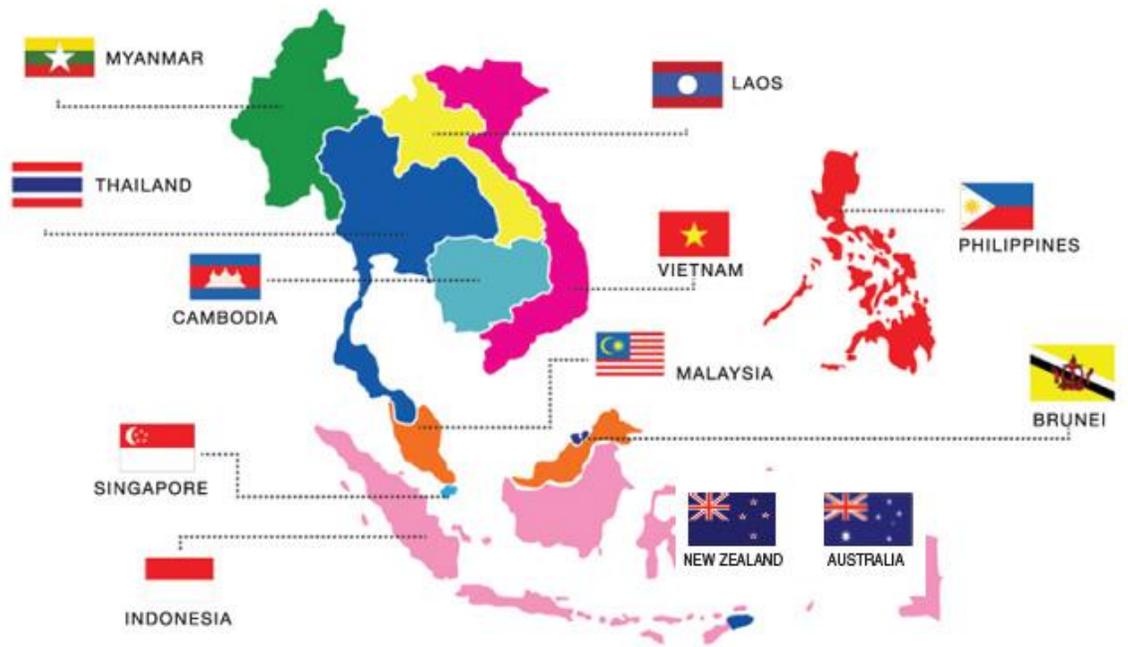
ผู้นำอาเซียน (พ.ย. 2554) รับรองเอกสาร “ASEAN Framework for Regional Comprehensive Economic Partnership” ซึ่งเป็นกรอบและหลักการพื้นฐานของอาเซียน ในการขยายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค โดยการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับคู่ภาคี ASEAN Plus One FTA ในปัจจุบัน (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) ที่สนใจจะเข้าร่วมโดยวางบทบาทให้อาเซียนเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการ

อาเซียนอยู่ระหว่างการเตรียมการขั้นต้นโดยกำลังจัดตั้งคณะทำงาน 4 ด้าน (สินค้า กฎระเบียบ ถิ่นกำเนิดสินค้า บริการลงทุน) เพื่อจัดทำแม่แบบของการเปิดเสรีในด้านต่างๆ ที่อาเซียนคาดหวัง เช่น ขอบเขต หลักการเฉพาะ และกลไกดำเนินงาน ก่อนที่จะดึงคู่เจรจาเข้าหารือ (ธรรมาภิบาล, 2555)

เป้าหมาย

อาเซียนตั้งเป้าหมายประกาศการเจรจาในสิ้นปี พ.ศ. 2555 แต่ทั้งนี้ปัจจุบัน (พ.ศ. 2560) ก็ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ รายละเอียดดังภาพที่ 3 กรอบความร่วมมืออาเซียน+6 และ RCEP

ภาพที่ 3 กรอบความร่วมมืออาเซียน+6 และ RCEP

ASEAN +6 & RCEP

ที่มา : <http://wtocenter.vn/other-agreement/regional-comprehensive-economic-partnership-rcep>

บทบาทของประเทศไทยกับอาเซียน

1. บทบาทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับอาเซียน

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในแผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมการจัดการเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และในแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเรื่องของการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ในประเด็นอาหาร เกษตร และป่าไม้ ซึ่งในแผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2551 – 2554 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ปรับโครงสร้างภาคเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีกลยุทธ์ที่จะเร่งรัดการเจรจาข้อตกลงต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรด้วยการจัดทำที่เจรจการค้าเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าและขยายตลาดสินค้าเกษตร และอาหารสู่ตลาดโลก รวมทั้งเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศที่มีบทบาทสำคัญและมีศักยภาพด้านการค้า และมีการเน้นย้ำทำความเข้าใจและเตรียมพร้อมหากมีการเปิดเสรีโดยมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อเป็นการทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมของข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้รับทราบสิทธิประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้า มาตรการป้องกันการนำเข้า รวมทั้งหลักเกณฑ์วัตถุประสงค์ แนวทางการช่วยเหลือของกองทุนปรับ โครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการเปิดตลาดการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

จากการที่ประเทศไทยต้องเปิดการค้าเสรีอาเซียนโดยมีสินค้าประมาณ 8,000 รายการ ที่ต้องเปิดการค้าเสรีระหว่างประเทศสมาชิกใน จำนวนนี้ เป็นสินค้าเกษตรประมาณ 1,000 รายการ ยกเว้นสินค้าเกษตรอ่อนไหวของไทย 4 กลุ่มสินค้า (ไม้ตัดดอก มันฝรั่ง กาแฟ และเนื้อมะพร้าว) (กรมการค้าต่างประเทศ, 2554) ซึ่งจะต้องลดภาษีเหลือร้อยละ 0 พร้อมทั้งยกเลิกโควตาทันที โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ทั้งนี้สินค้าปศุสัตว์ที่ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

ผลกระทบจากการดำเนินการตามพันธกรณีดังกล่าวที่มีต่อเกษตรกร เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรม มีการผลิตสินค้าที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ดำเนินการมาตรการป้องกันการนำเข้า เช่น การกำหนดคุณสมบัติของผู้นำเข้า การขึ้นทะเบียนผู้นำเข้า การกำหนดระยะเวลาการนำเข้า การกำหนดมาตรฐานสุขอนามัยที่

เข้มงวด มีแหล่งกำหนดสินค้า การกำหนดด้านการนำเข้า รวมทั้งการควบคุมติดตามการนำเข้า ป้องกันการลักลอบนำเข้า เพื่อปกป้องสินค้าดังกล่าว

อย่างไรก็ดี ประเทศต่างๆก็มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเช่นกัน อีกทั้งแนวโน้มการค้าแข่งขันของโลก มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น มีการนำมาตรการที่มีโทษมาใช้เพื่อกีดกันทางการค้ามากขึ้น เช่น การกำหนดมาตรการด้านสุขอนามัยพืชและสัตว์ (SPS) นอกจากนี้ผู้บริโภคก็มีแนวโน้มให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยและคุณภาพสินค้าเพิ่มขึ้น ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานที่แต่ละประเทศกำหนด รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุน และเพิ่มผลผลิตให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตร (กองอาเซียน, 2559)

2. บทบาทของกรมปศุสัตว์ต่ออาเซียน

กรมปศุสัตว์ได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2556 - 2560 ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานราชการของกรมปศุสัตว์ ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวข้องกับอาเซียน ดังนี้

พันธกิจ

ได้มีการเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถนะบุคลากรในกระบวนการปศุสัตว์ไทยให้ได้มาตรฐาน ความเป็นมืออาชีพ มีความรู้ ความเข้าใจ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจเสี่ยง และก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตลอดจนส่งเสริมการสร้างคุณค่า ความสำคัญในอาชีพเกษตรกรด้านการปศุสัตว์ปรับ โครงสร้างการผลิต เน้นการพึ่งพาตนเอง เพื่อยกระดับคุณภาพอาชีพเกษตรกร

เป้าประสงค์หลัก

1) ทรัพยากรมนุษย์ในกรมปศุสัตว์และกระบวนการการปศุสัตว์ไทยมีศักยภาพ สมรรถนะเข้มแข็งได้มาตรฐาน พร้อมทั้งมีจำนวนเพียงพอ เพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยเสี่ยงจากความร่วมมือทางการค้าในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการเป็น AEC รวมทั้งมีความมั่นคงในอาชีพ วิชาชีพ ภูมิใจและพึงพอใจในคุณภาพชีวิตที่ดี ตั้งแต่บุคลากรกรมปศุสัตว์ เกษตรกร ผู้ประกอบการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้องกับกรมปศุสัตว์และการปศุสัตว์ไทย

2) ระบบการผลิตปศุสัตว์ไทยทุกช่วงห่วงโซ่การผลิต มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และได้มาตรฐานตรงตามเงื่อนไขประเทศคู่ค้า มีความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) สามารถรับมือกับเงื่อนไขทางการค้า มาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ มีการผลิตที่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดภายในประเทศ และความต้องการของ

ตลาดภายนอกประเทศ พร้อมทั้งมีระบบการป้องกันโรคและระบบที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ปลอดภัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรฐานสากล แข่งขันได้ทุกตลาดอย่างยั่งยืน

และกรมปศุสัตว์ได้กำหนดวิสัยทัศน์ที่ว่า “เป็นองค์กรชั้นนำพัฒนาการปศุสัตว์สู่อาเซียนและ ตลาดโลก” และมียุทธศาสตร์ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับอาเซียนทั้งสิ้น อาทิเช่น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและเกษตรกร ด้านการปศุสัตว์

เป้าประสงค์: มุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็งในทุกมิติให้แก่บุคลากรของภาครัฐ และ เกษตรกรด้านการปศุสัตว์ ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป ตลอดจนในเชิงพาณิชย์ เพื่อพร้อมรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง และปัจจัยเสี่ยงจากข้อตกลงระหว่างประเทศ การเปิดเสรีทางการค้า ตลอดจนการเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community: AEC) ด้วยการเสริมสร้างความรู้ความ เข้าใจ พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ภูมิปัญญา กับเทคโนโลยีนวัตกรรมในเชิงบูรณาการ สร้างสังคมแห่ง การเรียนรู้ยกระดับการทำงานของบุคลากรภาครัฐ ไปสู่สังคมแห่งการวิจัย พัฒนา เผยแพร่ ถ่ายทอด ความรู้ให้บริการเกษตรกรอย่างเป็นธรรมเข้าถึงได้ง่าย พร้อมทั้งสนับสนุนให้เกษตรกรประกอบอาชีพ อย่างยั่งยืน ด้วยการเห็นคุณค่าของอาชีพ และพึ่งพาตนเองได้อย่างสมดุล ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการผลิตปศุสัตว์ให้สอดคล้องกับความต้องการและกลไก ตลาด

เป้าประสงค์ : พัฒนาและปรับโครงสร้างกระบวนการผลิตการปศุสัตว์ ให้สอดคล้อง และได้มาตรฐานสากล ตรงตามเงื่อนไขประเทศคู่ค้า รวมไปถึงการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมด้าน ความร่วมมือกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN) ในการพัฒนาพันธุ์สัตว์ พืชอาหารสัตว์ สุขภาพสัตว์ ในทุกมิติอย่างครบวงจร ควบคุมและกำกับการใช้สารเคมียารักษาโรค โดยคำนึงถึง ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก พร้อมปรับโครงสร้างการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประหยัด พลังงาน สนับสนุนให้การผลิตเพียงพอต่อความต้องการของตลาดภายในประเทศ และความต้องการ ของตลาดภายนอกประเทศ สร้างเสริมการเตรียมความพร้อมรับมือกับเงื่อนไขทางการค้า มาตรการกีด กันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานการผลิตที่เป็นสากลเป็นสำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมความร่วมมือด้านปศุสัตว์ในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์ : แสวงหาโอกาสจากการร่วมมือด้านการปศุสัตว์ภายใต้ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community : AEC) จากศักยภาพและความพร้อมที่มีอยู่เดิม ทั้งที่

เกี่ยวข้องกับโครงสร้างการผลิต องค์ความรู้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา รวมไปถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อขึ้นสู่การเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ของอาเซียนสู่ตลาดโลก

มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน:

- 1) ผลักดันให้ประเทศไทย เป็นผู้นำด้านปศุสัตว์ของอาเซียน
- 2) ประสานความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการกับหน่วยงานที่ดำเนินการด้านการต่างประเทศและประเทศสมาชิกอาเซียน
- 3) จัดประชุมระหว่างประเทศด้านปศุสัตว์ระดับทวิภาคีพหุภาคีและองค์การระหว่างประเทศ
- 4) การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านต่างประเทศ เช่น กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น ต้องมีมาตรการในการบูรณาการทำงานร่วมกัน
- 5) ผลักดันสินค้าปศุสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยกระดับจากผู้ปฏิบัติไปสู่ผู้กำกับดูแล

เป้าประสงค์: มุ่งสร้างความพร้อมของกรมปศุสัตว์ในทุกมิติเพื่อพร้อมปรับเปลี่ยนบทบาทไปสู่การเป็นฝ่ายกำกับดูแลที่ได้มาตรฐาน ด้วยความรู้ความเข้าใจตามหลักวิชาการ และองค์ความรู้ของผู้ปฏิบัติอย่างแท้จริงพร้อมทั้งปรับ โครงสร้างขององค์กรให้สอดคล้องกับบทบาทที่เปลี่ยนไป ตอบสนองเป้าประสงค์สามารถเข้าถึงหัวใจหลักในกระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ของเงื่อนไข ข้อกฎหมาย กฎระเบียบ หลักสากล เงื่อนไขข้อตกลงทางการค้า ทั้งภายในประเทศ และการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนการเปิดเสรีในรูปแบบต่างๆ เป็นสำคัญ

กลยุทธ์:

1. ปรับโครงสร้างและกระบวนการของกรมปศุสัตว์ ให้สอดคล้องกับบริบทหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียนและโลก
2. ผลักดันการถ่ายโอนภารกิจให้กับภาคเอกชนดำเนินการแทนภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 1 ปรับโครงสร้างและกระบวนการของกรมปศุสัตว์ให้สอดคล้องกับบริบทหรือสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียนและโลก

มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน:

- 1) ทบทวนโครงสร้าง บทบาทภารกิจของกรมปศุสัตว์ ให้มีความเหมาะสม สามารถดำเนินการได้คล่องตัวมีประสิทธิภาพ และลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

2) ถ่ายทอดบทบาทภารกิจในฐานะเป็นผู้กำกับดูแล ให้กับข้าราชการ
และพนักงานของรัฐ ให้มีความรู้และเข้าใจในบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไป (กรมปศุสัตว์, 2556)

โครงสร้างความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียนด้านปศุสัตว์

ตามที่กฎบัตรอาเซียน (ASEAN CHARTER) ได้กำหนดโครงสร้างองค์กรของอาเซียนไว้ในหมวดที่ 4 โดยการประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแนวทางร่วมมือของอาเซียน รวมถึงมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องสำคัญของอาเซียน โดยมีคณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Councils: ACCs) ทำหน้าที่ประสานงานความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก ดูแลการดำเนินงานและกิจการต่าง ๆ ของอาเซียนในภาพรวม

จากนั้นจะมีคณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Councils) ที่แยกเป็น 3 คณะตามประชาคม ได้แก่ คณะมนตรีการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานและติดตามการทำงานตามนโยบาย โดยเสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ ASEAN Summit นั้น

ทั้งนี้โครงสร้างความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์ที่กรมปศุสัตว์เข้าไปมีบทบาทและเข้าร่วมการประชุม มีดังนี้

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

- ระดับรัฐมนตรีเกษตรกรรม ป่าไม้อาเซียน (ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry: AMAF)

- ระดับรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers Meeting: AEM)

2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASSC)

- ระดับรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน (ASEAN Health Ministers Meeting: AHMM)

- ระดับรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม (ASEAN Ministerial Meeting on Environment: AMME)

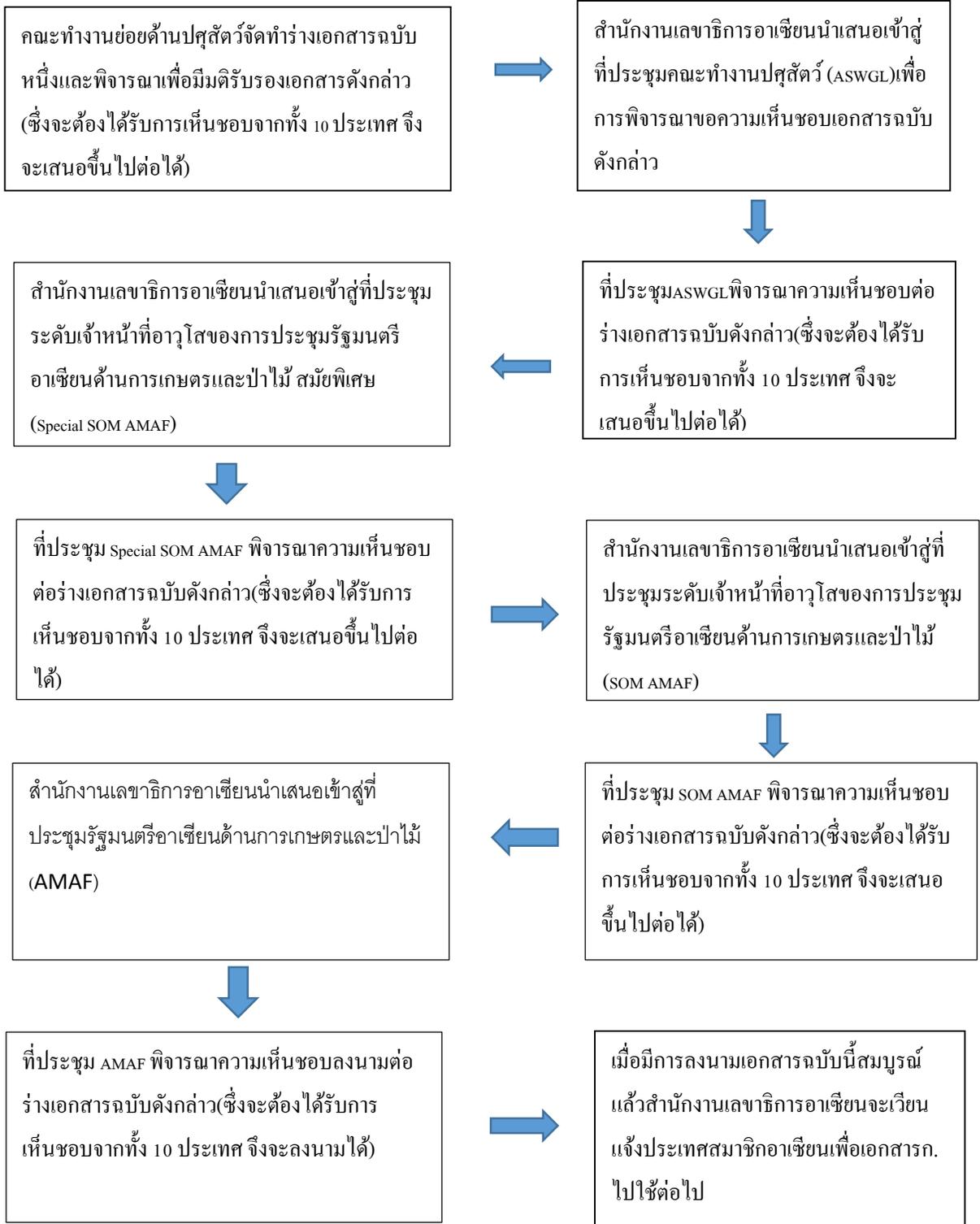
โดยความร่วมมือของเสา AEC และ ASSC ซึ่งมี Blueprint (แม่บทที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแผนงานและกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน) เป็นของตนเอง โดย ASSC Blueprint มีวัตถุประสงค์การทำงานภายใต้ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการความปลอดภัยและมั่นคงทางอาหาร รวมถึงการประสานของกฎความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศพร้อมด้วยมาตรฐานสากลและการพัฒนารูปแบบกรอบและขั้นตอนในการออกกฎหมาย ส่วนวัตถุประสงค์ของ AEC Blueprint สำหรับ อาหาร เกษตรกรรมและป่าไม้ จะรวมถึงการประสานของมาตรการ SPS MRLs และมาตรฐานในบริบทของการเสริมสร้างการค้าและการแข่งขันภายในและภายนอกประเทศอาเซียน

กรอบดังกล่าวจะมีส่วนอย่างมากต่อการพัฒนา AEC โดยสนับสนุนการสร้างตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขจัดอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับการค้า (non-tariff barriers to trade: NTB) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนการพัฒนา ASCC ด้วยการเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในอาเซียน โดยการจัดหาอาหารที่ปลอดภัยให้แก่ประชาชนในอาเซียนทั้งหมด เนื่องจากอาหารและการผลิตทางการเกษตร ยังคงเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญในประเทศกลุ่มอาเซียน ซึ่งกรอบนี้ก็จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาภูมิภาคอย่างยั่งยืนด้วยการช่วยให้มั่นใจได้ว่าอาหารที่ผลิตและส่งออกจากอาเซียน สามารถแข่งขันได้ทั่วโลกโดยการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านอาหาร ความปลอดภัยและคุณภาพ (Keng Ngee Teoh et al., 2014)

1. โครงสร้างของความร่วมมืออาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ของอาเซียน

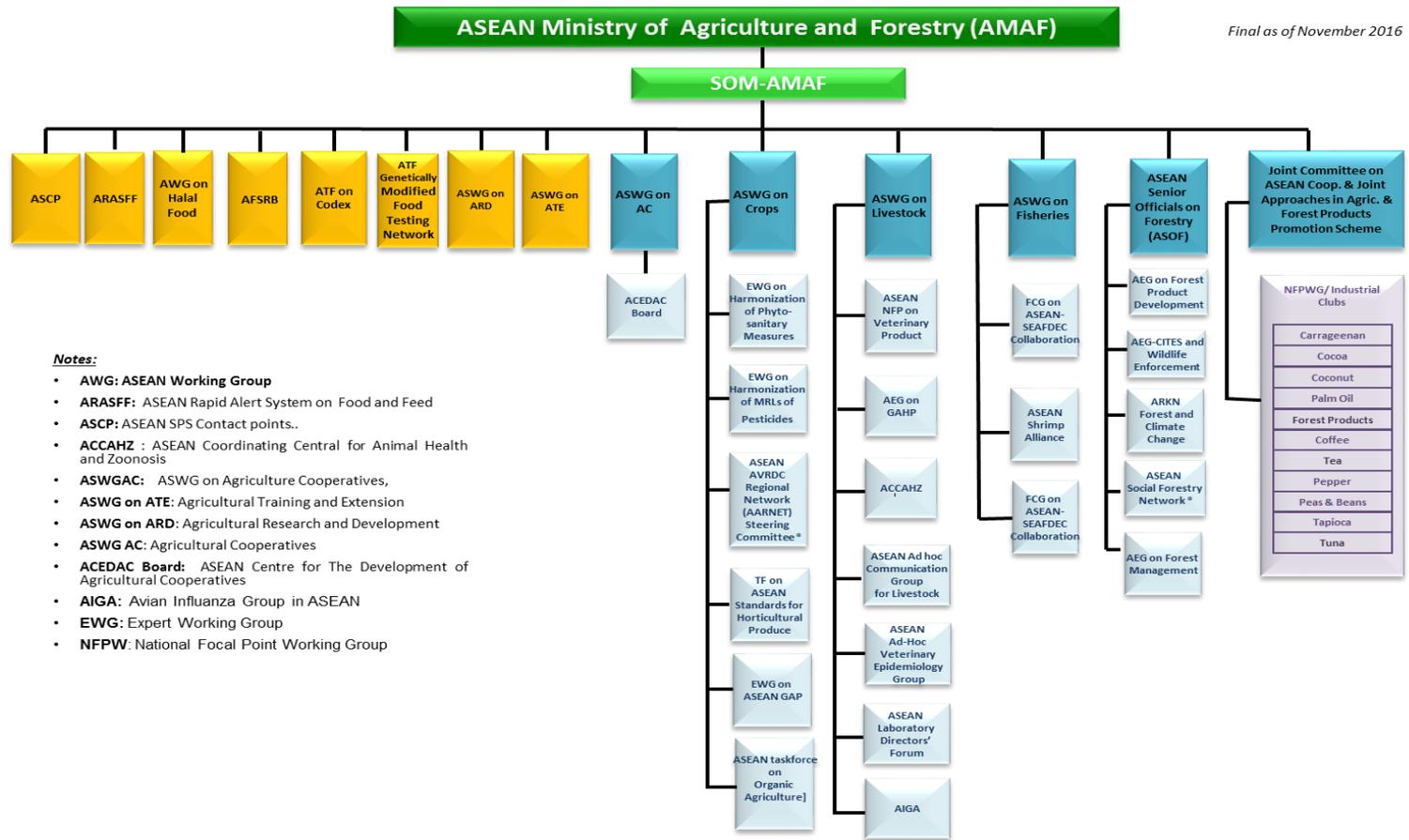
ในการประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (AMAF) ซึ่งจะมีการจัดประชุมขึ้นทุกปี รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ของประเทศไทยจะเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว โดย (ในปี พ.ศ. 2560 ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ ครั้งที่ 39 ณ จังหวัดเชียงใหม่) ทั้งนี้ในด้านปศุสัตว์ได้มีผู้แทนจากกรมปศุสัตว์ได้เข้าร่วมการประชุมทั้งในระดับรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตร และป่าไม้ ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ สมัยพิเศษ และระดับคณะทำงานด้านปศุสัตว์

ทั้งนี้เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ได้มีบทบาทเป็นอย่างมากในคณะทำงานด้านปศุสัตว์ซึ่งมีหลายคณะทำงานย่อยประกอบอยู่ โดยเมื่อในแต่ละคณะทำงานด้านปศุสัตว์ได้มีการจัดทำร่างเอกสารเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งขึ้นมา ก็จะนำมาต่อที่ประชุมระดับสูงเพื่อขอความเห็นชอบ และรับรองก่อนการนำเอกสารชุดฉบับนั้นมาใช้งานในอาเซียน เช่น คณะทำงานทำงานย่อยเสนอร่างเอกสารฉบับหนึ่งเข้าสู่ที่ประชุมคณะทำงานย่อย ที่ประชุมคณะนั้นๆ ต้องเห็นชอบให้มีสำนักงานเลขาธิการอาเซียนการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะทำงานด้าน ปศุสัตว์พิจารณา ซึ่งถ้าคณะฯ ใหญ่เห็นชอบต่อร่างฯ สำนักงานเลขาธิการอาเซียนจะนำเสนอเข้าที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ เพื่อพิจารณาเสนอต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้เป็นลำดับสุดท้าย โดยเมื่อมีการพิจารณาแล้วรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงหรือระดับเทียบเท่าจะเป็นผู้ลงนามรับรองเอกสารฉบับดังกล่าว เอกสารฉบับดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์นั้นๆ ต่อไป และประเทศสมาชิกทุกประเทศจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของเอกสารฉบับนั้น เป็นต้น ตามภาพประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 4 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้

Structure of ASEAN Cooperation in Food, Agriculture and Forestry

ที่มา: เอกสารการประชุม The AMAF ครั้งที่ 38 ณ ประเทศสิงคโปร์ ปีพ.ศ. 2559

โดยคณะกรรมการอาเซียนสาขาต่างๆ (ASEAN Sectoral Working Group: ASWG) ภายใต้ Som- AMAF ที่สำคัญที่กรมปศุสัตว์เข้ามีส่วนร่วม มีดังนี้

1. คณะทำงานด้านปศุสัตว์อาเซียน (ASEAN Sectoral Working Group on Livestock: ASWGL) คณะนี้ หน่วยงานหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์ ซึ่งมีการพิจารณาสินค้าเฉพาะพิกัดศุลกากร 1-5 เท่านั้น โดยภายใต้คณะทำงานชุดนี้จะมี คณะทำงานย่อย ประกอบด้วย

1.1 คณะผู้ประสานงานแห่งชาติด้านผลิตภัณฑ์ของอาเซียน (ASEAN National Focal Point on Product: ANFPVP) โดยหน่วยงานหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ กองอาหารและยาสัตว์ และ สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ และสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัด ประชุมมาแล้วจำนวน 4 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

1.2 คณะกรรมการจัดตั้งศูนย์ประสานงานสุขภาพสัตว์และโรคติดต่อสัตว์และคนแห่ง อาเซียน (ASEAN Coordinating Centre for Animal Health and Zoonoses Preparatory Committee: ACCAHZ PrepCom) โดยหน่วยงานหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักควบคุมป้องกันและบำบัด โรคสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 13 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2559) จัดขึ้น ณ ประเทศกัมพูชา

1.3 คณะระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์ (ASEAN Veterinary Epidemiology Group: AVEG) โดยหน่วยงานหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 4 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2559) จัดขึ้น ณ ประเทศกัมพูชา

1.4 คณะอำนวยการห้องปฏิบัติการอาเซียน (ASEAN Laboratory Directors Forum: ALDF) โดยหน่วยงานหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัด ประชุมมาแล้วจำนวน 4 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2559) จัดขึ้น ณ ประเทศไทย

1.5 คณะการสื่อสารเฉพาะกิจด้านการปศุสัตว์ (ASEAN ad hoc Communication Group for Livestock: ACGL) โดยหน่วยงานหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักควบคุมป้องกันและบำบัด โรคสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 5 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2559) จัดขึ้น ณ ประเทศไทย

1.6 คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญ ด้านการเลี้ยงสัตว์ที่ดี (Expert Working Group on Good Animal Husbandry Practices: EWG - GAHP) (เดิมชื่อ ASEAN GAHP) โดยหน่วยงานหลักของไทยที่ รับผิดชอบ คือ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัดประชุม มาแล้วจำนวน 1 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศมาเลเซีย

1.7 คณะไข่วัดนกแห่งอาเซียน (Avian Influenza Group of ASEAN: AIGA) หรือในชื่อเดิม คือ คณะทำงานเฉพาะกิจอาเซียนด้านโรคไข่วัดนกชนิดก่อโรครุนแรง (ASEAN Task Force on Highly Pathogenic Avian Influenza: HPAI Task Force) โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยยังไม่เคยมีการจัดประชุม เนื่องจากเป็นคณะจัดตั้งใหม่

2. คณะทำงานด้านอาหารฮาลาลอาเซียน (ASEAN Working Group on HALAL Food: AWG on HALAL Food) โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 13 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศสิงคโปร์

3. คณะผู้ประสานงานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชอาเซียน (ASEAN Sanitary and Phytosanitary Contact Points: ASCP) โดยเจ้าหน้าที่ของกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปในช่วงการประชุมเตรียมการ โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 18 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2559) จัดขึ้น ณ ประเทศลาว

4. คณะระบบเตือนภัยเร่งด่วนด้านอาหารและอาหารสัตว์อาเซียน (Asean Rapid Alert System for Food and Feed: ARSFF) โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปในช่วงการประชุมเตรียมการ โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 17 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศไทย

5. คณะทำงานด้านสาขาโครงการมาตรฐานอาหารขององค์การอาหาร และเกษตรแห่งสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลก (ASEAN Task Force on Codex: ATFC) โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปในช่วงการประชุมเตรียมการ โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 17 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศอินโดนีเซีย

6. คณะกรรมการสำรองอาหารเพื่อความมั่นคงแห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Food Security Reserve Board: AFSRB) โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปในช่วงการประชุมเตรียมการ โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ

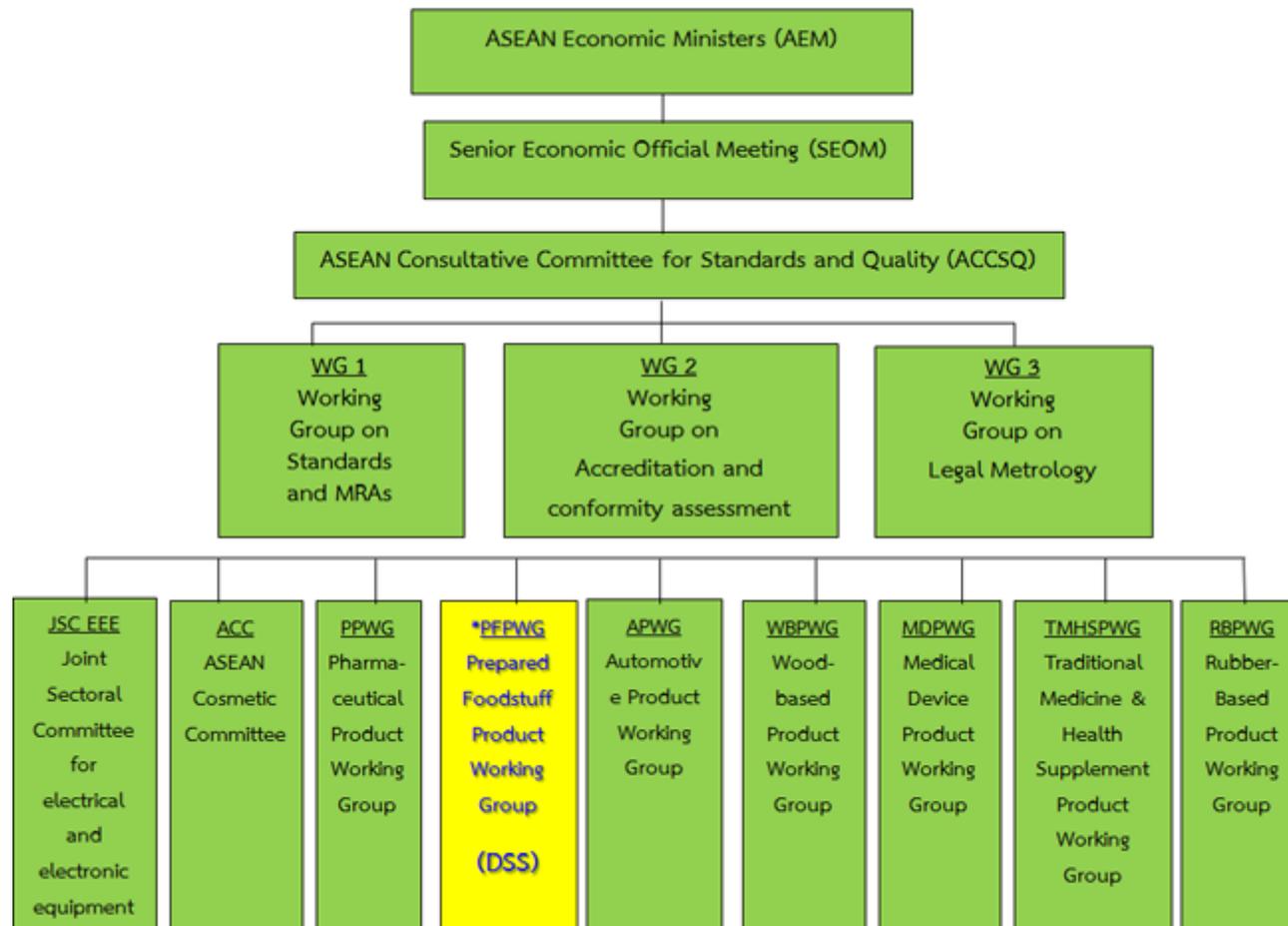
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยมีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 37 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศฟิลิปปินส์

2. โครงสร้างของกรอบความร่วมมือเศรษฐกิจอาเซียน

ในการประชุมระดับรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ซึ่งจะมีการจัดประชุมขึ้นทุกปี รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ของประเทศไทยจะเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ทั้งนี้ กรมปศุสัตว์ได้มีบทบาทในกรอบดังกล่าว โดยผู้แทนจากกรมปศุสัตว์ได้เข้าร่วมการประชุมในระดับคณะทำงานภายใต้ชุดนี้ เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นต่อร่างเอกสารต่างๆ เพื่อการดำเนินการในด้านความปลอดภัยทางอาหารอาเซียน ทั้งนี้กระบวนการขั้นตอนจะคล้ายคลึงกับของกรอบ AMAF

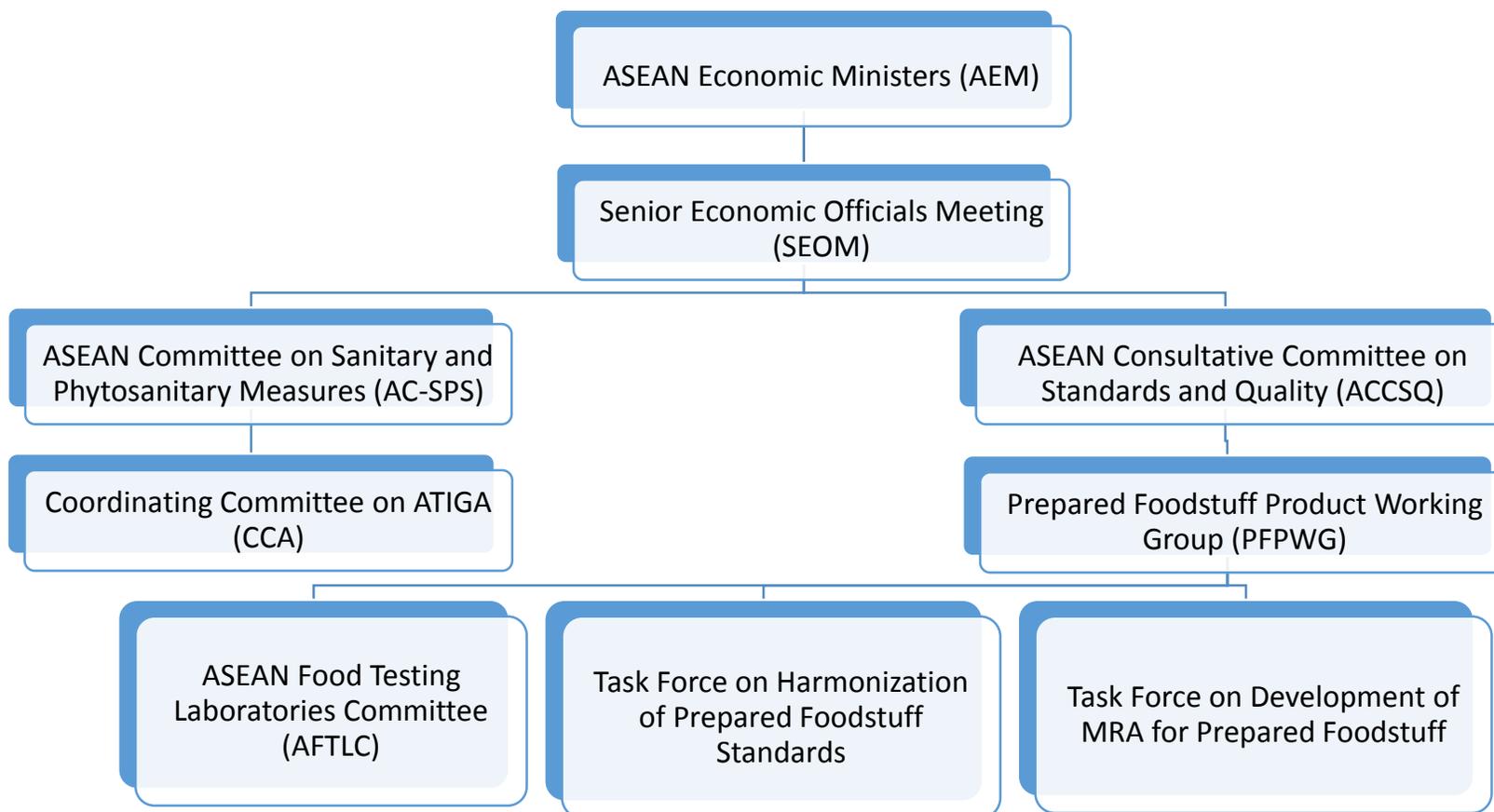
โดยโครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน รายละเอียดดังภาพที่ 5 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน

ภาพที่ 5 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน

และสามารถจำแนกโครงสร้างของรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์ รายละเอียดดังภาพที่ 6 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์

ภาพที่ 6 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์

โดยคณะกรรมการอาเซียนสาขาต่างๆ (ASEAN Sectoral Working Group: ASWG) ภายใต้ SEOM ที่สำคัญที่กรมปศุสัตว์เข้ามีส่วนร่วม มีดังนี้

1. **คณะกรรมการผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป (Prepared Foodstuff Product Working Group :PFPWG)** โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปเป็นคณะกรรมการร่วมกับมกอช. โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ การพิจารณาสินค้าของกลุ่มนี้จะพิจารณาเฉพาะพิกัดศุลกากร 16-22 เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่สินค้าปศุสัตว์จะเป็นพิกัดที่ 16 ทั้งนี้มีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 24 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศกัมพูชา ซึ่ง PEPWG จะมีคณะกรรมการย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 คณะกรรมการห้องปฏิบัติการตรวจสอบอาหารอาเซียน (ASEAN Food Testing Laboratories Committee : AFTLC) คณะนี้ เจ้าหน้าที่ของสำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปเป็นคณะกรรมการร่วมกับมกอช. โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ทั้งนี้มีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 10 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศกัมพูชา

1.2 คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อการประสานด้านมาตรฐานอาหารสำเร็จรูป (Task Force on Harmonization of Prepared Foodstuff Standards) โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปเป็นคณะกรรมการร่วมกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ทั้งนี้มีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 16 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศกัมพูชา

1.3 คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อการพัฒนาข้อตกลงยอมรับร่วมสำหรับอาหารสำเร็จรูป (Task Force on Development of MRA for Prepared Foodstuff) โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเข้าไปเป็นคณะกรรมการร่วมกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ทั้งนี้มีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 24 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศกัมพูชา

ทั้งนี้ คณะทำงาน PFPWG มีการดำเนินการจัดทำกรอบข้อตกลงการยอมรับร่วม (MRA) รายสาขาว่าด้วยระบบการตรวจสอบและการให้การรับรองสุขลักษณะด้านอาหารสำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร

สำเร็จรูปของอาเซียน โดยขอย้ายสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปภายใต้กรอบข้อตกลงการยอมรับร่วม ฉบับนี้ คือ พิกัดศุลกากรที่ 16-22 ซึ่งกรอบข้อตกลงการยอมรับร่วมนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความร่วมมือกัน และกำหนดมาตรฐานเดียวกันในการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนจากการประชุมต่อเนื่องหลายครั้งของตัวแทนจากประเทศในกลุ่มอาเซียน เครื่องมือหลักที่กรอบข้อตกลงการยอมรับร่วม จะนำมาใช้ในการตรวจสอบและให้ยอมรับสินค้าจากทุกประเทศ คือ การยอมรับระบบการตรวจสอบและออกใบรับรอง (Inspection & Certification System) ด้านสุขลักษณะอาหารของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ผ่านการประเมินแล้ว โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบซ้ำ แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์และข้อกำหนดด้านอื่นๆ ของประเทศผู้นำเข้า

ทั้งนี้ ในพิกัดศุลกากรที่ 16 ซึ่งมีผลิตภัณฑ์บางรายการที่เข้าข่ายต้องได้รับการตรวจสอบจากกรมปศุสัตว์ก่อนนำเข้ามาจำหน่ายในประเทศต้องให้เป็นไปตามมาตรการที่กรมปศุสัตว์กำหนดตาม พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 ตามข้อตกลงการยอมรับร่วมฉบับนี้ จึงไม่มีข้อกัณฑ์การนำเข้าสินค้าดังกล่าว เนื่องจากยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์และข้อกำหนดด้านอื่นๆ ของประเทศผู้นำเข้าอยู่

2. คณะกรรมการประสานงานการดำเนินการภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน (Coordinating Committee on ATIGA :CCA) เป็นคณะทำงานที่ให้ความช่วยเหลือในการทำงานของที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน(SEOM) มีหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปตามปฏิบัติการตามความตกลง ATIGA ซึ่งในขณะนี้ เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ยังไม่มีบทบาทมากนักในปัจจุบัน จะเป็นลักษณะการให้ความเห็นทางหนังสือเท่านั้น โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้มีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 23 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศฟิลิปปินส์ และCCA ซึ่งมีคณะทำงานย่อย 1 กลุ่ม คือ

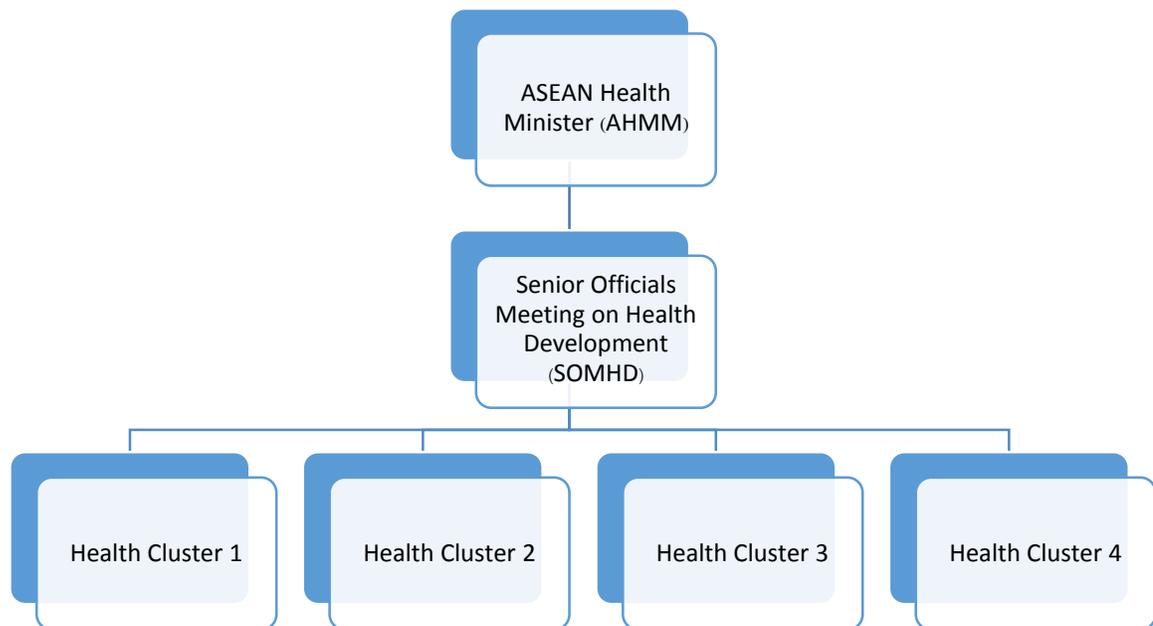
2.1 คณะกรรมการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชอาเซียน (ASEAN Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures: AC-SPS) ในขณะนี้ กรมปศุสัตว์จะเป็นหนึ่งในผู้ประสานงานด้านปศุสัตว์ประกอบอยู่ด้วย แต่ยังไม่มียบทบาทมากนักในปัจจุบัน โดยหน่วยราชการหลักของไทยที่รับผิดชอบ คือ มกอช. ทั้งนี้มีการจัดประชุมมาแล้วจำนวน 7 ครั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2560) จัดขึ้น ณ ประเทศสิงคโปร์

3. โครงสร้างของกรอบความร่วมมือประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ในการประชุมระดับรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน (ASEAN Health Ministers Meeting: AHMM) ซึ่งจะมีการจัดประชุมขึ้นทุกปี รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทยจะเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ทั้งนี้ กรมปศุสัตว์ได้มีบทบาทในกรอบดังกล่าว โดยผู้แทนจากกรมปศุสัตว์ได้เข้าร่วมการประชุมในระดับคณะทำงานภายใต้ชุดนี้ เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นต่อร่างเอกสารต่างๆ เพื่อการดำเนินการในด้านความปลอดภัยทางอาหารอาเซียน ทั้งนี้กระบวนการขั้นตอนจะคล้ายคลึงกับของกรอบ AMAF

สามารถจำแนกโครงสร้างของ AHMM ที่เกี่ยวข้องกับทางปศุสัตว์รายละเอียดดังภาพที่ 7 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับทางปศุสัตว์

ภาพที่ 7 โครงสร้างของกรอบรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับทางปศุสัตว์

โดยภายใต้การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการพัฒนาสาธารณสุข (Senior Officials Meeting on Health Development – SOMHD) จะมีการแบ่งวาระการพัฒนาออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1) **Cluster 1:** การมีชีวิตที่มีสุขภาพดี อาทิ การป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ การควบคุมยาสูบและแอลกอฮอล์ การป้องกันการบาดเจ็บ การส่งเสริมอาชีวอนามัย สุขภาพจิต และผู้สูงอายุที่มีศักยภาพในการดำเนินชีวิต (active aging)

2) **Cluster 2:** การตอบโต้ภัยคุกคามด้านสาธารณสุข อาทิ การเตรียมพร้อมและตอบโต้โรคติดต่อ การดื้อยาต้านจุลชีพ (antimicrobial resistance – AMR) การพัฒนาศักยภาพห้องปฏิบัติการ การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ และการจัดการด้านสาธารณสุขในภาวะภัยพิบัติ

3) **Cluster 3:** การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบสุขภาพและการเข้าถึงบริการทางสุขภาพ การแพทย์แผนดั้งเดิม การประกันสุขภาพถ้วนหน้า สุขภาพคนต่างด้าว การพัฒนาเภสัชกรรมและวัคซีน การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการแพทย์ และ

4) **Cluster 4:** ความปลอดภัยด้านอาหาร

ซึ่งใน cluster นี้ เป็นส่วนที่เจ้าหน้าที่ของของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ได้เข้าไปมีบทบาทส่วนรวม โดยเข้าร่วมการประชุมให้ข้อคิดเห็นในที่การประชุม โดยมี cluster นี้ มีจุดประสงค์

1. เพื่อการอำนวยความสะดวกทางการค้าสินค้าอาหารและอาหารสัตว์ในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยของสุขภาพผู้บริโภคอาหาร (Food safety)

2. เพื่อพิจารณาหาแนวทางการทำงานร่วมกันทั้งสาขาเกษตร เศรษฐกิจและสาธารณสุขที่เกี่ยวข้อง ตลอดห่วงโซ่อาหารเพื่อความปลอดภัยอาหาร

ประวัติความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ของประเทศไทยกับประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์

ประเทศไทยมีความร่วมมือทางด้านปศุสัตว์กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการประชุม โครงการความร่วมมือ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม การมอบความช่วยเหลือ และการจัดทำบันทึกข้อตกลง เพื่อพัฒนาการปศุสัตว์ด้านวิชาการ การค้า สุขภาพ สัตว์ โรคระบาดสัตว์ การเคลื่อนย้ายสัตว์และสินค้าปศุสัตว์ข้ามพรมแดน ด้านกักกันสัตว์ การส่งเสริม การเลี้ยงสัตว์ การผสมเทียม งานด้านห้องปฏิบัติการ ทั้งรูปแบบทวิภาคี และพหุภาคี โดยคณะผู้จัดทำได้ ทำการรวบรวมข้อมูลเท่าที่มีในฐานข้อมูลของกรมปศุสัตว์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ต่อไป

1. การประชุม:

- การประชุมร่วมคณะกรรมการพัฒนาปศุสัตว์ สปป.ลาว-ไทย ครั้งที่ 10 และ การประชุม ทวิภาคีด้านกักสัตว์ สปป.ลาว – ไทย ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 23 – 27 กันยายน 2556 ณ สปป.ลาว
- การประชุมความร่วมมือและการค้าเมียนมาร์ – ไทย ระหว่างวันที่ 22- 26 สิงหาคม 2557
- การประชุมเจรจาการค้าสินค้าปศุสัตว์ไทย – กัมพูชา ระหว่างวันที่ 28 - 30 สิงหาคม 2557
- การประชุมร่วมคณะกรรมการพัฒนาปศุสัตว์ สปป.ลาว-ไทย ครั้งที่ 11 และ การประชุม ทวิภาคีด้านกักสัตว์ สปป.ลาว – ไทย ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 3 - 5 กันยายน 2557 ณ จังหวัดภูเก็ต
- การประชุมทวิภาคีว่าด้วยการพัฒนาสุขภาพสัตว์ประเทศกัมพูชา – ไทย ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 20 -21 กรกฎาคม 2558 ณ เสียมเรียบ กัมพูชา
- การประชุม Joint Working Group (JWG) ไทย – สปป.ลาว ครั้งที่ 1 วันที่ 31 มีนาคม 2559 ณ จังหวัดเชียงใหม่
- การประชุมระดับอธิบดีว่าด้วยนโยบายการควบคุมโรคระบาดสัตว์และการเคลื่อนย้ายสัตว์ ข้ามพรมแดน ระหว่างประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ และไทย ครั้งที่ ๑ วันที่ 30 สิงหาคม 2559
- การประชุม Joint Working Group (JWG) ไทย – สปป.ลาว ครั้งที่ 1 วันที่ 31 มีนาคม 2559 ณ จังหวัดเชียงใหม่
- การประชุม Joint Working Group (JWG) ไทย – สปป.ลาว ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 2- 3 มิถุนายน 2559 ณ สปป.ลาว
- การประชุมทวิภาคีด้านกักสัตว์ไทย-สปป.ลาว ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 30-31 สิงหาคม 2559 ณ จังหวัดระยอง

- การประชุมคณะกรรมการพัฒนาปศุสัตว์ไทย-สปป.ลาว ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 30-31 สิงหาคม 2559 ณ จังหวัดระยอง

2.โครงการ:

- โครงการสร้างพื้นที่ปลอดโรคพิษสุนัขบ้าชายแดนไทย – สปป.ลาว พ.ศ. 2556 – 2563

- โครงการ JICA – Assisted Technical Cooperation Project, Livelihood Improvement Project for Southern Mountainous and Plateau Areas ของสปป.ลาวมาดำเนินงานด้านการปศุสัตว์ในพื้นที่ภาคอีสานของไทย ระหว่างวันที่ 3 -8 มีนาคม 2557

- โครงการร่วมมือ ไทย – สปป.ลาว ในการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคไข้หวัดนก

- โครงการความร่วมมือในการควบคุมโรคไข้หวัดนก (สปป.ลาว) มีการจัดประชุมภายใต้โครงการนี้ จำนวน 2 ครั้ง คือ

- การประชุม 1st joint meeting on the 6-months project summary and evaluation on Avain influenza cooperation project between Lao PDR and Thailand ระหว่างวันที่ 22-25 มีนาคม 2559 ณ จังหวัดชลบุรี

- การประชุม 2nd joint meeting on the 6-months project summary and evaluation on Avain influenza cooperation project between Lao PDR and Thailand ระหว่างวันที่ 27-30 กรกฎาคม 2559 ณ จังหวัดอุดรธานี

- โครงการให้ความร่วมมือทางวิชาการเพื่อจัดตั้งเขตพื้นที่ปลอดโรค FMD ในเมียนมาร์ มีกิจกรรม ดังนี้

- เชื่อมข BSL2 FMD Diagnostic Laboratory

- เชื่อมชม ฟาร์มโคนม และศูนย์รวบรวมน้ำนม

- เชื่อมชมการผลิตวัคซีน FMD และ Laboratory

- การบริจคน้ำเชื้อโคให้เมียนมาร์ จำนวน 100,000 โด๊ส จำนวน 4 รอบ (ตั้งแต่เดือนมกราคม – มีนาคม 2559)

- โครงการสร้างเขตปลอดโรคและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเมียนมาร์ – ไทย และกัมพูชา – ไทย และการพัฒนาโคนมในภูมิภาคเอเชีย

- โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ในพื้นที่นครหลวงเวียงจันทร์และแขวงเวียงจันทร์ สปป.ลาว ภายใต้กรอบ Agricultural Cooperation Framework (ACF)

- การส่งผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์สภาพพื้นที่และจัดทำโครงการ โคนื้อที่ สปป.ลาว ระหว่างวันที่ 28 มีนาคม – 1 เมษายน 2556

- จัดฝึกอบรมเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ด้านการผสมเทียม ณ ขอนแก่น ระหว่างวันที่ 2 -15 กันยายน 2556

3. การศึกษาดูงาน:

- การศึกษาดูงานห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับอาเซียนด้านการตรวจสอบสารตกค้างประเภทยาสัตว์ (ASEAN Food Reference Laboratory for Veterinary Drug Residues) ของคณะสปป.ลาว ระหว่างวันที่ 7 -10 ตุลาคม 2556

- การศึกษาดูงานฟาร์มสุกรส่งออกของคณะเจ้าหน้าที่จาก Department of Animal Health and Production (DAHP) ประเทศกัมพูชา ระหว่างวันที่ 20-24 พฤศจิกายน 2559

4. การฝึกอบรม:

- การฝึกอบรมหลักสูตร “Border Check Point and Quarantine Handling Practices” ของคณะ สปป.ลาว ระหว่างวันที่ 4 – 15 พฤศจิกายน 2556

- การฝึกอบรมด้านการตรวจสอบสารพิษในอาหารสัตว์ (Feed Toxicology) ของคณะสปป.ลาว ระหว่างวันที่ 8 – 19 กันยายน 2557

- การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการตรวจวินิจฉัยโรคสัตว์ของลาว ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม – 4 มิถุนายน 2559

- การฝึกอบรม “การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์” (Import Analysis Risk) ระหว่างวันที่ 22-26 สิงหาคม 2559

5. การมอบความช่วยเหลือ:

- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ ได้รายงานการส่งมอบโคพันธุ์ จำนวน 2 ตัว แก่จังหวัด อุดรธานี กัมพูชา (ตามที่กัมพูชาร้องขอเพื่อใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี โอกาสครบรอบ 65 ปีความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชา เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2559)

6. บันทึกข้อตกลง:

ไทย – บรูไน ดารุสซาลาม

- Memorandum of Understanding between the Ministry of Agriculture and Cooperatives of the Kingdom of Thailand and the Ministry of Industry and Primary Resources of the Government of His Majesty the Sultan and Yang Di – Pertuan of Brui Darussalam on Agricultural Cooperation 2015

ไทย – กัมพูชา

- Memorandum of Understanding between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Kingdom of Cambodia on Agricultural Cooperation 2003

- Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Kingdom of Cambodia on Technical Cooperation on Sanitary and Phytosanitary Measures 2003

- Memorandum of Understanding between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Kingdom of Cambodia on Cooperation in the Promotion of Contract Farming under ACMECS 2013

ไทย – อินโดนีเซีย

- Memorandum of Understanding between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of Indonesia on Agricultural Cooperation 2005

ไทย – สปป.ลาว

- Memorandum of Understanding between the Ministry of Agriculture and Cooperatives of the Kingdom of Thailand and the Ministry of Agriculture and Forestry of the LAO People’s Democratic Republic on Agricultural Cooperation 2013

ไทย – เมียนมาร์

- Memorandum of Understanding between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Union of Myanmar on Agricultural 2005

- Letter of Agreement Bilateral Cooperation between Livestock Between Livestock Breeding and Veterinary Department, Ministry of Livestock, Fisheries and Rural Development, the Republic of the Union of Myanmar and Department of Livestock Development, Ministry of Agriculture and Cooperatives, the Kingdom of Thailand 2013

ไทย – ฟิลิปปินส์

- Memorandum of Understanding on Agricultural Cooperation between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of the Philippines 2003

- Implementing Arrangement (IA) on Specific Areas of Cooperation between Department of Livestock Development of the Ministry of Agriculture and Cooperatives of the Kingdom of Thailand and the Philippines Carabao Center of the Department of Agriculture of the Republic of the Philippines 2017

ไทย – เวียดนาม

- Memorandum of Understanding on Bilateral cooperation between Department of Animal Health, Ministry of Agriculture and Rural Development, the Socialist Republic of Vietnam and Department of Livestock Development, the Ministry of Agriculture and Cooperatives, the Kingdom of Thailand 2014

ไทย – อาเซียน

- บันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก 1989

- Memorandum of Understanding for Cooperation to Prevent and Control Transboundary Animal Disease in the Greater Mekong Subregion 2005

- Agreement for the Establishment of ASEAN Animal Health Trust Fund 2006

- Memorandum of Understanding for Global Research Alliances (GRA) 2012

- Agreement on the Establishment of the ASEAN Coordinating Centre for Animal Health and Zoonoses 2016

ข้อมูลพื้นฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน

1. ประเทศบรูไน คารุซซาลาม (Brunei Darussalam)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	5,765 ตารางกิโลเมตร โดย 70% ของพื้นที่เป็นป่าเขตร้อน
ภูมิอากาศ	อากาศโดยทั่วไปค่อนข้างร้อนชื้น มีปริมาณฝนตกค่อนข้างมาก และมีอุณหภูมิอบอุ่น โดยทั่วไปมีอุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	กรุงบันดาร์ เสรี เบกาวัน (Bandar Seri Begawan)
เวลา	GMT + 8
ประชากร	437,425 คน (2560)
เชื้อชาติ	มาเลย์ 67% จีน 15% ชาวพื้นเมือง 6% และอื่นๆ 12%
ศาสนา	อิสลาม 67% พุทธ 13% คริสต์ 10% และอื่นๆ 10%
ภาษา	ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและจีน

ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาพรวม	ระบบเศรษฐกิจเป็นแบบตลาดเสรีภายใต้การดูแลของรัฐ
สกุลเงิน	ดอลลาร์บรูไน (Bruneian Dollar หรือ BND)
อัตราแลกเปลี่ยน	1.36 ดอลลาร์บรูไน/1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 24.47 บาท/1 ดอลลาร์บรูไน(4 สิงหาคม 2560)
รายได้หลัก	น้ำมัน 48% (ผลิตเป็นอันดับ 4 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ก๊าซธรรมชาติ 43% (ผลิตเป็นอันดับ 4 ของโลก)
สินค้าส่งออกสำคัญ	น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียมกลั่น และเสื้อผ้า

สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งอาหาร และเคมีภัณฑ์

มาตรการการจำกัดนำเข้า

จำกัดการนำเข้าข้าว น้ำตาล และเกลือ เพื่อรักษาระดับอุปทาน (Supply) เนื้อวัว เป็ด ไก่ และ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ด้วยเหตุผลทางศาสนา) พืชและสัตว์มีชีวิต ไม้แปรรูป และยานพาหนะที่ใช้แล้ว อย่างต่ำ 5 ปี (ด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัย) ไข่ที่นำเข้าต้องมีการทำเครื่องหมายเพื่อแยกความแตกต่าง ที่ได้จากในประเทศ เพื่อป้องกันการลักลอบนำเข้าไข่ที่ไม่ได้ตามมาตรฐานสุขอนามัย และเพื่อให้แน่ใจ ว่าไข่ที่นำเข้าทั้งหมดได้มาตรฐานสุขอนามัย

การขอใบอนุญาตนำเข้า

สินค้าที่ต้องขอใบอนุญาตนำเข้าได้แก่ อุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมือแพทย์ เคมีภัณฑ์ พืชและสัตว์มีชีวิต

โควตาการนำเข้า

แม้บรูไนจะไม่มีโควตาการนำเข้า แต่การนำเข้าสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ เป็ด และไก่ต้องอยู่ ภายใต้การกำกับดูแล โดยมีการกำหนดปริมาณนำเข้าทุกปี เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะสินค้าล้นตลาด

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าคู่ค้าของไทย

บรูไนมีข้อบังคับในการนำเข้าสินค้าประเภทอาหารที่เคร่งครัดมาก ซึ่งจะต้องเป็นอาหารฮาลาล เท่านั้น โดยเฉพาะเนื้อสัตว์ ได้แก่ เนื้อ โค กระบือ แพะ แกะ และไก่ ซึ่งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่รับผิดชอบของบรูไน คือกระทรวงศาสนา และกรมเกษตร กระทรวงอุตสาหกรรม จะต้องไปตรวจ โรงงาน เพื่อตรวจสอบกรรมวิธีการผลิต การรักษา ฯลฯ เมื่อผ่านการตรวจสอบและได้รับการรับรอง แล้ว จึงจะสามารถส่งสินค้าไปจำหน่ายในบรูไนได้ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ทำให้เกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัวในการนำเข้าสินค้าอาหารไปยังบรูไน

โดยในปีพ.ศ. 2560 ประเทศไทยยังไม่สามารถส่งออกสินค้าเนื้อไก่ไปยังบรูไนได้ เนื่องจากติด ปัญหาหลักการทางศาสนา โดยบรูไนไม่ยอมรับการทำสลบในสัตว์ปีก

2. ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	181,035 ตารางกิโลเมตร หรือมีขนาดประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศไทย
ภูมิอากาศ	ร้อนชื้น มีฤดูฝนยาวนาน อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ (Phnom Penh) มีประชากรประมาณ 1,000,000 คน เป็นแหล่งการค้าการลงทุนที่สำคัญ
เวลา	GMT + 7 เท่ากับประเทศไทย
ประชากร	15.6 ล้านคน (2560)
เชื้อชาติ	กัมพูชา 90% เวียดนาม 5% จีน 1% และอื่นๆ 4%
ศาสนา	พุทธนิกายเถรวาท 95% อิสลาม และคริสต์
ภาษา	ภาษาเขมร เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	เรียล (Riel หรือ KHR)
อัตราแลกเปลี่ยน	4,084.9 เรียล/1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 122.73 เรียล/1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
รายได้หลัก	การส่งออกเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์ไม้ ยางพารา ข้าว ปลา และการท่องเที่ยว
สินค้าส่งออกสำคัญ	เครื่องนุ่งห่ม ไม้ซุง ยางพารา ข้าว ปลา ไบยาสูบ รองเท้า
สินค้านำเข้าสำคัญ	ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ยาสูบ ทองคำ วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ และเภสัชภัณฑ์

มาตรการการนำเข้า

กัมพูชาไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างเพียงพอ จึงต้องอาศัยการนำเข้าเป็นหลักโดยมีนโยบายการค้าเสรี ไม่มีข้อกีดกันทางการค้าหรือกำหนดโควตาการนำเข้า แต่กำหนดให้ผู้นำเข้าต้องชำระภาษีนำเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีอื่นๆตามที่กระทรวงกำหนด โดยมีสินค้าที่ต้องตรวจสอบก่อนนำเข้า (Pre-Shipment Inspection: PSI) แต่สินค้าบางประเภท เช่น สัตว์มีชีวิต จะได้ยกเว้นไม่ต้องตรวจ PSI*

การลงทุนในภาคเกษตรกรรมที่ห้ามต่างชาติลงทุน

- ห้ามนักลงทุนต่างชาติเลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เช่น ไก่ โค กระบือ เป็ด สวมนไว้ให้กับกิจการขนาดเล็กของชาวกัมพูชา
- ภาคปศุสัตว์ที่เปิดให้นักลงทุนต่างชาติโดยมีข้อจำกัด ได้แก่ การเลี้ยงไก่กระทง ไก่ไข่ ไก่เนื้อ แกะ แพะ หมู เป็ด ไก่ต้ม และม้า โดยต้องเป็นหุ้นส่วนกับกิจการขนาดเล็กของชาวกัมพูชา

หมายเหตุ * การนำสินค้าเข้าประเทศกัมพูชาต้องผ่านการตรวจสอบประเมินราคาและชำระอัตราศุลกากรตามที่กำหนดในพิกัดศุลกากรกัมพูชา ทั้งนี้ กระทรวงเศรษฐกิจและการคลัง ว่าจ้างให้บริษัทเอกชน คือบริษัท Societe Generale de Surveillance S.A. หรือ SGS ตรวจสอบและประเมินราคาสินค้าก่อนการนำเข้า กล่าวคือ ผู้ที่จะทำการส่งออกสินค้าไปยังกัมพูชาซึ่งมีมูลค่า FOB เกินกว่า 4,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ จะต้องแจ้งต่อสำนักงานบริษัท SGS ในประเทศที่ทำการส่งออก เพื่อทำการตรวจสอบสินค้าก่อนการส่งออก ซึ่งเมื่อสินค้าผ่านการตรวจสอบแล้ว บริษัท SGS จะออกเอกสาร RIA (Registered Import Advice) ให้แก่ผู้นำเข้าในกัมพูชาเพื่อนำไปผ่านพิธีศุลกากรนำเข้าต่อไป โดยผู้นำเข้าต้องเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียม PSI (Pre-Shipment Inspection) ในอัตราร้อยละ 0.8 ของมูลค่า FOB ของสินค้า และมีกรมศุลกากร กระทรวงเศรษฐกิจและการคลังเป็นผู้จัดเก็บภาษีนำเข้า

3. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of the Indonesia)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	1,919,440 ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่เกาะ 17,508 เกาะ
ภูมิอากาศ	เขตร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร มี 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (พ.ค.- ต.ค.) และฤดูฝน (พ.ย. – เม.ย.)
เมืองหลวง	จาการ์ต้า (Jakarta)
ประชากร	255 ล้านคน (2560) 61% อาศัยอยู่บนเกาะชวา
เชื้อชาติ	จาวา 40.6% ซุนดา 15% มาดู 3.3% มาเลย์ 7.5% และอื่นๆ 1.7%
ศาสนา	อิสลาม 87% คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 6% นิกายคาทอลิก 3.5% ฮินดู 1.8% และพุทธ 1.3%
ภาษา	Bahasa Indonesia เป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษ ดัตช์ และภาษาพื้นเมืองกว่า 583 ภาษา (ส่วนใหญ่พูดภาษาจาวา)

ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาพรวม	มีระบบการค้าเสรี แต่ก็มีกีดกัน ควบคุม จำกัดทางการค้าในสินค้าบางประเภท
สกุลเงิน	รูเปียห์ (Indonesian Rupiah หรือ IDR)
อัตราแลกเปลี่ยน	13329.99 รูเปียห์/1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 400.43 รูเปียห์/1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
รายได้หลัก	ก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) รายใหญ่ที่สุดในโลก น้ำมัน
สินค้าส่งออกสำคัญ	น้ำมันและก๊าซ เครื่องใช้ไฟฟ้า ไม้อัด เสื้อผ้าสำเร็จรูป ยางพารา
สินค้านำเข้าสำคัญ	เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ น้ำมันและก๊าซ อาหาร

มาตรการการนำเข้า

เนื้อสัตว์และสัตว์มีชีวิตต้องขออนุญาตนำเข้าเพื่อป้องกันโรค โดยสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์นมหรือน้ำผึ้งธรรมชาติจะต้องมีการระบุบนฉลากไว้อย่างชัดเจนว่า ห้ามไม่ให้ทารกอายุต่ำกว่า 6 เดือนบริโภคร

อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีการนำเข้านมผงขาดมันเนยมากที่สุด คือ ๐.๒๑ ล้านตัน

สินค้าส่งออกที่อินโดนีเซียมีการควบคุม

วัว พ่อพันธุ์/แม่พันธุ์ และควาย

รูปแบบสินค้า

สินค้าอาหารที่ได้รับเครื่องหมายฮาลาล จะเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกซื้อของผู้บริโภคที่เป็นมุสลิมอย่างเคร่งครัด

สินค้าฮาลาล

ปัจจุบันตลาดสินค้าอาหารฮาลาลของอินโดนีเซียมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นมาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ต่อปี เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีรายได้น้อย จึงนิยมบริโภคเนื้อไก่ ซึ่งเป็นแหล่งโปรตีนที่มีราคาถูก ขณะที่เนื้อวัวมีราคาแพง

ผู้บริโภคกลุ่มมุสลิมจะให้ความสำคัญกับเครื่องหมายฮาลาลที่ติดบนผลิตภัณฑ์อาหาร โดยสินค้าอาหารที่นำเข้าที่ติดเครื่องหมายฮาลาลที่ออกโดยหน่วยงานรับรองฮาลาลของแต่ละประเทศจะต้องเป็นหน่วยงานที่ได้รับการรับรองการตรวจสอบ/การออกเครื่องหมายฮาลาลจากหน่วยงานรับรองฮาลาลของอินโดนีเซีย (The Indonesia Ulemas Council: MUI) ทั้งนี้ ในการนำเข้าสินค้าอาหารฮาลาลจะต้องเป็นไปตามข้อบังคับตามกฎหมายของหน่วยงานอาหารและยาของอินโดนีเซีย (BPOM) ด้วย กล่าวคือ สินค้าที่นำเข้าได้จะต้องมีหมายเลขทะเบียน อย. (ML No.) เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ถ้าไม่มีหมายเลขนี้จะไม่สามารถจำหน่ายได้

คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย (CICOT) เป็นหนึ่งในหน่วยงานที่ได้รับรองจาก MUI โดยได้รับรอง 2 กลุ่มเท่านั้น คือ 1. การฆ่าสัตว์ (Slaughtering) และ 2. อาหารที่ผ่านกระบวนการ (Processing Food)

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน สินค้าอาหารฮาลาลจากประเทศไทยที่จะส่งไปยังอินโดนีเซีย จะต้องการมีการมาตรวจสอบและรับรองจาก MUI อีกครั้งหนึ่ง ฉลากบนสินค้าต้องมีเฉพาะของ MUI ปรากฏ เมื่อวางขายในสถานที่จำหน่ายสาธารณะ โดยอินโดนีเซียแจ้งว่าเป็นกฎหมายการฉลากสินค้าซึ่งต้องปฏิบัติตาม

การนำเข้าสินค้าอาหารฮาลาลจากไทย

สินค้าอาหารฮาลาล ที่นำเข้าจากไทยด้านปศุสัตว์คิดอันดับ 9 คือ สารปรุงแต่งในอาหารสัตว์ (9.253 ล้านเหรียญสหรัฐ) และอันดับ 10 คือ นมและครีม(1.82 ล้านเหรียญสหรัฐ)

4. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic, Lao PDR)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	236,800 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	แบบร้อน มีฝนตกชุกระหว่าง พ.ค. – ก.ย.
เมืองหลวง	นครหลวงเวียงจันทน์
เวลา	GMT + 7
ประชากร	7 ล้านคน (2558)
เชื้อชาติ	ลาวลุ่ม 68% ลาวเทิง 22% ลาวสูง 9% และอื่นๆ 68 คนเผ่า
ศาสนา	พุทธ 75% นับถือผี 16-17% คริสต์ประมาณ 100,000 คน อิสลาม ประมาณ 300 คน
ภาษา	ภาษาลาว เป็นภาษาราชการ ส่วนใช้ติดต่อกิจคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส

ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาพรวม	ใช้ระบบเศรษฐกิจเสรี เมื่อปี 2529 โดยการใช้ “นโยบายจินตนาการใหม่” (NEM: New Economic Mechanism) โดยการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศมากขึ้น
สกุลเงิน	กีบ (Kip หรือ LAK)
อัตราแลกเปลี่ยน	8259.51 กีบ/1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 248.11 กีบ/1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
สินค้าส่งออกสำคัญ	เครื่องนุ่งห่ม ไม้และผลิตภัณฑ์ กาแฟ กระแสไฟฟ้า ดินบุก
สินค้าส่งออกด้านอาหาร	*กาแฟ ข้าว น้ำตาล ถั่วเหลือง ผักสด ผักผลไม้แปรรูป

สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักร ยานพาหนะ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม สินค้าอุปโภคบริโภค
สินค้านำเข้าด้านอาหาร เนื้อสัตว์ ผลไม้ ข้าวเจ้า แป้งและสตาร์ช ผัก อาหารทะเล *เครื่องดื่ม อาหาร
สำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์จากแป้ง นม ถูกลม ผัก ผลไม้แปรรูป น้ำมันพืช

สินค้าไทยส่งออกไปตลาดลาว

เนื้อและส่วนต่างๆของสัตว์ที่บริโภคได้ ไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง

กฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจฟาร์มปศุสัตว์ใน สปป.ลาว

กฎหมายของสปป.ลาวส่งเสริมการทำฟาร์มปศุสัตว์อย่างกว้างขวาง ทั้งเพื่อรองรับการบริโภคภายในประเทศเอง และการผลิตเพื่อส่งออกไปขายนอกประเทศ อย่างไรก็ตามสำหรับชาวต่างชาติที่ไม่ใช่พลเมืองลาวหรือไม่ใช่นิติบุคคลที่มีผู้ถือหุ้นเป็นชาวลาว 100% นั้น การเลี้ยงสัตว์เพื่อการขายเป็นสินค้าภายในสปป.ลาว จะไม่สามารถกระทำได้ เพราะขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการขายปลีกขายส่ง ดังนั้นชาวต่างชาติหรือบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติจึงทำได้เพียงการเลี้ยงเพื่อส่งออกไปขายนอกสปป.ลาวเท่านั้น

ในช่วงไม่กี่ปีมานี้มีการเลี้ยงสัตว์ในสปป.ลาวมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวัว และควายซึ่งส่วนใหญ่เพื่อมาจำหน่ายในไทยและจีน

อุปทานผลผลิตการเกษตรของสปป.ลาว

อุตสาหกรรมแปรรูปในสปป.ลาวจำเป็นต้องพิจารณาตั้งแต่ปริมาณวัตถุดิบที่มากพอ และสม่ำเสมอ เนื่องจากกำลังการผลิตวัตถุดิบทางการปศุสัตว์จะเป็นการผลิตเพื่อดำรงชีพเป็นหลัก จึงอาจจะไม่เพียงพอในการเป็นโรงงาน จำเป็นต้องมีการส่งเสริมตั้งแต่ระดับคั้นน้ำ

เครือข่ายผู้ผลิตอาหารยักษ์ใหญ่ของไทย ลงทุนตั้งบริษัทลูกในลาวในปี 2550 จัดตั้งโรงงานอาหารสัตว์ กำลังการผลิตเดือนละ 6,000 ตัน และฟาร์มเลี้ยงสุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่ ที่นครหลวงเวียงจันทน์ โดย ณ ปัจจุบันยอดขายอาหารสัตว์ มีส่วนแบ่งการตลาดคิดเป็นร้อยละ 60 ของทั้งสปป.ลาว และเนื้อสุกรมีส่วนแบ่งการตลาดคิดเป็นร้อยละ 20 ของทั้งสปป.ลาว

5. ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	330,257 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	เป็นเขตร้อนชื้น มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในเดือน เม.ย.-ต.ค. และตะวันออกเฉียงเหนือในเดือน ต.ค.-ก.พ. อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur)
เวลา	GMT + 8 เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง
ประชากร	30.9 ล้านคน (2558)
เชื้อชาติ	มาเลย์ 50.4% จีน 23% ชาวพื้นเมือง 11% อินเดีย 7.1% และอื่นๆ 7.8%
ศาสนา	อิสลาม 60.4% พุทธ 19.25% คริสต์ 11.6% ฮินดู 6.3% และอื่นๆ 2.5%
ภาษา	ภาษา Bahasa Malayu เป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษและจีน (สำเนียง Cantonese Mandarin Hokkien Hakka Hainan Foochow) Telugu Malayalam Panjabi และไทย ส่วนภาคตะวันออกเฉียงของประเทศ ใช้ภาษาท้องถิ่นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่พูดภาษา Iban และ Kadazan

ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาพรวม	รายได้หลักมาจากการผลิตสินค้าและบริการ การขยายตัวพึ่งพาการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ มีมาตรการของรัฐบาลในการพัฒนาการเกษตรให้ทันสมัยและเปลี่ยนไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและมีขนาดใหญ่ ประกอบกับผลผลิตยางพาราทางการเกษตรและปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้โอกาสการจ้างงานสูงขึ้น
สกุลเงิน	ริงกิต (Ringgits หรือ MYR)
อัตราแลกเปลี่ยน	4.29 ริงกิต / 1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 0.13 ริงกิต / 1 บาท (4 สิงหาคม 2560)

สินค้าส่งออกสำคัญ	เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล ปีโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติเหลว ไม้ และผลิตภัณฑ์ไม้ น้ำมันปาล์ม ยางพารา สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์เคมี
สินค้านำเข้าสำคัญ	อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปีโตรเลียม เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า พลาสติก เคมีภัณฑ์ และยานพาหนะ

การจำกัดการนำเข้า

ภายใต้ The Customs Order (1998) มาเลเซียมีการจำกัดการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์

- ประเภทเนื้อไก่ และเนื้อวัวต้องมาจากแหล่งผลิตที่ได้รับรองว่าเป็นฮาลาล ต้องขอใบอนุญาตก่อนนำเข้า การนำเข้าเนื้อโคของมาเลเซียมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 ซึ่งถือว่าเป็นตลาดใหม่ที่เติบโตขึ้น
- ประเภทสัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เป็นสินค้านำเข้าได้ต่อเมื่อตรงตามเงื่อนไขบางประการ

โควตาภาษี

สินค้าปศุสัตว์เป็นหนึ่งในสินค้า 19 ประเภทที่ถูกกำหนดโควตาภาษี แต่ไม่มีการใช้จริงในทางปฏิบัติ

การส่งออกโคมีชีวิตไปยังมาเลเซีย

ต้องขอรับใบอนุญาตจาก Department of Veterinary Services ในการนำเข้าแต่ละครั้งเพื่อให้ได้รับการรับรองว่า ผ่านมาตรฐานสุขอนามัย

การออกไปรับรองสินค้าฮาลาล

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีบทบาทนำในการพัฒนาการออกไปรับรองสินค้าฮาลาล ซึ่งสะท้อนให้เห็นวัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่ต้องการจะพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางสำหรับสินค้าฮาลาล สินค้าประเภทเนื้อสัตว์ทั้งหมด รวมทั้ง ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ ไข่ และผลิตภัณฑ์จากไข่ ต้องได้รับใบรับรองฮาลาลจาก Department of Islamic Development Malaysia (JAKIM) หลังจากมีการตรวจสอบโรงงานและได้รับข้อเสนอแนะร่วมกันระหว่าง JAKIM นอกจากนี้ ผู้ผลิตอาหารยังได้รับการส่งเสริมให้ผลิตสินค้าโดยมีมาตรฐานในระดับสากล ได้แก่ ISO 9000, Codex Alimentarius, the Quality

Assurance Programme, Hazard Analysis and Critical Control Point (HACCP), Good Hygienic Practice (GHP) และ Sanitation Standard Operating Procedures (SOPs)

กฎระเบียบด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Regulations)

มาเลเซียใช้มาตรการ SPS กับการค้าประเภทอาหาร และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ นม เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่อง SPS ของประเทศผู้นำเข้า มาเลเซียได้ดำเนินการเรื่องการรับรองระบบ (Accreditation Scheme) สำหรับสินค้าประเภทปศุสัตว์ ภายใต้ The Livestock Farms Certification Scheme (SALT)

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าของไทย

มาเลเซียออกประกาศควบคุมการนำเข้าปศุสัตว์เพื่อป้องกันโรคระบาด โดยเฉพาะโรคปากเท้าเปื่อยเท้าเปื่อย โดยผู้นำเข้าที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้า ปศุสัตว์จะต้องยื่นรายงานและหลักฐานรับรองว่า สัตว์ที่นำเข้านั้นปลอดโรคต่อหน่วยงาน Department of Veterinary Services (DVS) ของมาเลเซีย มาตรการดังกล่าวทำให้ผู้ส่งออกปศุสัตว์ของไทยไม่ได้รับความสะดวกและมีต้นทุนในการส่งออกที่เพิ่มขึ้น

6. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Myanmar)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	678,500 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 1.3 เท่าของประเทศไทย
ภูมิอากาศ	มรสุมเขตร้อน
เมืองหลวง	เมืองเนปีดอ (Naypyidaw) เป็นเมืองหลวงตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ
เวลา	GMT + 6.30 เร็วกว่าประเทศไทย 30 นาที
ประชากร	53.9 ล้านคน (2558)
เชื้อชาติ	มีเผ่าพันธุ์ 135 เผ่าพันธุ์ ประกอบด้วยเชื้อชาติหลักๆ 8 กลุ่ม พม่า 68% ไทยใหญ่ 8% กะเหรี่ยง 7% ยะไข่ 4% จีน 3% มอญ 2% และอินเดีย 2%
ศาสนา	พุทธ 90% คริสต์ 4% อิสลาม 3% ฮินดู 0.7% และนับถือผีไสยศาสตร์ 2.3%
ภาษา	ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการ อีก 15% พูดภาษากะเหรี่ยง มอญ และจีนกลาง

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	จ๊าด (Kyat หรือ MMK)
อัตราแลกเปลี่ยน	1,356.6 จ๊าด / 1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 40.58 จ๊าด / 1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
สินค้าส่งออกสำคัญ	ก๊าซธรรมชาติ ไม้ และผลิตภัณฑ์ไม้ ถั่วต่างๆ สินค้าประมง และข้าว
สินค้าส่งออกด้านอาหาร	ถั่วต่างๆ อาหารทะเล เมล็ดพืช น้ำมัน ข้าว ผลไม้ เครื่องเทศ ผักผลไม้แปรรูป น้ำตาล อาหารทะเลแปรรูป
สินค้านำเข้าสำคัญ	ผ้าฝ้าย ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปุ๋ย พลาสติก เครื่องจักรกล อุปกรณ์ขนส่ง
สินค้านำเข้าด้านอาหาร	เนื้อสัตว์ ข้าวสาลี ผลไม้ อาหารทะเล ผัก ถั่วเหลือง เครื่องดื่ม น้ำมันพืช นม ลูกอม น้ำตาล ผลิตภัณฑ์จากแป้ง

ผลผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญ เนื้อไก่ เนื้อหมู เนื้อวัว ไข่ไก่ และนม ซึ่งปัจจุบันปริมาณที่ผลิตได้จะใช้เพื่อ
บริโภคภายในประเทศเป็นหลัก

ภาพรวมของเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจเสรี และเมื่อมาได้จัดตั้งสภาพัฒนาการและแผนพัฒนาแห่งรัฐ (SPDC) ก็ยังคง
ยึดนโยบายเดิมคือ อนุญาตให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการจัดการ รวมทั้งได้เปิด
ประเทศให้มีการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น แต่มีอัตราการขยายตัวไม่
แน่นอน เพราะเศรษฐกิจของเมียนมาร์ ต้องพึ่งพาเกษตรเพียงไม่กี่ชนิด ทำให้การขยายตัวของเศรษฐกิจ
ขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศเป็นสำคัญ

มาตรการห้ามนำเข้า

กระทรวงพาณิชย์เมียนมาร์ ออกประกาศฉบับที่ 9/99 ลงวันที่ 26 พ.ย.2542 ห้ามนำเข้าสินค้า
ปศุสัตว์ในรูปแบบการค้าปกติผ่านทางทะเล โดยระบุพิศุดศกการ คือ อาหารกระป๋อง (เนื้อสัตว์)
ปัจจุบันได้ยกเลิกแล้ว

มาตรการห้ามส่งออก

กระทรวงพาณิชย์พม่าออกประกาศฉบับ 10/99 ลงวันที่ 26 พ.ย.2542 ห้ามส่งสินค้าออกไป
ต่างประเทศ ในรูปแบบการค้าปกติผ่านทางชายแดนและทางทะเล คือ งาช้าง โค กระบือ ช้าง ม้า สัตว์หา
ยาก หนังสัตว์

นโยบายส่งเสริมการลงทุนด้านปศุสัตว์

กระทรวงปศุสัตว์และประมง รับผิดชอบการสนับสนุน และการขยายการลงทุนของนักลงทุน
เอกชน ตามนโยบายส่งเสริม ดังนี้ 1) ส่งเสริมการพัฒนาปศุสัตว์และประมงอย่างครบวงจร 2) ขยาย
ผลิตผลเพื่อการบริโภคภายในประเทศและขายส่งออกนอกประเทศ 3)ยกระดับสภาพเศรษฐกิจและ
สังคมในกิจการปศุสัตว์

โดยยกระดับลักษณะของการลงทุนด้านปศุสัตว์ ได้แก่

1. เพาะเลี้ยงแปรรูป บรรจุกระป๋องและจำหน่ายสัตว์ปีกและผลผลิตของตนได้ (รวมทั้งการเพาะเลี้ยงและแปรรูปเนื้อหมู)

2. ผลิตและจำหน่ายอาหารสัตว์ additives ยารักษาโรคสัตว์และผลิตภัณฑ์เสริม

7. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	298,170 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะขนาดต่างๆ 7,107 เกาะ
ภูมิอากาศ	มรสุมเขตร้อน
เมืองหลวง	กรุงมะนิลา (Metro Manila)
เวลา	GMT + 8
ประชากร	103 ล้านคน (2560)
เชื้อชาติ	ตากาล็อก 28.1% Cebuano 13.1% Ilocano 9% Bisaya/Binisaya 7.6% Hillgaynon Ilonggo 7.5% Bikol 6% Waray 3.4% และอื่นๆ 25.3%
ศาสนา	83% ของชาวฟิลิปปินส์ นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก 9% เป็นนิกายโปรเตสแตนต์ ที่เหลือนับถือศาสนาอิสลาม ฮินดู และพุทธ
ภาษา	ภาษาอังกฤษ และภาษาตากาล็อก เป็นภาษาราชการ มีการใช้ภาษามากกว่า 170 ภาษา

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	ฟิลิปปินส์ เปโซ (Philippine peso หรือ PHP)
อัตราแลกเปลี่ยน	50.42 เปโซ /1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 1.51 เปโซ /1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
สินค้าส่งออกสำคัญ	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล เสื้อผ้าสำเร็จรูป
สินค้านำเข้าสำคัญ	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกลเหล็ก ยานพาหนะ และพลาสติก

ปัญหาด้านมาตรการสุขอนามัย

การส่งออกสินค้าเนื้อสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์จากไทยไปฟิลิปปินส์ โรงงานผู้ผลิตต้องได้รับการตรวจรับรองจากเจ้าหน้าที่ด้านสุขอนามัยของฟิลิปปินส์ก่อน ซึ่งปัจจุบันได้รับรองแล้ว 7 โรงงาน โดยมีกำหนดส่งเนื้อไก่ปรุงสุก ได้เป็นเวลา 1 ปี จนถึงปีพ.ศ. 2561 (ส่วนเนื้อไก่ดิบยังไม่อนุญาตนำเข้า)

เนื้อวัวสดและแช่เย็น ต้องได้รับอนุมัตินำเข้าจาก The National Meat Inspection และ The Bureau of Animal Industry ผู้ส่งออกไทยยังไม่สามารถผ่านการพิจารณาของหน่วยงานโควต้าภาษี

เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ ต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้าจาก The National Meat Inspection และ The Bureau of Animal Industry และ โรงงานผู้ส่งออก/ผู้ผลิตจะต้องได้รับการตรวจรับรองเช่นกัน ซึ่งปัจจุบันไทยยังไม่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานทั้งสองจึงไม่สามารถส่งออกสินค้าดังกล่าวได้

ฟิลิปปินส์กำหนดมาตรการเพิ่มเติมสำหรับการตรวจสอบการนำเข้าเนื้อสัตว์ประเภทไก่ วัว หมู และเนื้อสัตว์อื่นๆ (Administrative Order No.25) โดยกำหนดให้มีใบรับรองการตรวจสอบสิทธิการครอบครอง และใบรับรองความปลอดภัย ซึ่งระบุให้การผลิต การบรรจุหีบห่อ และการจัดส่งเนื้อสัตว์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

อาหารสัตว์ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2546 ผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มี GMO เจือปนต้องแจ้งรายละเอียดของ GMO

8. สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of the Singapore)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	716.1 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	อากาศร้อนชื้น และฝนตกตลอดทั้งปี
เมืองหลวง	สิงคโปร์
เวลา	GMT + 8
ประชากร	5.47 ล้านคน (2560)
เชื้อชาติ	จีน 76% มาเลย์ 14% อินเดีย 8.3% และอื่นๆ 1.7%
ศาสนา	พุทธ 42.5% อิสลาม 14.9% คริสต์ 14.54% ฮินดู 4%
ภาษา	ภาษามาเลย์ เป็นภาษาประจำชาติ ภาษาที่ใช้เป็นทางการ คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาราชการมี 4 ภาษา คือ ภาษามาเลย์ จีนกลาง ทมิฬ และอังกฤษ

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	สิงคโปร์ดอลลาร์ (SGD)
อัตราแลกเปลี่ยน	1.356 เหรียญสิงคโปร์ / 1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 0.04 เหรียญสิงคโปร์ / 1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
สินค้าส่งออกสำคัญ	เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ และเสื้อผ้า
สินค้านำเข้าสำคัญ	เครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ และเสื้อผ้า
นโยบาย	การค้าเสรี การนำเข้า/ส่งออกสินค้าเป็นไปอย่างเสรี

มาตรการด้านภาษี

สิงคโปร์เป็นประเทศที่เปิดกว้างต่อการค้าเสรี เกือบจะไม่มีภาษีนำเข้า ในปี 2546 สิงคโปร์ผูกพัน 69% ของรายการภาษีกับ WTO โดยอัตราภาษีที่ผูกพันอยู่ที่ 6.5% หรือต่ำกว่า สำหรับสินค้าประเภทหนังสือพิมพ์และปศุสัตว์ จะมีอัตราภาษีที่ผูกพันสูงกว่า

มาตรการสุขอนามัย

เนื้อสัตว์ สัตว์ปีกและไข่ไก่สดอนุญาตให้นำเข้าได้จากแหล่งที่กำหนดเท่านั้น และในบางกรณี อนุญาตเฉพาะฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

การออกใบอนุญาตการนำเข้า

สิ่งมีชีวิต และเนื้อสัตว์ เป็นสินค้าที่มีการออกใบอนุญาตแบบอัตโนมัติ

ปัญหาทางด้านสุขอนามัย

สิงคโปร์กำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงไก่ สุกร โรงฆ่า และแปรรูปของไทยต้องได้รับการตรวจสอบและอนุญาตจากหน่วยงาน Agri – Food & Veterinary Authority (AVA) ของสิงคโปร์ จึงสามารถส่งออกไปยังสิงคโปร์ได้

สุกร

ในกรณีของสุกรต้องได้รับการรับรองว่าปลอดจากโรคปากและเท้าเปื่อย และต้องได้รับการรับรองจากองค์กรโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) อีกด้วย อีกทั้งการนำเข้าเนื้อสุกรแปรรูป และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป AVA จะทำการตรวจสอบการนำเข้าทุกครั้ง ถึงแม้ว่าผู้ผลิตไทยจะมีหนังสือรับรองจากกรมปศุสัตว์แนบมาด้วยก็ตามทำให้เกิดความไม่คล่องตัว กรณีประเทศไทย กรมปศุสัตว์จะต้องทำการตรวจสอบก่อนจนกว่าจะแน่ใจว่าสุกรในฟาร์มที่ทำการตรวจสอบนั้นปราศจากเชื้อโรคระบาดสัตว์ AVA จะไปตรวจสอบโรงงานดังกล่าวในไทย หากตรวจสอบผ่าน AVA ก็จะออกใบอนุญาตและลงทะเบียนรายชื่อโรงงานดังกล่าวเพื่อศุลกากรตรวจปล่อยในการนำเข้า ซึ่ง AVA ห้ามนำเข้าสุกรมีชีวิตและผลิตภัณฑ์แปรรูปเนื่องจากการเกิดโรค Nipah Virus ในเขตชายแดนใต้ แต่ในปี 2546 ได้ผ่อนผันโดยเปิดให้มีการนำเข้าเนื้อสุกรแปรรูปโดยผ่านความร้อนสูง (Heat-processed pork products) จากประเทศไทย ซึ่งเนื้อสุกรจะต้องมาจากโรงฆ่าที่กรมปศุสัตว์รับรองและ ตรวจสอบและอนุมัติแล้วเท่านั้น

เนื้อวัว

AVA กำหนดให้นำเข้าได้จากประเทศผู้ผลิตที่ได้รับการอนุมัติเท่านั้น แต่ประเทศไทยยังไม่ได้
รับอนุมัติ ทั้งนี้การนำเข้าเนื้อโคของสิงคโปร์มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 ซึ่งถือว่าเป็นตลาดใหม่ที่เติบโต
ขึ้น

9. ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	513,254 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	เขตร้อนชื้น มี 3 ฤดู พื้นที่ทั้งหมดอยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม อุณหภูมิ 18-34 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
เวลา	GMT + 7
ประชากร	67.22 ล้านคน (2560)
เชื้อชาติ	ไทย 75% จีน 14% และอื่นๆ 11%
ศาสนา	พุทธ 94.6% อิสลาม 4.6+% คริสต์ 0.7% และอื่นๆ 0.1%
ภาษา	ไทย อังกฤษ และภาษาท้องถิ่น

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	บาท (Baht หรือ THB)
อัตราแลกเปลี่ยน	33.26 บาท/1 เหรียญสหรัฐ (4 สิงหาคม 2560)
สินค้าส่งออกสำคัญ	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป อัญมณี และเครื่องประดับ ยางพารา
สินค้านำเข้าสำคัญ	น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้า ส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า

10. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Vietnam)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	331,659 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	ภาคเหนือมีอากาศค่อนข้างเย็น ขณะที่ภาคกลางและภาคใต้มีอากาศค่อนข้างร้อนตลอดทั้งปี
เมืองหลวง	กรุงฮานอย (Hanoi)
เวลา	GMT + 7
ประชากร	95.3 ล้านคน (2560)
เชื้อชาติ	เวียดนาม 85-90% ที่เหลือเป็นจีน ไทย เขมร ชาวเผ่าเขาต่างๆ
ศาสนา	พุทธนิกายมหายาน 70% ที่เหลือนับถือคริสต์ซึ่งส่วนใหญ่ นับถือนิกายโรมันคาทอลิก อิสลาม และความเชื่อที่สืบทอดจากบรรพบุรุษ
ภาษา	ภาษาราชการคือ ภาษาเวียดนาม ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส และจีน

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	ดอง (Dong หรือ VND)
อัตราแลกเปลี่ยน	22,735.0 ดอง/1 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 683.55 ดอง /1 บาท (4 สิงหาคม 2560)
สินค้าส่งออกสำคัญ	น้ำมันดิบ ผลิตภัณฑ์ประมง ข้าว กาแฟ ยางพารา ชา เสื้อผ้าสำเร็จรูป และรองเท้า
สินค้าส่งออกด้านอาหาร	อาหารทะเลแช่แข็ง กาแฟ ข้าว ถั่ว ผลไม้ อาหารทะเลแปรรูป ผัก ผลไม้แปรรูป อาหารสำเร็จรูป น้ำตาล

สินค้านำเข้าสำคัญ	เครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ทุย ผลิตภัณฑ์เหล็ก ฝ้าย เมล็ดธัญพืช ปูนซีเมนต์ จักรยานยนต์
สินค้านำเข้าด้านอาหาร	เนื้อสัตว์ ผลไม้ ข้าวสาลี แป้ง และสตาร์ช ผัก อาหารทะเล เครื่องดื่ม อาหารสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์จากแป้ง นม ถูกอม ผัก ผลไม้แปรรูป น้ำมันพืช ทั้งนี้การนำเข้าของเวียดนามมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8 ซึ่งถือว่าเป็นตลาดใหม่ที่เติบโตขึ้น

นโยบายการค้าระหว่างประเทศ

มีการส่งเสริมการค้าเสรี โดยรัฐบาลปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้อำนวยความสะดวก จัดตั้งหน่วยงานของรัฐเพื่อประสานงานกับบริษัทการค้าต่างประเทศ

มาตรการการควบคุมการนำเข้าของเวียดนามจากส่วนกลาง

ยกเว้นภาษีนำเข้าสัตว์ชนิดต่างๆ ถ้าเป็นนำเข้าเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรการสุขอนามัย (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS)

สินค้าอาหารสัตว์/พืช/พืชที่นำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ และมาตรฐาน CODE, OIE และ ASEAN เป็นมาตรฐานกลางสำหรับสุขอนามัยกำหนดให้การนำเข้าต้องมี Health Certificate ซึ่งแสดงว่าปราศจากโรคหรือแหล่งของโรคปากและเท้าเปื่อย

มาตรการการขออนุญาตนำเข้า

สินค้าประเภทวัสดุเกี่ยวกับนม ข้าว โปด และไข่ของสัตว์ปีก ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยต้องมีใบอนุญาตนำเข้า (Import Licensing) ซึ่งจะกำหนดปริมาณตามความต้องการภายในประเทศ ส่วนอาหารสัตว์และวัตถุดิบ ต้องมีการใบอนุญาต/ทดสอบ

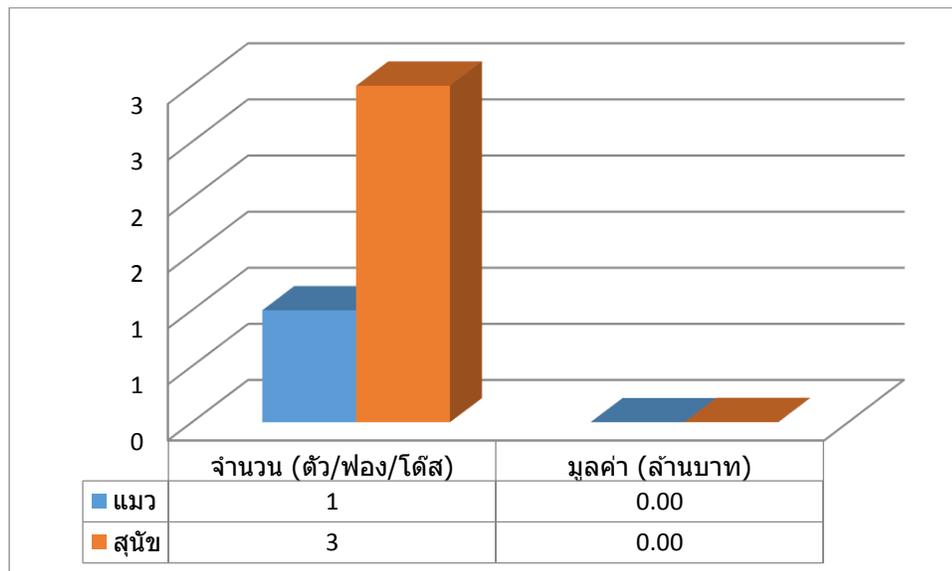
ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านปศุสัตว์ ประจำปีพ.ศ.2559

1. ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์

1.1 ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 2 รายการไปยังประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ใน ส่วนของสุนัขและแมว ร้อยละ 75 และ 25 ตามลำดับ โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ สุนัข (3 ตัว) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด 0.003 ล้านบาท ภาพที่ 8 โครงสร้างของกรอบ รัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับทางปศุสัตว์ รายละเอียดดังภาพที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

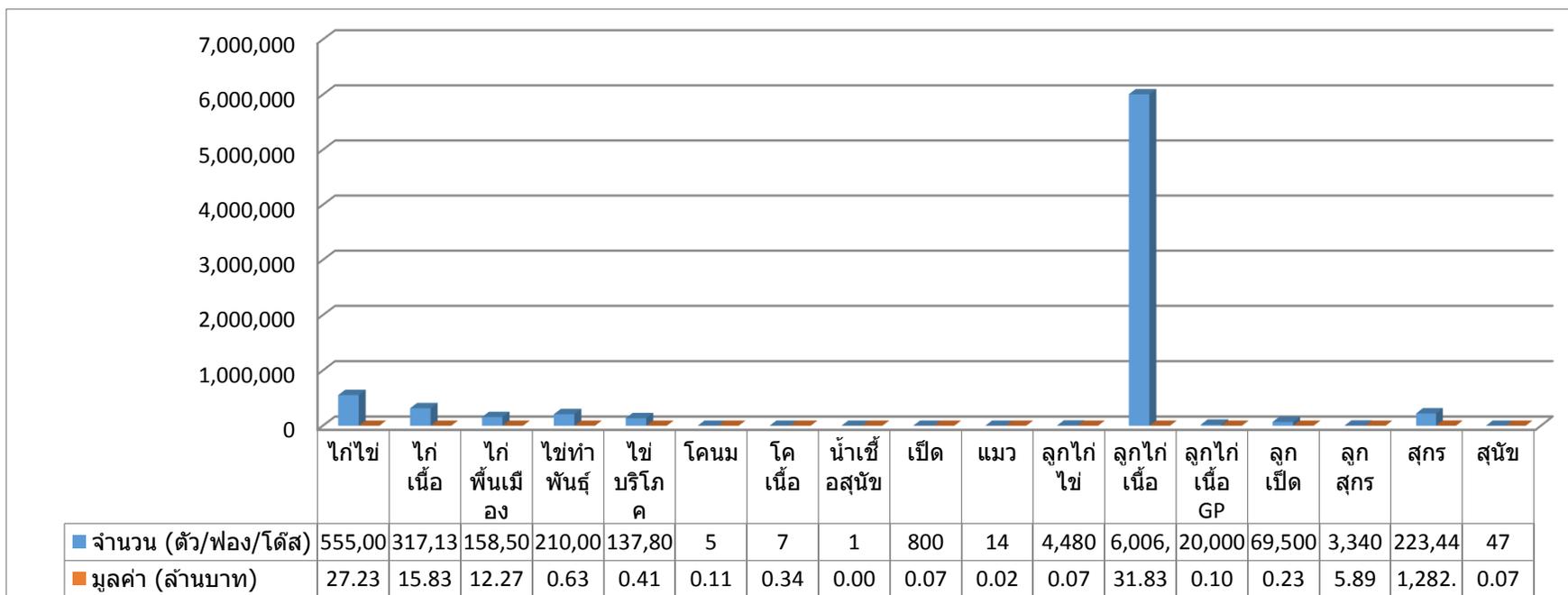
ภาพที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

1.2 ประเทศกัมพูชา

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 17 รายการ ไปยังประเทศกัมพูชา โดยเป็นไก่ร้อยละ 91.63 เป็ดร้อยละ 0.91 ไช้ร้อยละ 4.51 สุกรร้อยละ 3.21 โคจำนวน 7 ตัว แมวจำนวน 14 ตัว สุนัขจำนวน 47 ตัว และน้ำเชื้อสุนัขจำนวน 1 โด๊ส รวมมูลค่าทั้งสิ้น 1377.49 ล้านบาท โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ ลูกไก่เนื้อ (6,006,742 ตัว) และสัตว์ที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด คือ สุกร (1282.4 ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา

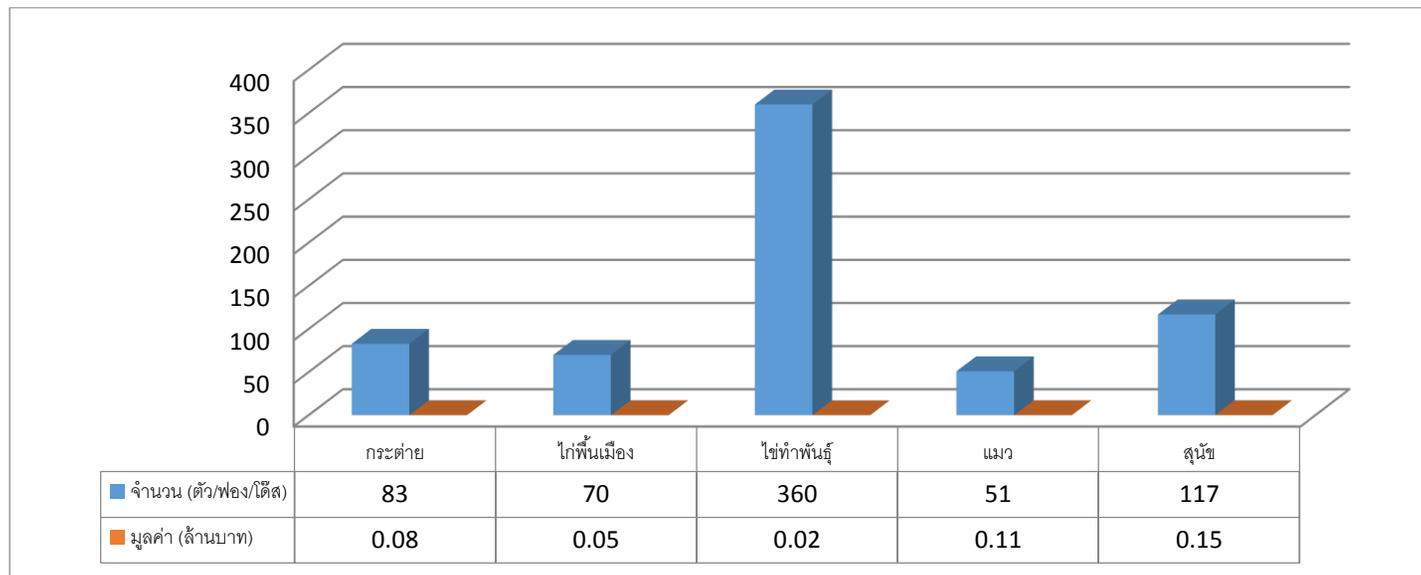
ภาพที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา

1.3 ประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 5 รายการ ไปยังประเทศอินโดนีเซีย โดยเป็นไก่พื้นเมืองร้อยละ 10.27 ไช้ทำพันธุ์ ร้อยละ 52.86 สุนัขร้อยละ 17.18 แมวร้อยละ 7.49 และกระต่ายร้อยละ 12.19 โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ ไช้ทำพันธุ์ (360 ฟอง) และสัตว์ที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด คือ สุนัข (0.15 ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศอินโดนีเซีย

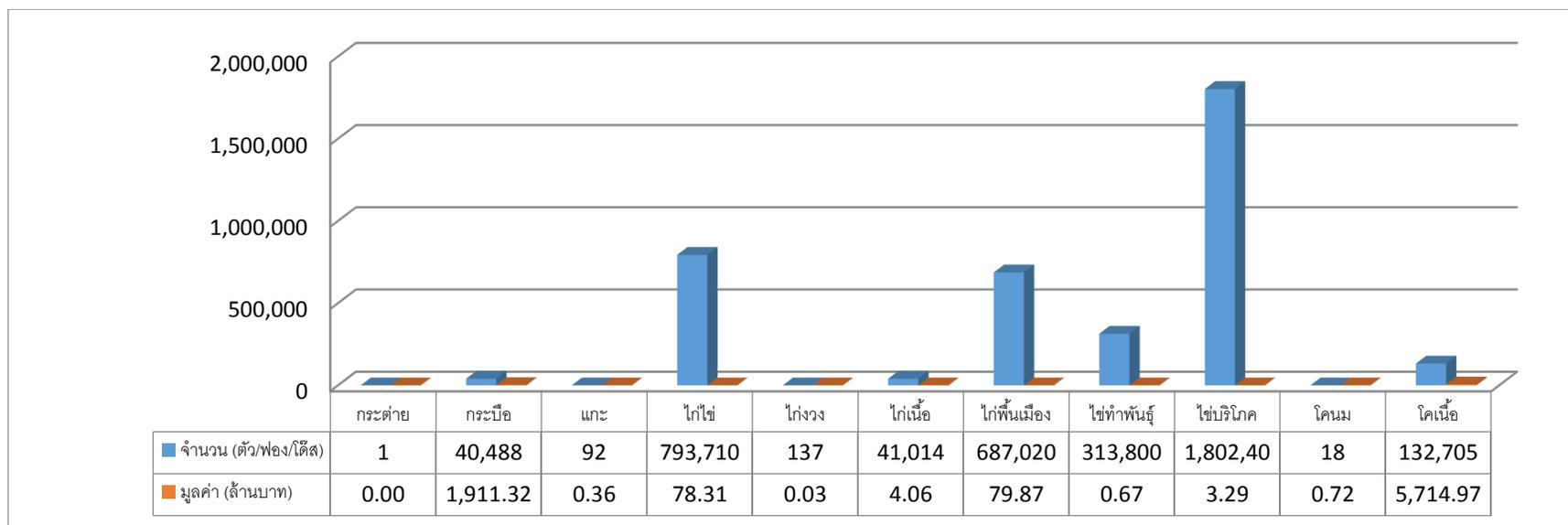
ภาพที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศอินโดนีเซีย

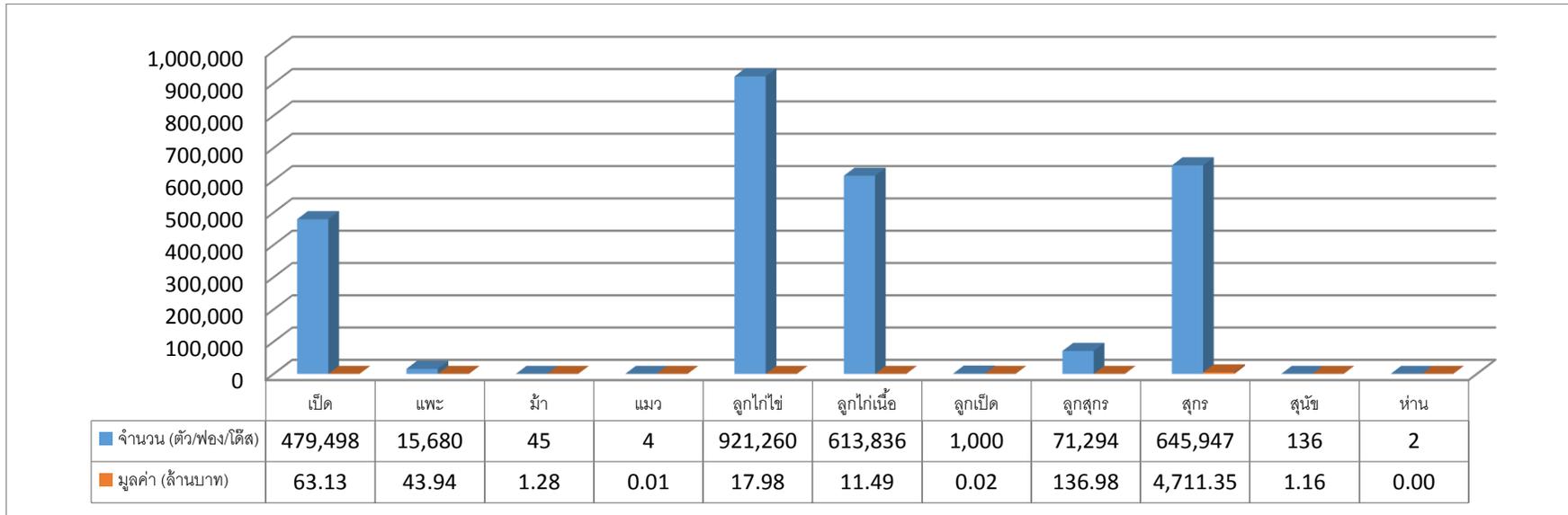
1.4 สปป.ลาว

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 23 รายการ ไปยังสปป.ลาว โดยเป็นไก่ร้อยละ 46.6 ไช้ไก่ร้อยละ 32.29 โคร้อยละ 2.02 สุกรร้อยละ 10.93 เป็ดร้อยละ 7.32 กระบือร้อยละ 0.61 แพะร้อยละ 0.24 แกะร้อยละ 0.001 สุนัขร้อยละ 0.002 ม้าจำนวน 45 ตัว แมวจำนวน 4 ตัว อัลปาก้า 3 ตัว ห่าน 2 ตัว และกระต่าย 1 ตัว โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ ไช้บริโภค (1,802,400 ฟอง) และสัตว์ที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด คือ โคนเนื้อ (5,714.99ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 11.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาวและภาพที่ 11.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ตามลำดับ

ภาพที่ 11.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

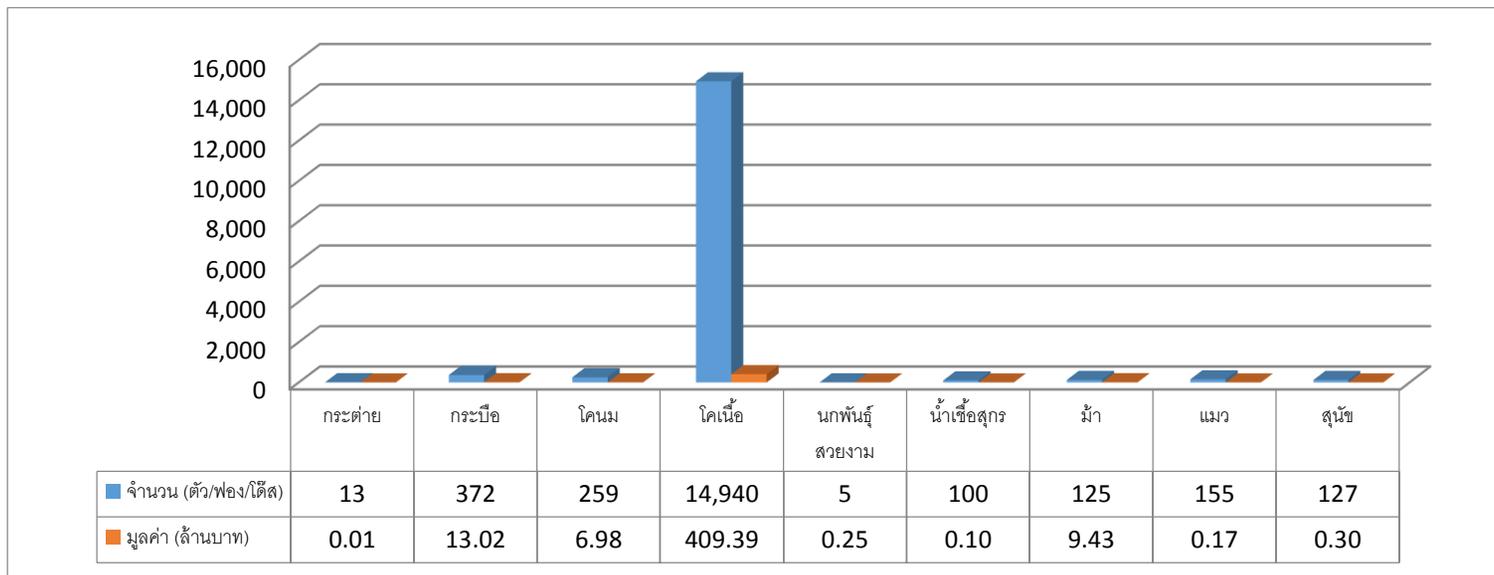
ภาพที่ 11.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

1.5 ประเทศมาเลเซีย

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 9 รายการ ไปยังประเทศมาเลเซีย โดยเป็นโค ร้อยละ 94.43 กระบือร้อยละ 2.31 แมวร้อยละ 0.96 สุนัขร้อยละ 0.79 ม้าร้อยละ 0.78 น้ำเชื้อสุกรร้อยละ 0.62 กระจ่างร้อยละ 0.08 และนกพันธุ์สวยงามร้อยละ 0.03 โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ โคเนื้อ (14940 ตัว) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 409.388 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 12 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย

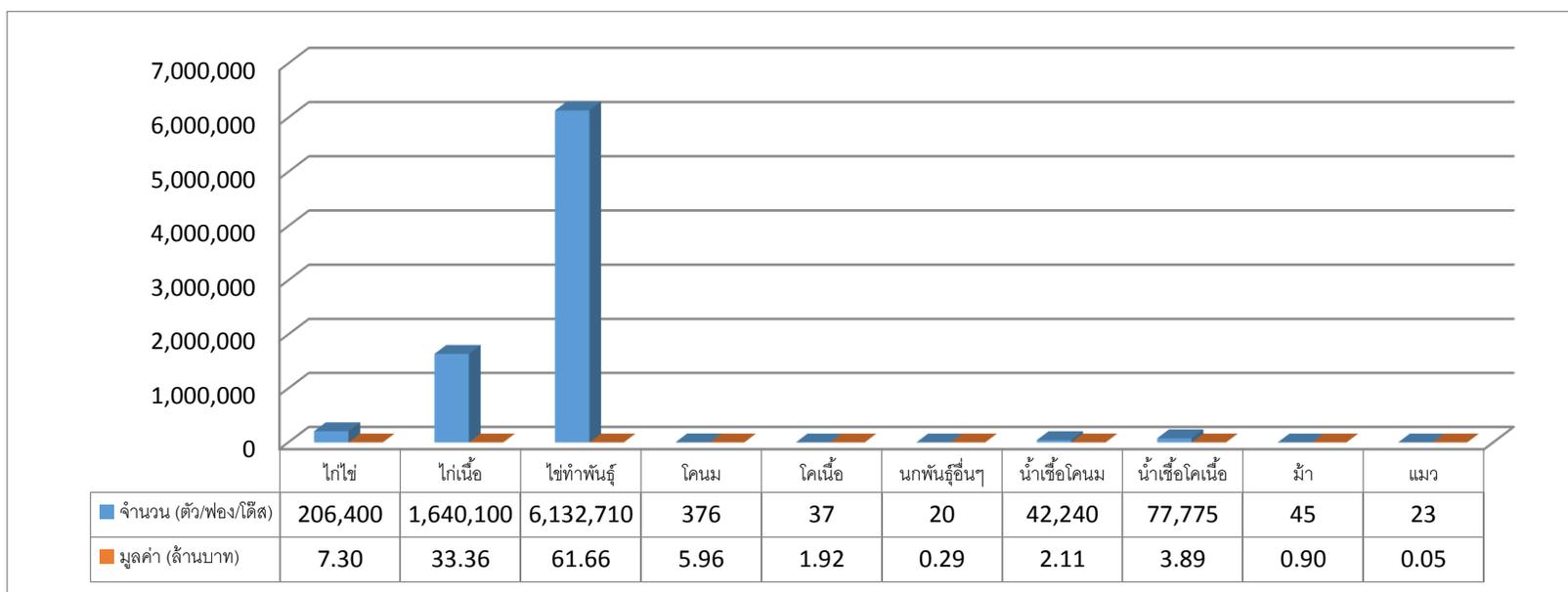
ภาพที่ 12 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย

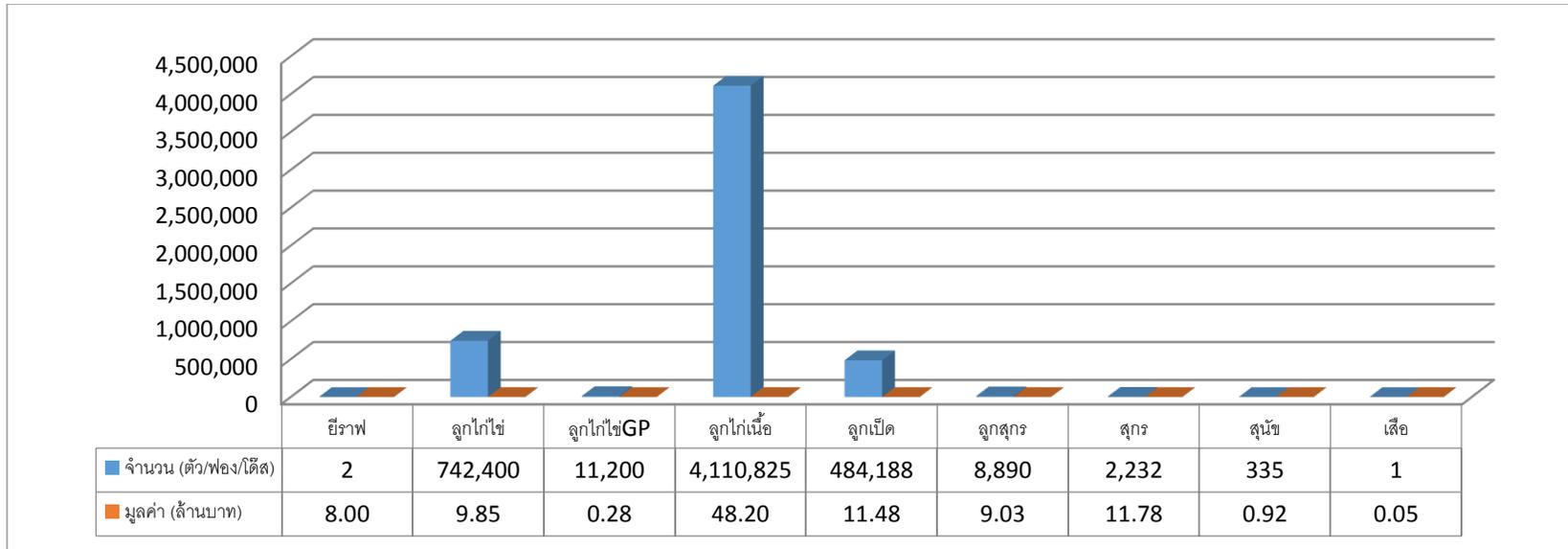
1.6 ประเทศเมียนมาร์

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 19 รายการ ไปยังประเทศเมียนมาร์ โดยเป็นไก่ร้อยละ 49.86 ไช้ทำพันธุ์ร้อยละ 45.56 ลูกเป็ดร้อยละ 3.60 น้ำเชื้อโคร้อยละ 0.89 สุกรร้อยละ 0.08 โคร้อยละ 0.003 สุนัขร้อยละ 0.002 ม้าจำนวน 45 ตัว แมวจำนวน 23 ตัว นกพันธุ์อื่นๆจำนวน 20ตัว ยีราฟ 2 ตัว และเสือดว 1 ตัว โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ ไช้ทำพันธุ์ (6,132,710 ฟอง) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดจำนวน 61.66 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 13.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์ และภาพที่ 13.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศลาว ตามลำดับ

ภาพที่ 13.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

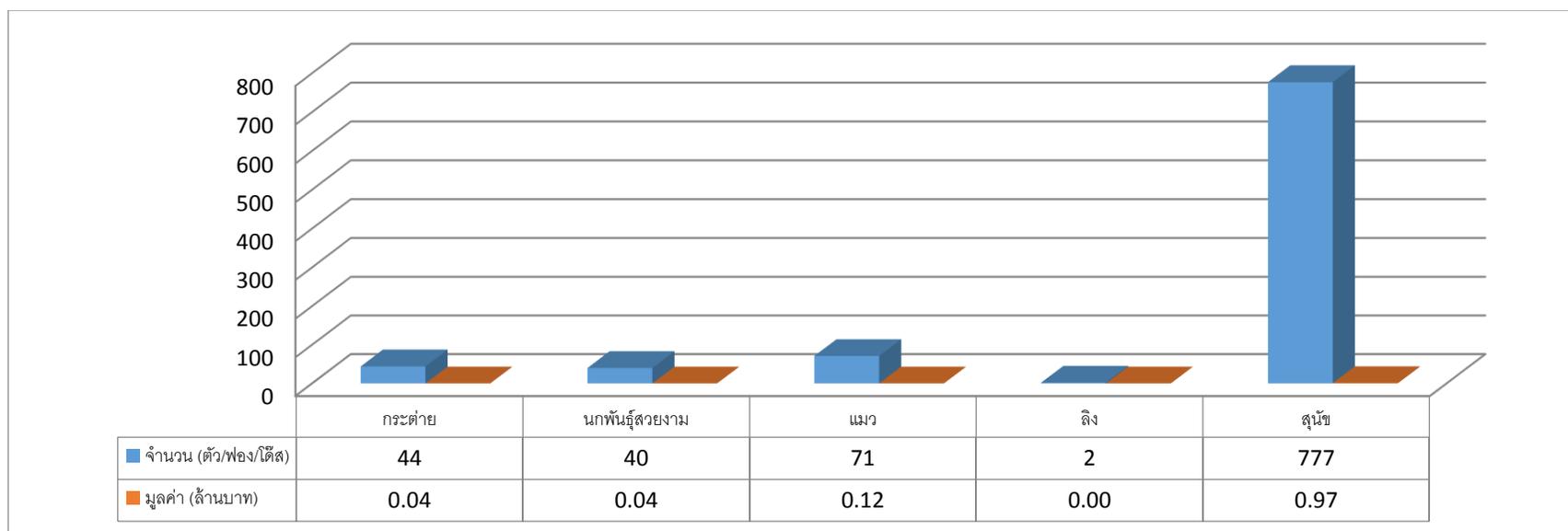
ภาพที่ 13.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

1.7 ประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 5 รายการ ไปยังประเทศฟิลิปปินส์ โดยเป็นสุนัขร้อยละ 83.19 แมวร้อยละ 7.60 กระต่ายร้อยละ 4.71 นกพันธุ์สวยงามร้อยละ 4.71 และลิงร้อยละ 0.21 โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ สุนัข (777 ตัว) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 0.97 ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 14 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศฟิลิปปินส์

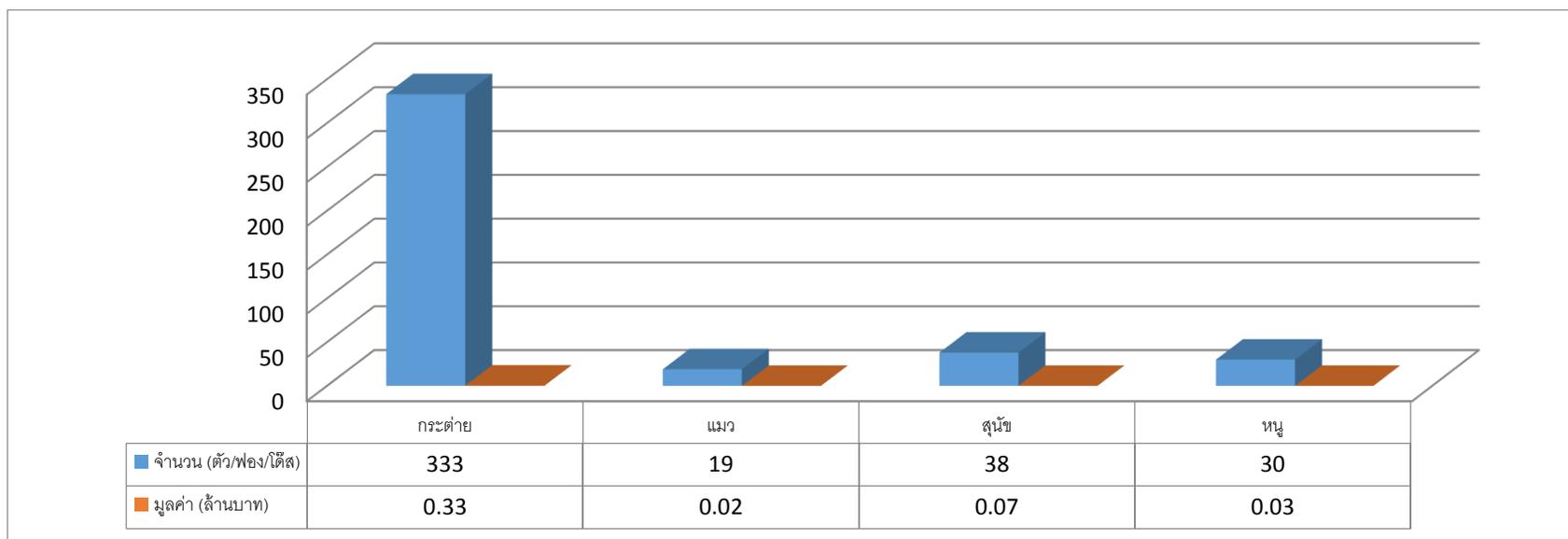
ภาพที่ 14 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศฟิลิปปินส์

1.8 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 4 รายการ ไปยังประเทศสิงคโปร์ โดยเป็นกระต่ายร้อยละ 79.29 สุนัขร้อยละ 9.05 หนูร้อยละ 7.14 และแมวร้อยละ 4.52 โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ กระต่าย (333 ตัว) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 0.33 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 15 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศสิงคโปร์

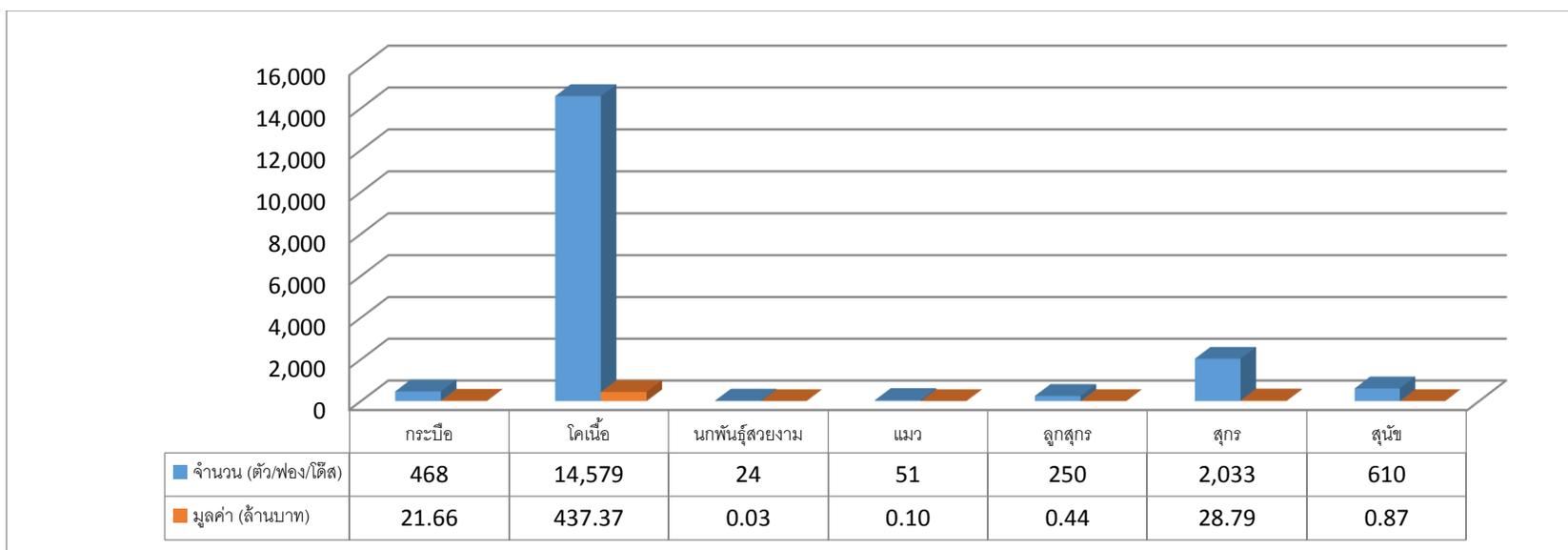
ภาพที่ 15 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศสิงคโปร์

1.9 ประเทศเวียดนาม

ประเทศไทยมีการส่งออกสัตว์จำนวน 7 รายการ ไปยังประเทศเวียดนาม โดยเป็นโคเนื้อร้อยละ 80.93 สุกรร้อยละ 12.67 สุนัขร้อยละ 3.39 กระบือร้อยละ 2.60 แมวร้อยละ 0.28 และนกพันธุ์สวยงามร้อยละ 0.13 โดยทั้งนี้ประเภทสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ โคเนื้อ (14579 ตัว) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 437.37 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 16 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

ภาพที่ 16 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

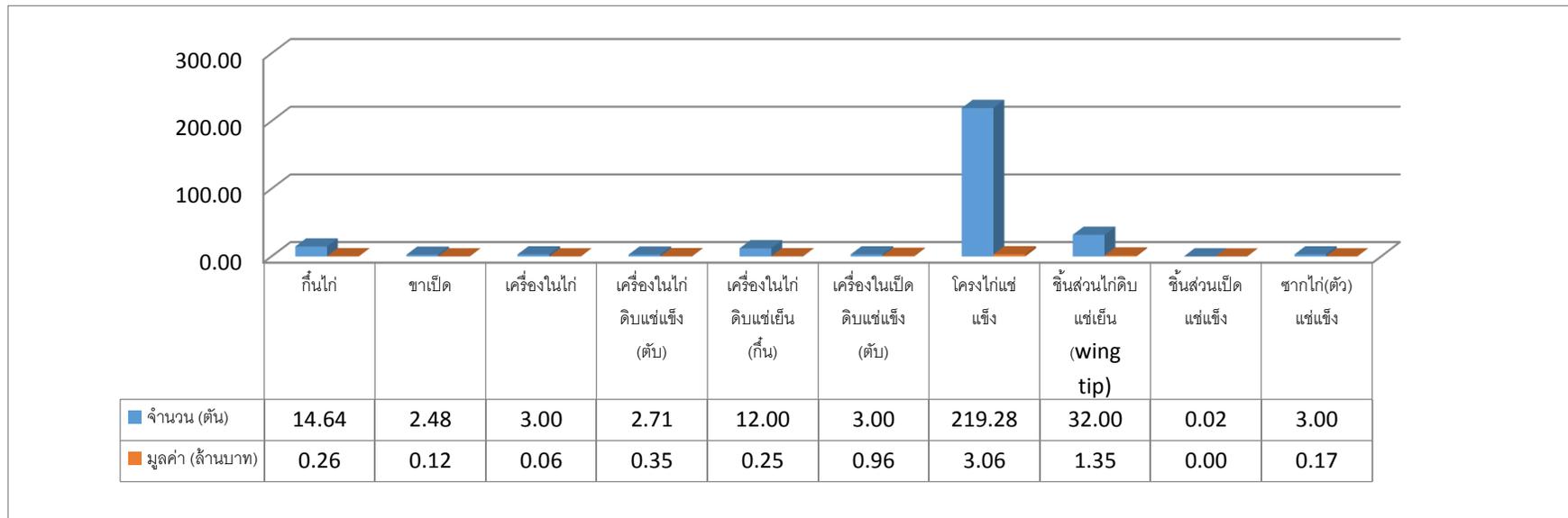

2. ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์

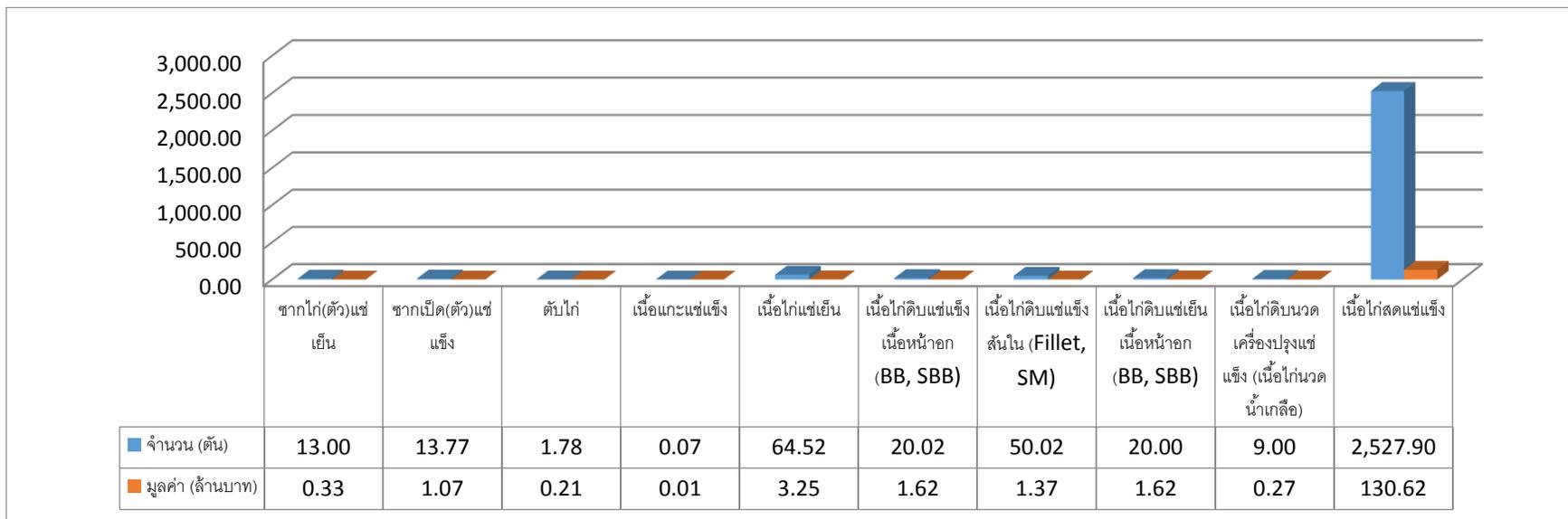
2.1 ประเทศกัมพูชา

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 31 รายการ ไปยังประเทศกัมพูชา โดยเป็นผลิตภัณฑ์ไก่ร้อยละ 95.89 หนังสุนัขร้อยละ 1.53 ผลิตภัณฑ์เป็ดร้อยละ 1.26 เศษหนังโค-กระบือตากแห้งร้อยละ 0.74 หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป ร้อยละ 0.58 เนื้อสุกรแช่แข็ง จำนวน 0.03 ตัน เนื้อโคร้อยละ 0.003 และเนื้อแกะร้อยละ 0.002 โดยทั้งนี้ประเภทสินค้าปศุสัตว์มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ เนื้อไก่สดแช่แข็ง (2527.89 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 130.62 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 17.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา ภาพที่ 17.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา และภาพที่ 17.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา ตามลำดับ

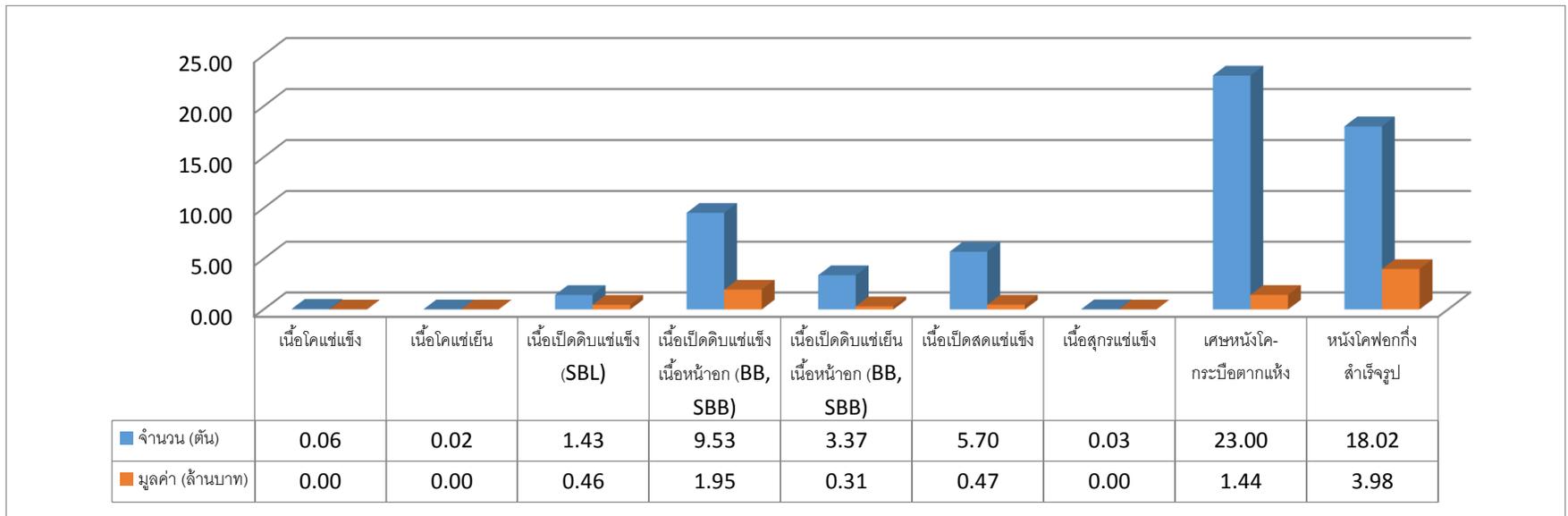
ภาพที่ 17.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา

ภาพที่ 17.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา

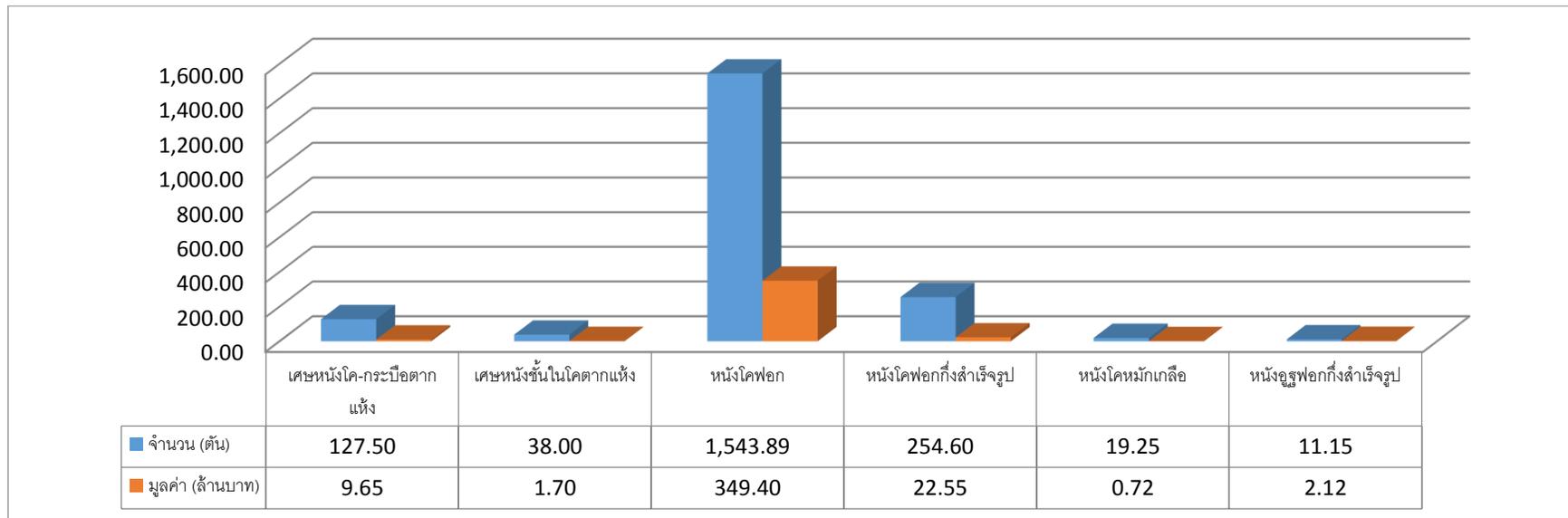
ภาพที่ 17.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา

2.2 ประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 6 รายการ ไปยังประเทศอินโดนีเซีย โดยเป็นหนังโคร้อยละ 91.14 เศษหนังโคร้อยละ 8.30 และหนังอูฐฟอกกึ่งสำเร็จรูปร้อยละ 0.60 โดยทั้งนี้ประเภทสินค้าปศุสัตว์ที่มีการส่งออกมากที่สุด คือ หนังโคฟอก (1543.89 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 349.40 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 18 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศอินโดนีเซีย รายละเอียดดังภาพที่ 18 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศอินโดนีเซีย

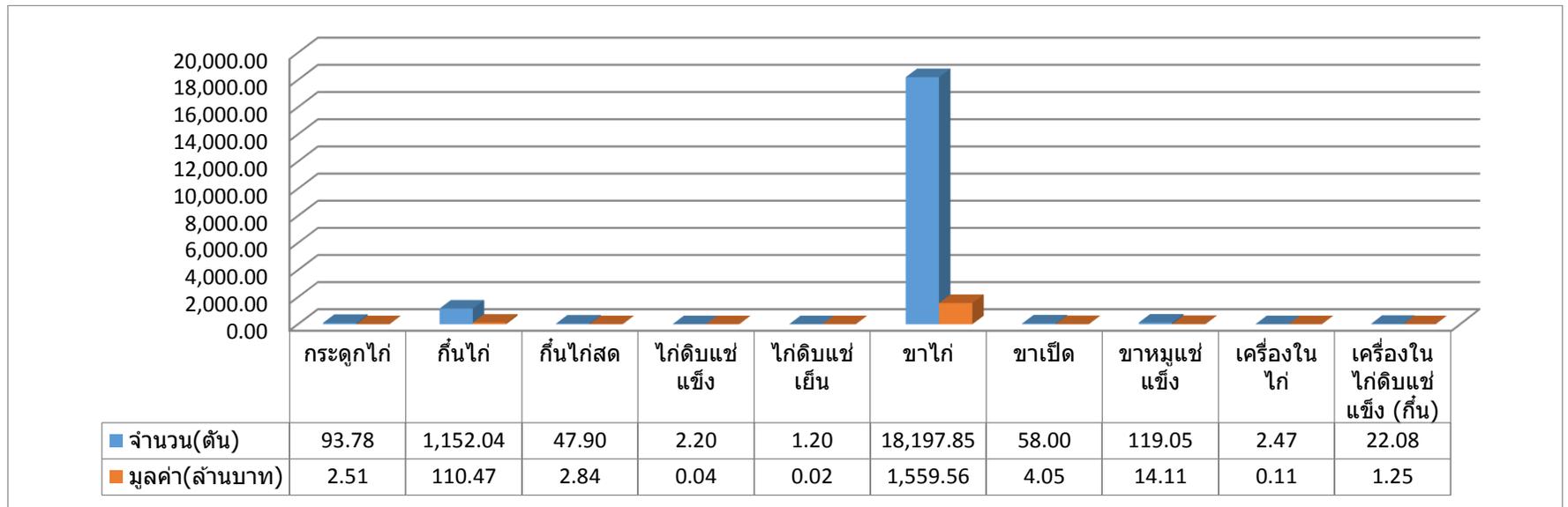
ภาพที่ 18 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศอินโดนีเซีย

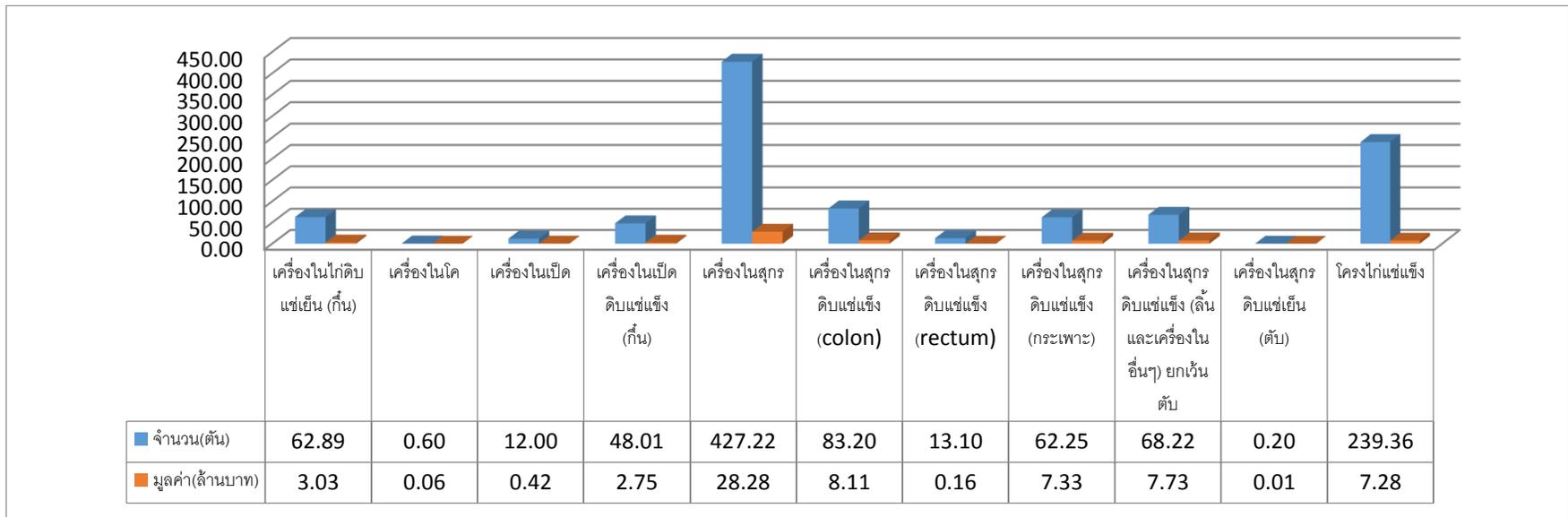
2.3 สปป.ลาว

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 69 รายการ ไปยังสปป.ลาว โดยเป็นผลิตภัณฑ์ไก่ร้อยละ 90.51 ผลิตภัณฑ์สุกรร้อยละ 7.23 ผลิตภัณฑ์เป็ดร้อยละ 1.90 ผลิตภัณฑ์โคร้อยละ 0.33 ผลิตภัณฑ์กระบือร้อยละ 0.03 และเนื้อแกะแช่แข็งจำนวน 0.02 ตัน โดยทั้งนี้ประเภทสินค้าปศุสัตว์มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ ปีกไก่ (25278.22 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 2223.07 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 19.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ภาพที่ 19.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ภาพที่ 19.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ภาพที่ 19.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ภาพที่ 19.5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ภาพที่ 19.6 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว และภาพที่ 19.7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว ตามลำดับ

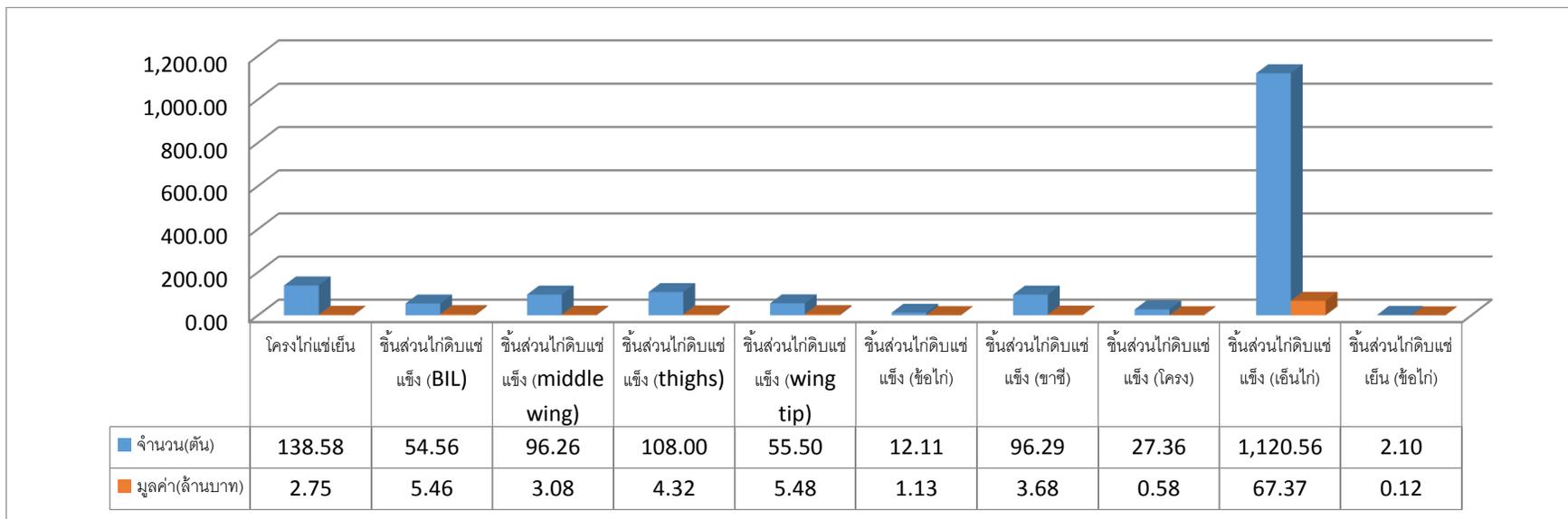
ภาพที่ 19.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

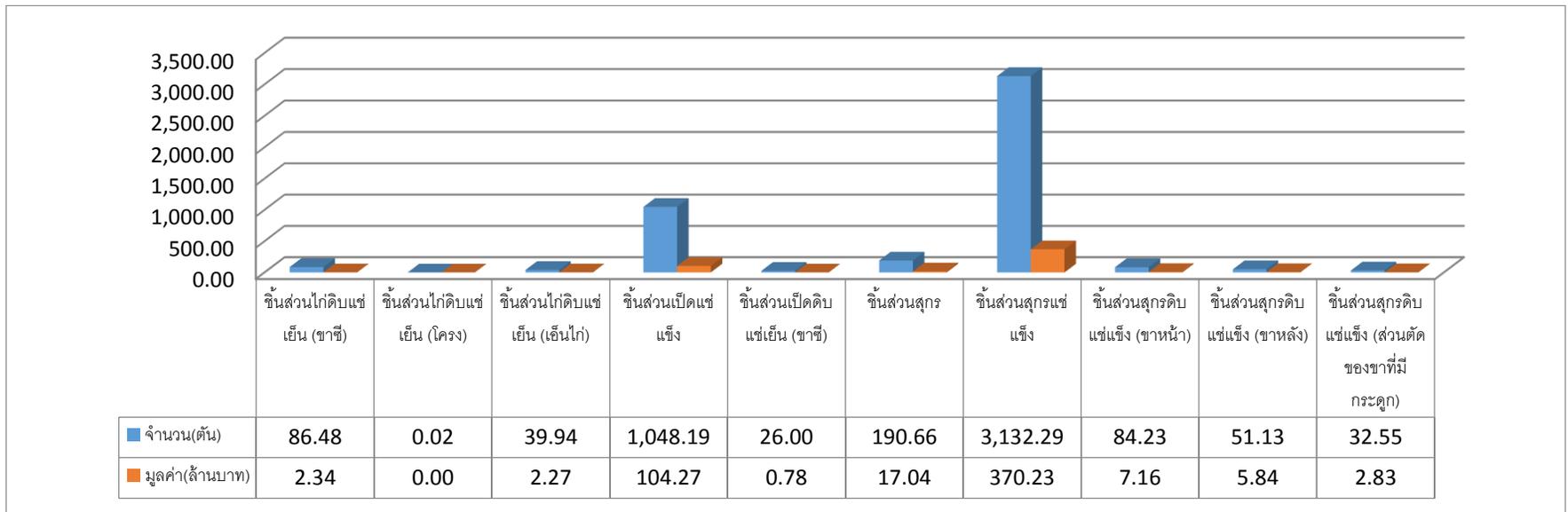
ภาพที่ 19.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

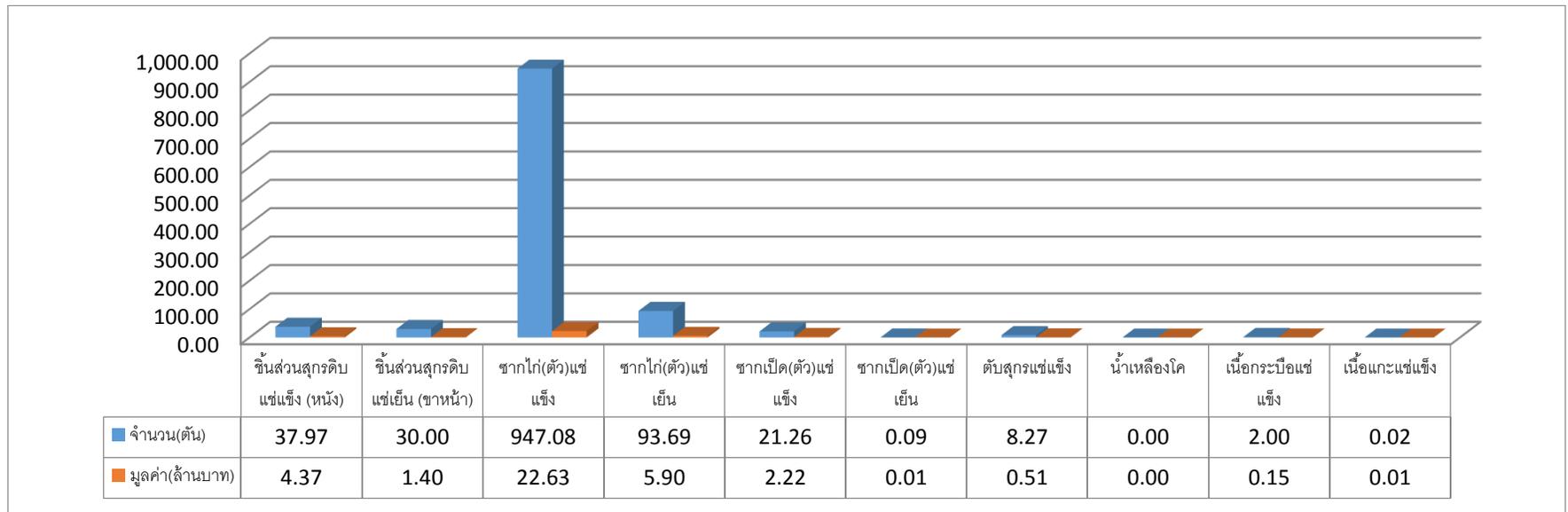
ภาพที่ 19.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

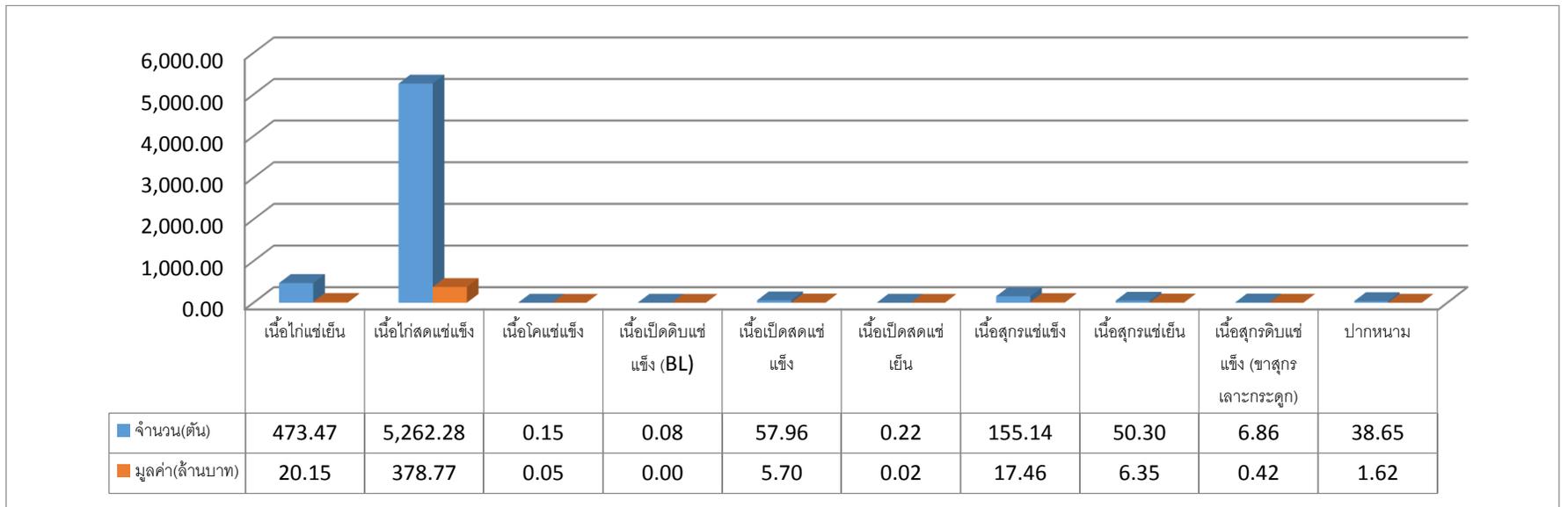
ภาพที่ 19.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

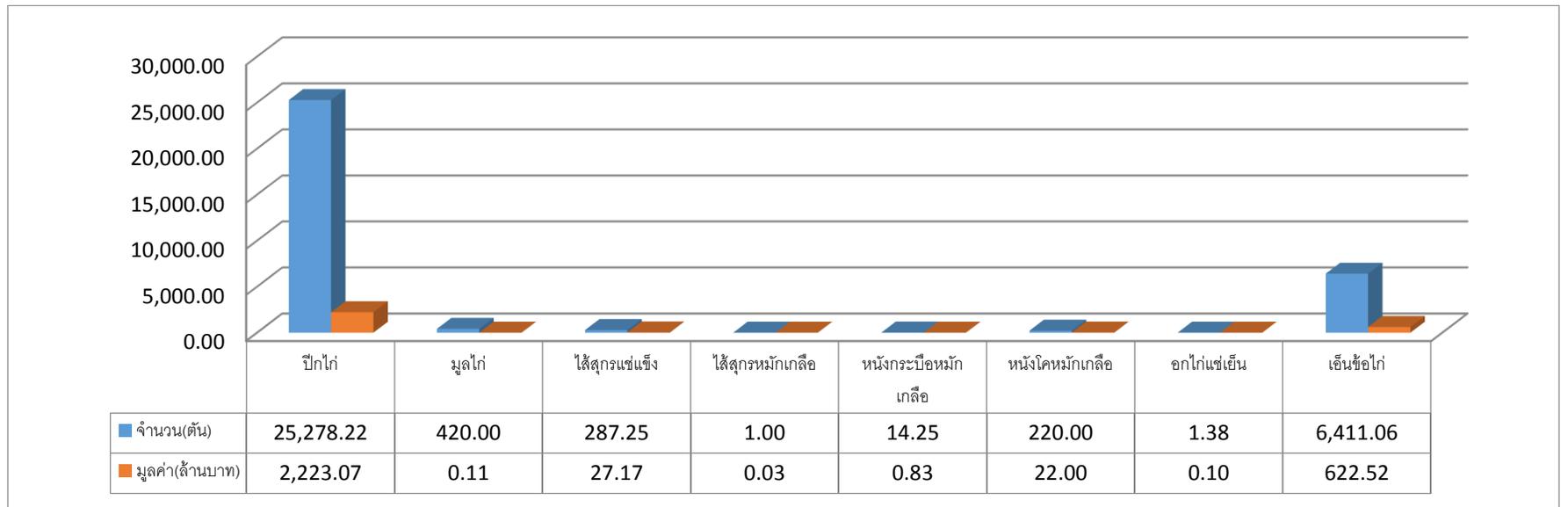
ภาพที่ 19.5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

ภาพที่ 19.6 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

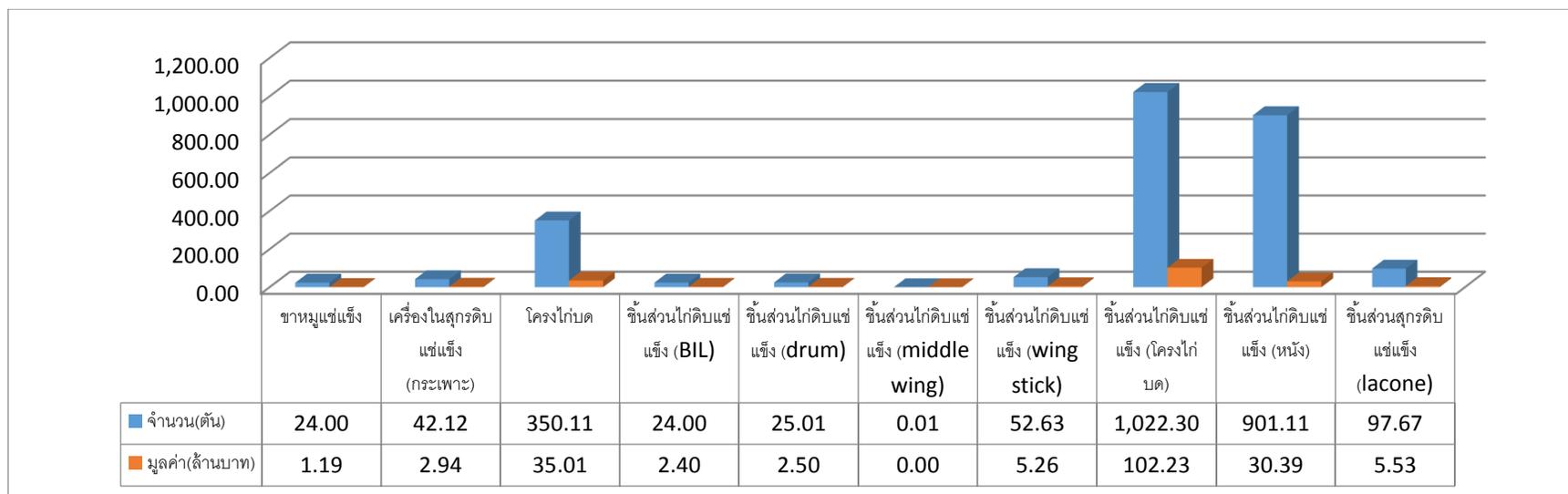
ภาพที่ 19.7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังสปป.ลาว

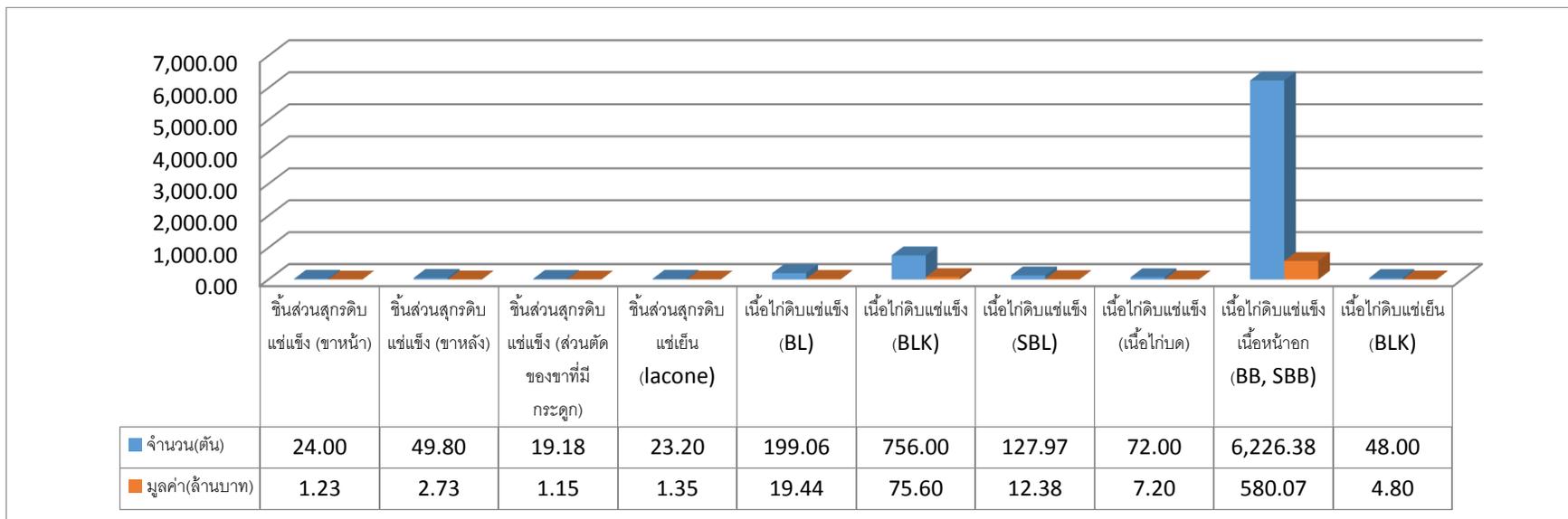
2.4 ประเทศมาเลเซีย

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 26 รายการ ไปยังประเทศมาเลเซีย โดยเป็นผลิตภัณฑ์ไก่ร้อยละ 97.16 ผลิตภัณฑ์สุกรร้อยละ 2.65 และหนังโคหมักเกลือร้อยละ 0.20 โดยทั้งนี้ประเภทสินค้าปศุสัตว์มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง บริเวณเนื้อหน้าอก (6226.38 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 580.07 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 20.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย ภาพที่ 20.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย และภาพที่ 20.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย ตามลำดับ

ภาพที่ 20.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย

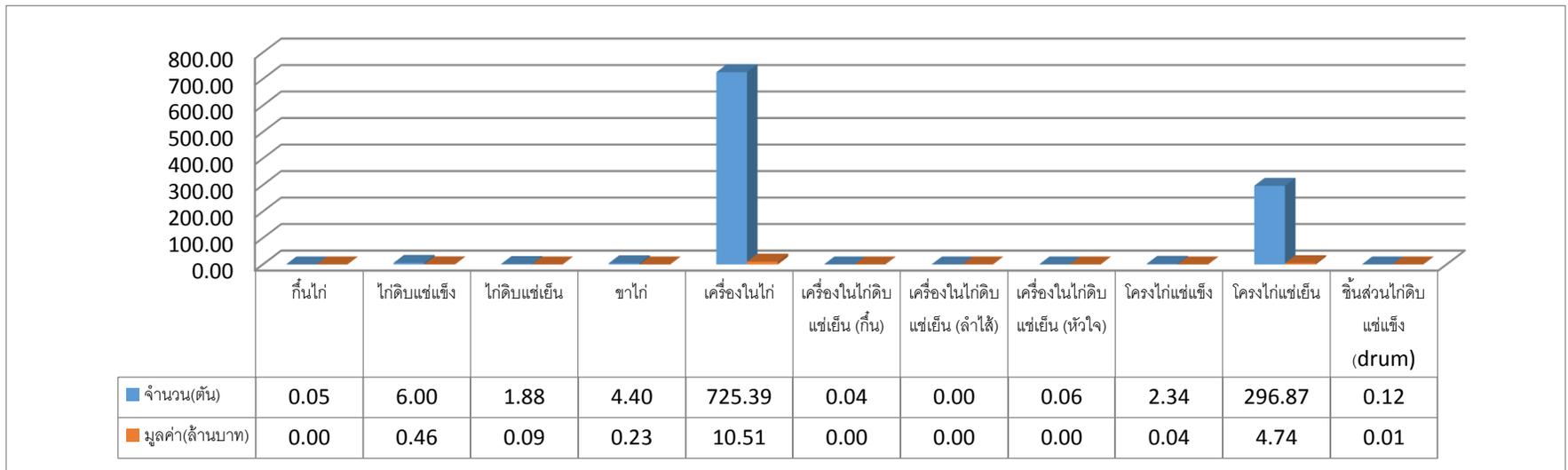
ภาพที่ 20.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย

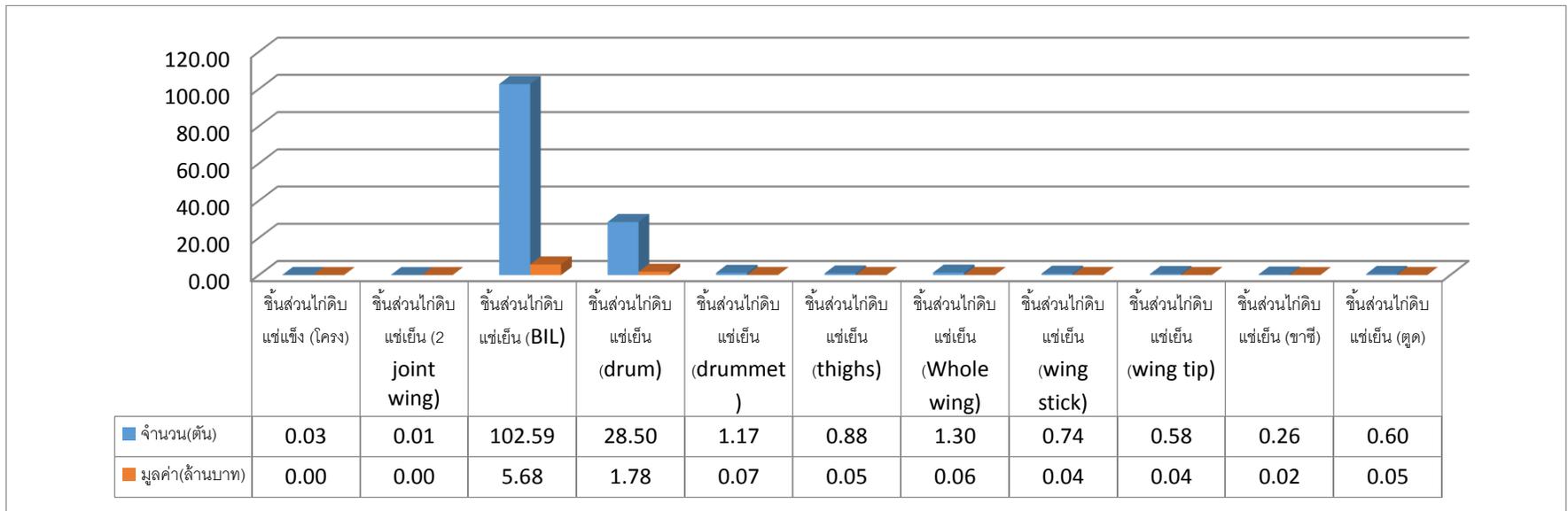
2.5 ประเทศเมียนมาร์

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 78 รายการ ไปยังประเทศเมียนมาร์ โดยเป็นผลิตภัณฑ์ไก่ร้อยละ 97.21 ผลิตภัณฑ์เป็ดร้อยละ 0.56 และผลิตภัณฑ์สุกรร้อยละ 2.23 โดยทั้งนี้ประเภทสินค้าปศุสัตว์มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ เนื้อไก่แช่เย็น (2406.64 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 64.22 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 21.1 ปริมาณ และมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์ ภาพที่ 21.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์ ภาพที่ 21.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์ ภาพที่ 21.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์ และภาพที่ 21.5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์ ตามลำดับ

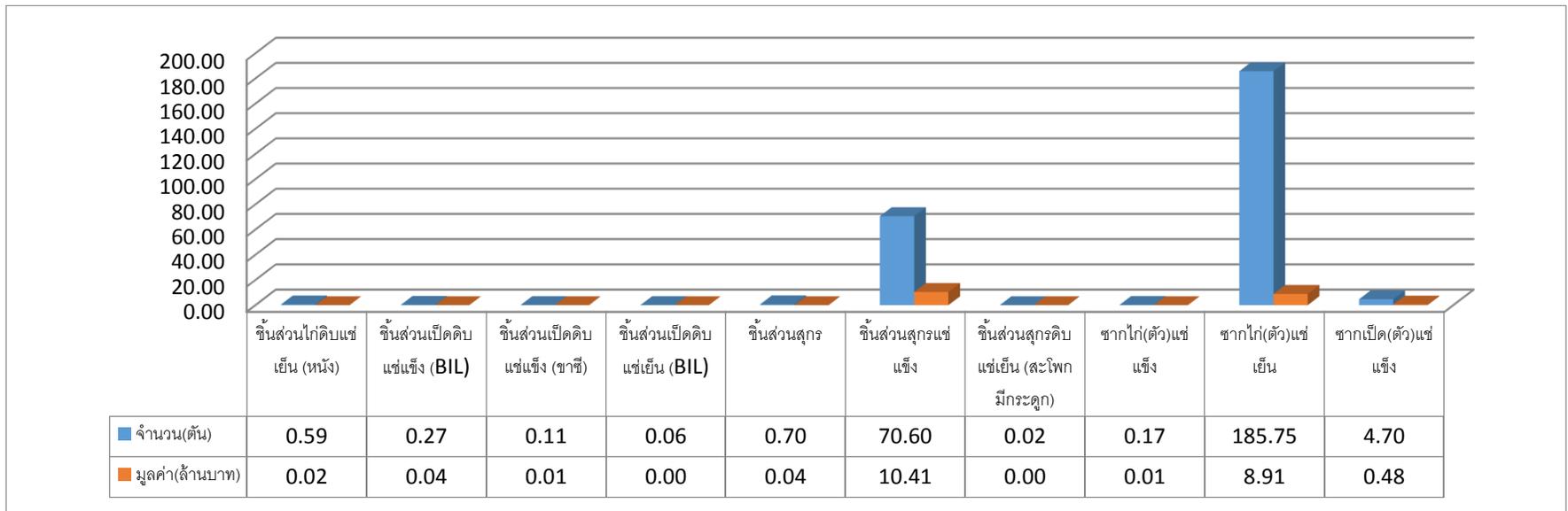
ภาพที่ 21.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

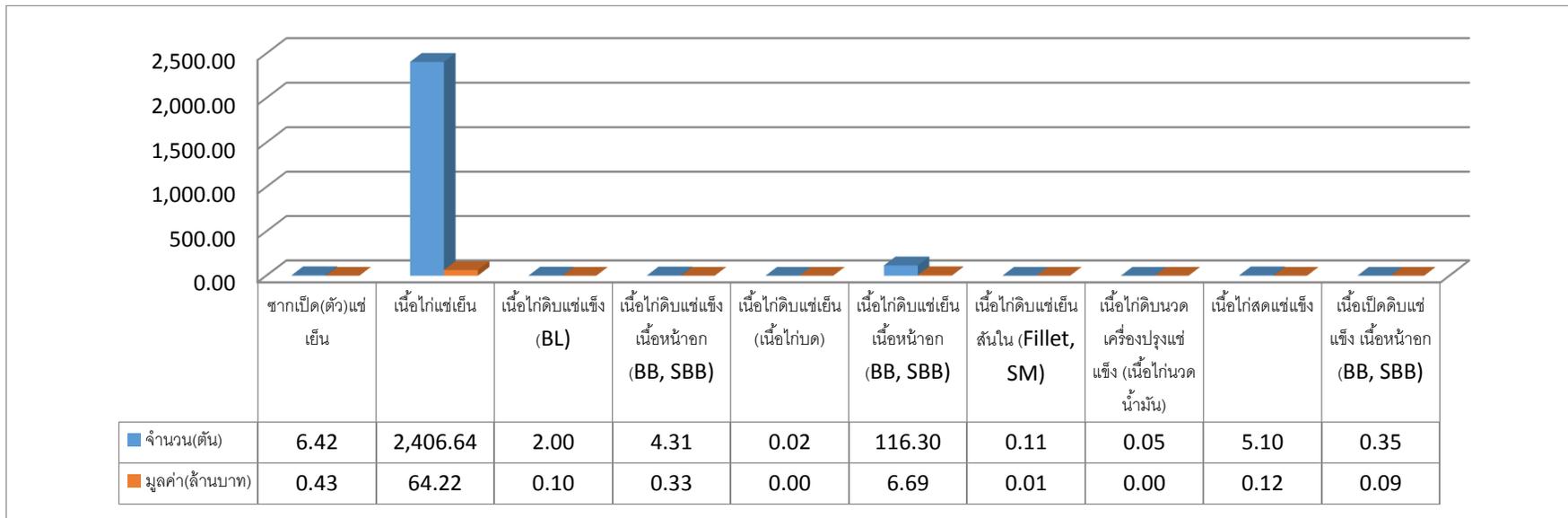
ภาพที่ 21.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

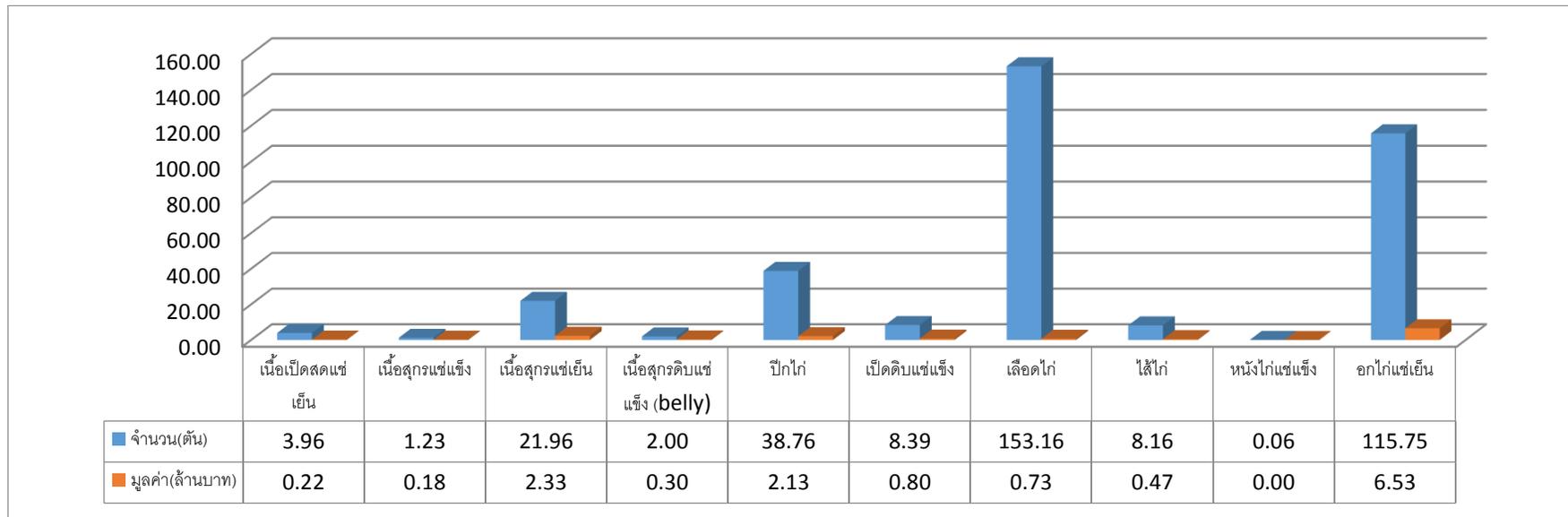
ภาพที่ 21.3 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมจากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

ภาพที่ 21.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

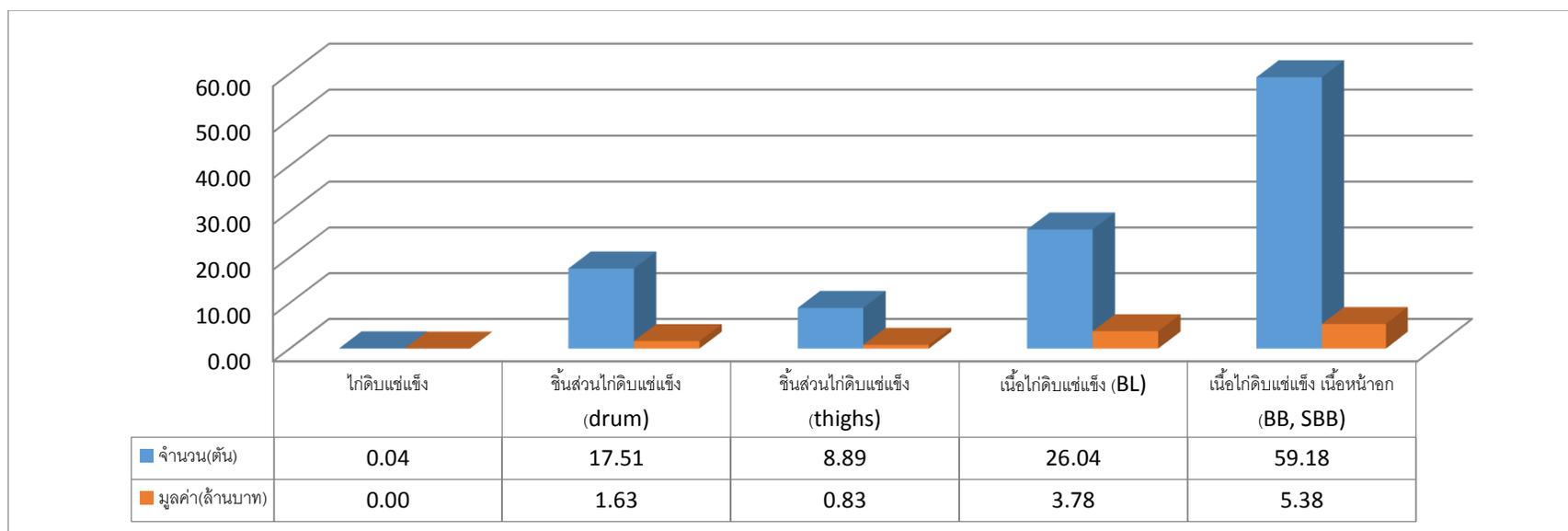
ภาพที่ 21.5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเมียนมาร์

2.6 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 7 รายการ ไปยังประเทศสิงคโปร์ โดยเป็นผลิตภัณฑ์ไก่ทั้งหมด โดยทั้งนี้ประเภทผลิตภัณฑ์ไก่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ เนื้อไก่สดแช่แข็ง(211.19 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด 18.72 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 22 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศสิงคโปร์

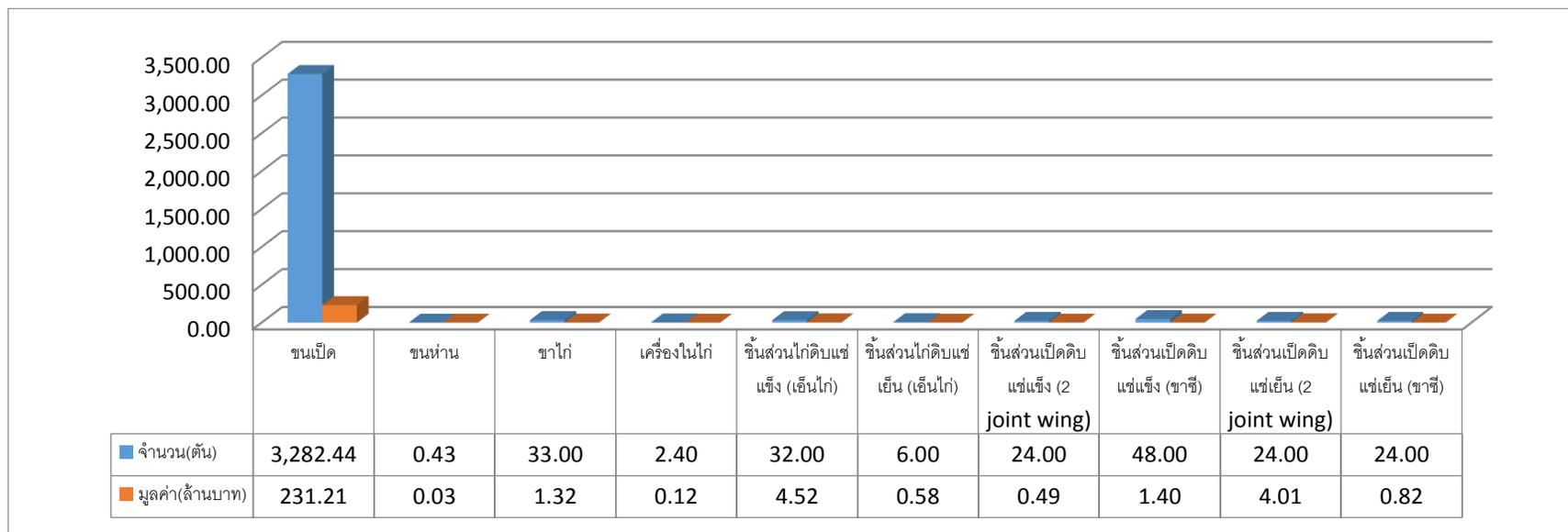
ภาพที่ 22 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศสิงคโปร์

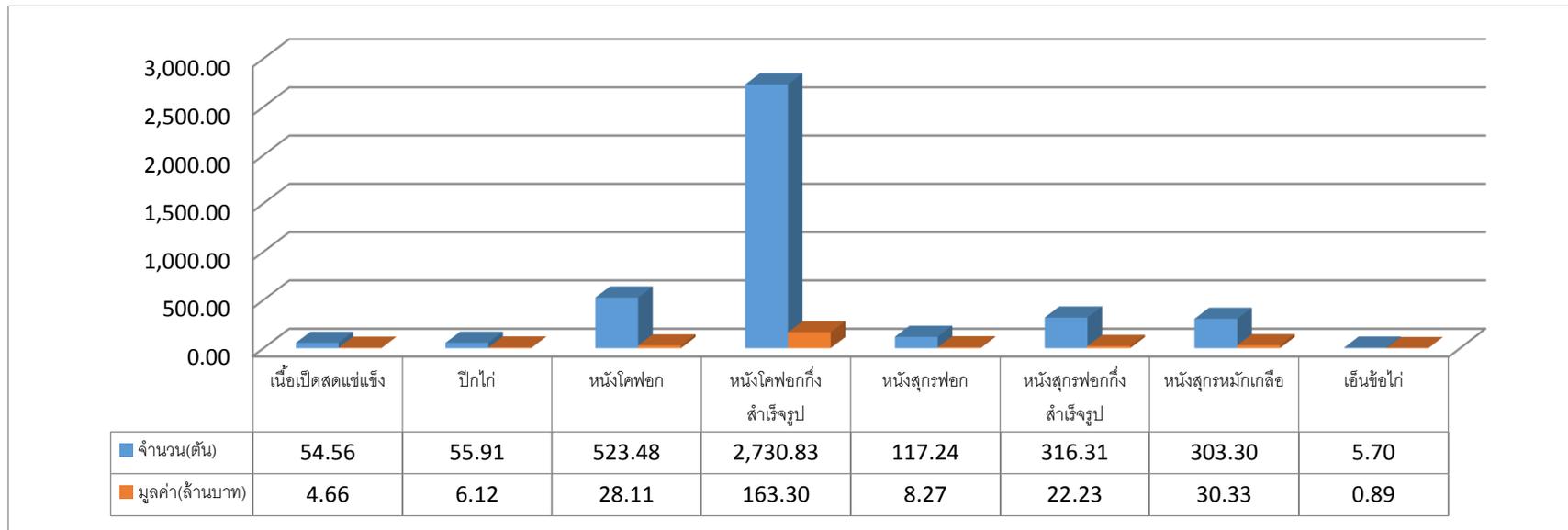
2.7 ประเทศเวียดนาม

ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จำนวน 18 รายการ ไปยังประเทศเวียดนาม โดยเป็นผลิตภัณฑ์ไก่ร้อยละ 1.78 ผลิตภัณฑ์เป็ดร้อยละ 45.59 หนังสักร้อยละ 42.91 หนังสูกร้อยละ 9.72 ขนห่านร้อยละ 0.006 โดยทั้งนี้สินค้าปศุสัตว์ที่มีจำนวนการส่งออกมากที่สุด คือ ขนเป็ด (3282.44 ตัน) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด จำนวน 231.21 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 23 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม และภาพที่ 23 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ตามลำดับ

ภาพที่ 23.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

ภาพที่ 23.2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าป่าไม้จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

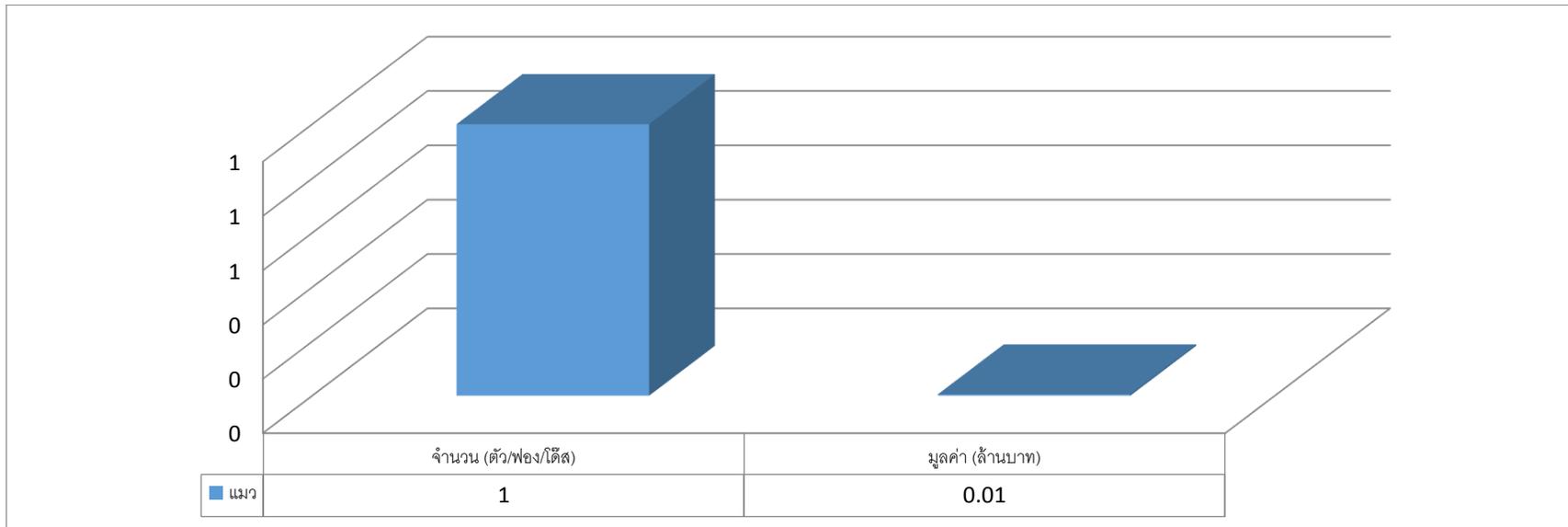

3. ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์มายังประเทศไทย

3.1 ประเทศบรูไน คารุสซาลาม

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศบรูไน คารุสซาลามจำนวน 1 รายการ โดยเป็นแมวจำนวน 1 ตัว มูลค่า 0.01 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 24 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศบรูไน คารุสซาลามมายังประเทศไทย

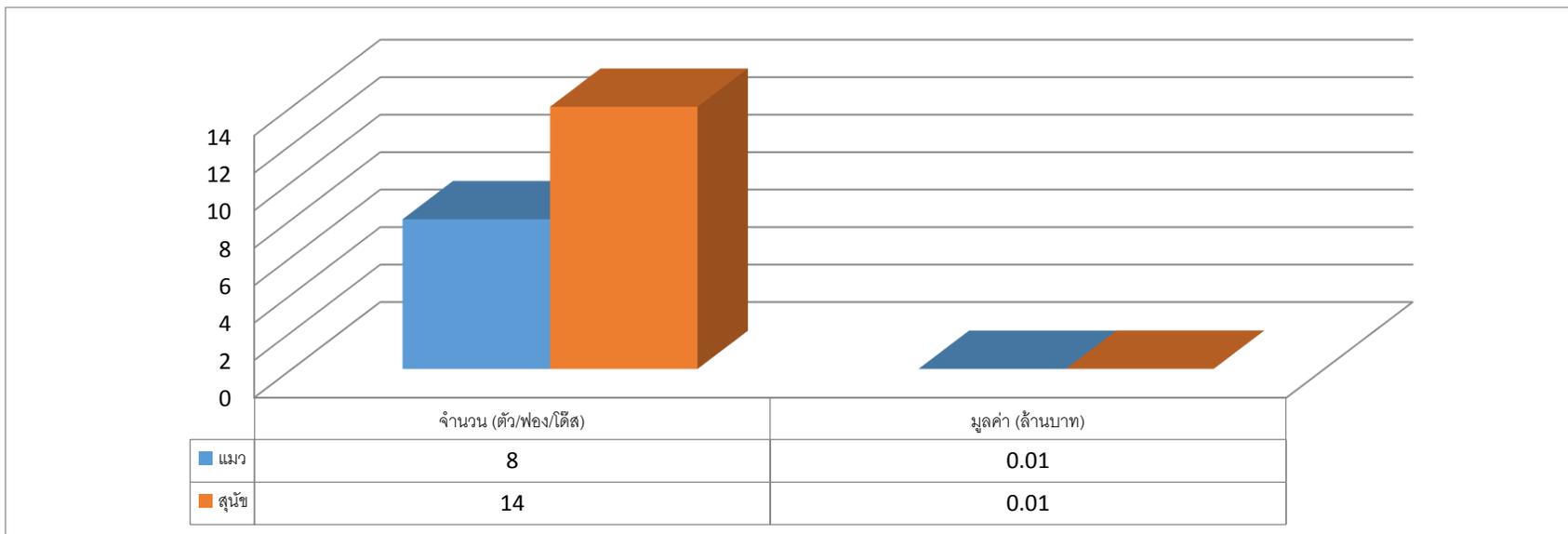
ภาพที่ 24 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศบรูไน คารุสซาลามมายังประเทศไทย

3.2 ประเทศกัมพูชา

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศกัมพูชาจำนวน 2 รายการ โดยเป็นสุนัขร้อยละ 63.64 และแมวร้อยละ 36.36 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ สุนัข (14 ตัว) และมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด 0.014 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 25 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย

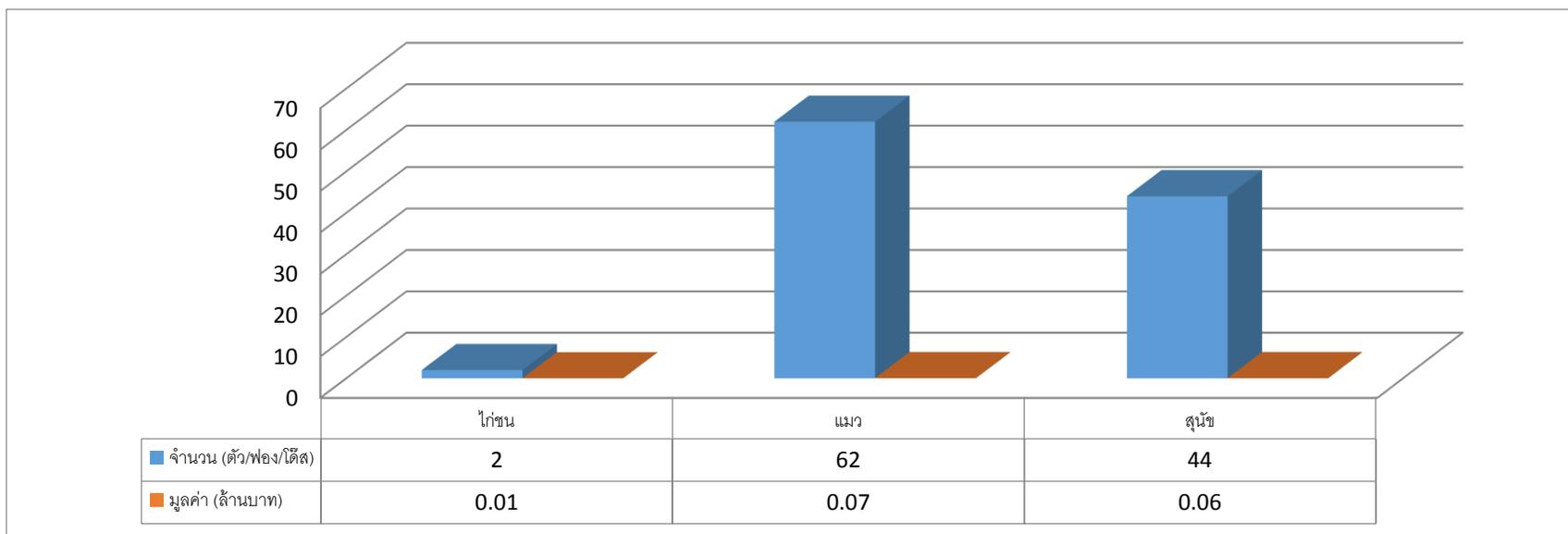
ภาพที่ 25 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย

3.3 ประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศอินโดนีเซียจำนวน 3 รายการ โดยเป็นแมวร้อยละ 57.41 สุนัขร้อยละ 40.74 และไก่ชนร้อยละ 1.85 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ แมว (62 ตัว) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด 0.006 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 26 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศอินโดนีเซียมายังประเทศไทย

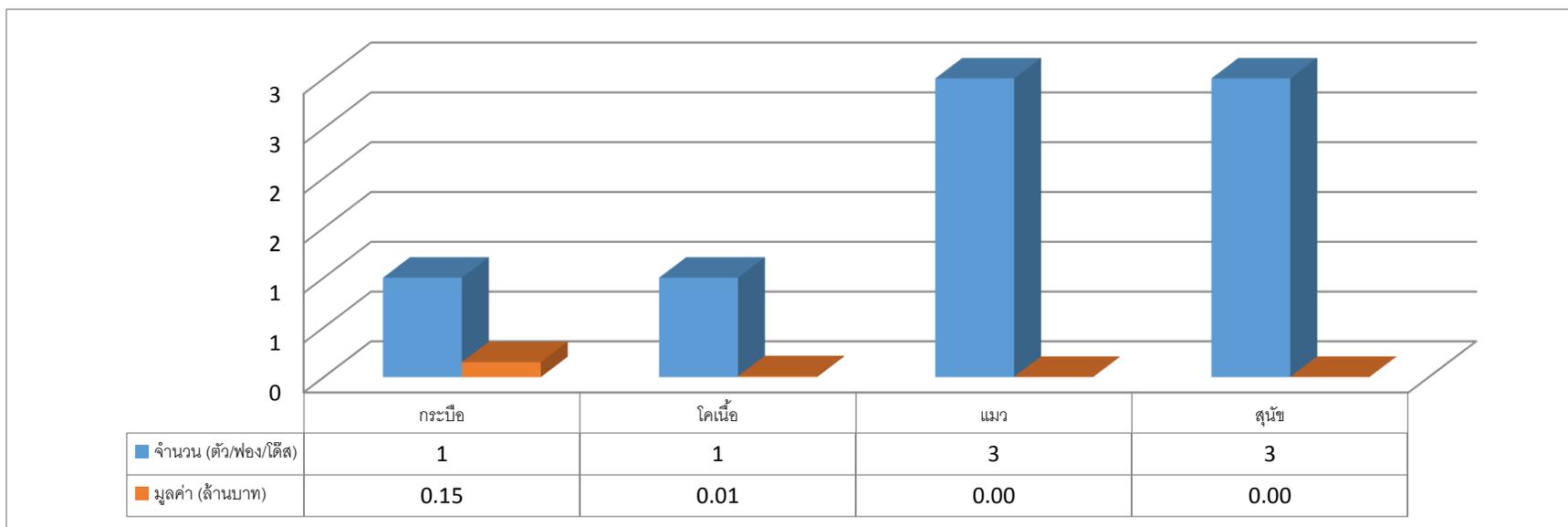
ภาพที่ 26 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศอินโดนีเซียมายังประเทศไทย

3.4 สปป.ลาว

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากสปป.ลาวจำนวน 4 รายการ โดยเป็นสุนัขร้อยละ 37.5 แมวร้อยละ 35.7 กระบือร้อยละ 12.5 และโคเนื้อ ร้อยละ 12.5 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ แมว และสุนัข (อย่างละ 3 ตัว) และสัตว์ที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด คือ กระบือ (0.15 ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 27 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากสปป.ลาวมายังประเทศไทย

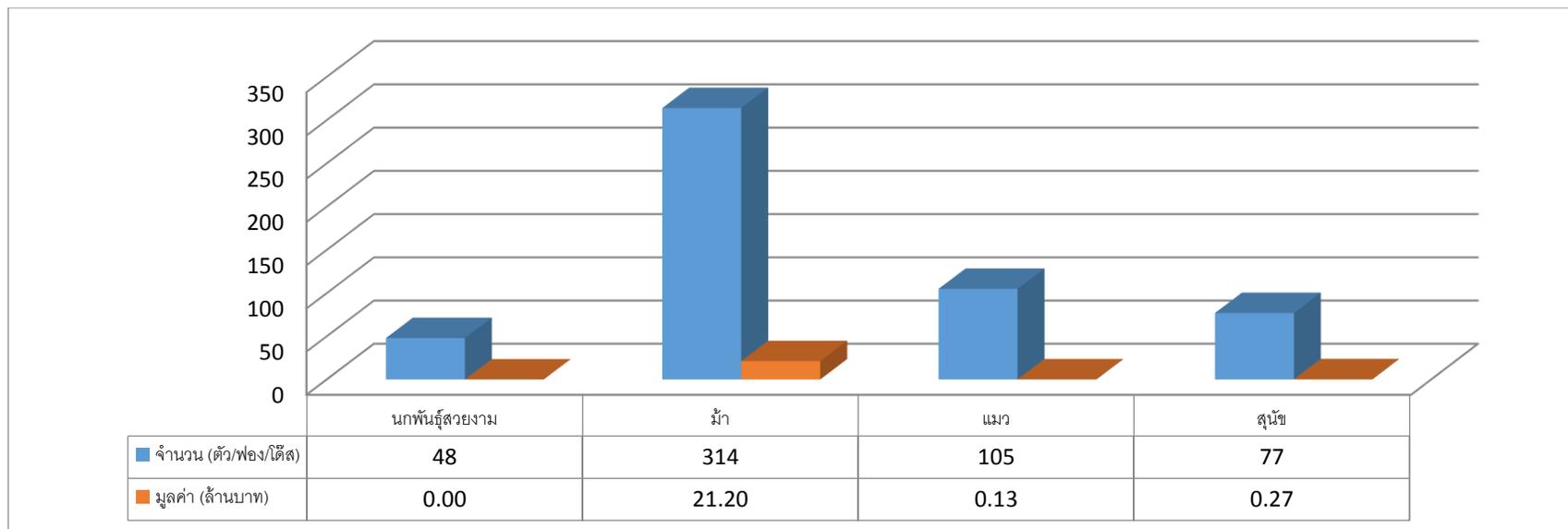
ภาพที่ 27 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากสปป.ลาวมายังประเทศไทย

3.5 ประเทศมาเลเซีย

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศมาเลเซียจำนวน 4 รายการ โดยเป็นม้าร้อยละ 14.54 แมวร้อยละ 19.30 สุนัขร้อยละ 14.15 และนกพันธุ์สวยงามร้อยละ 8.82 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ ม้า (314 ตัว) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 21.20 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 28 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย

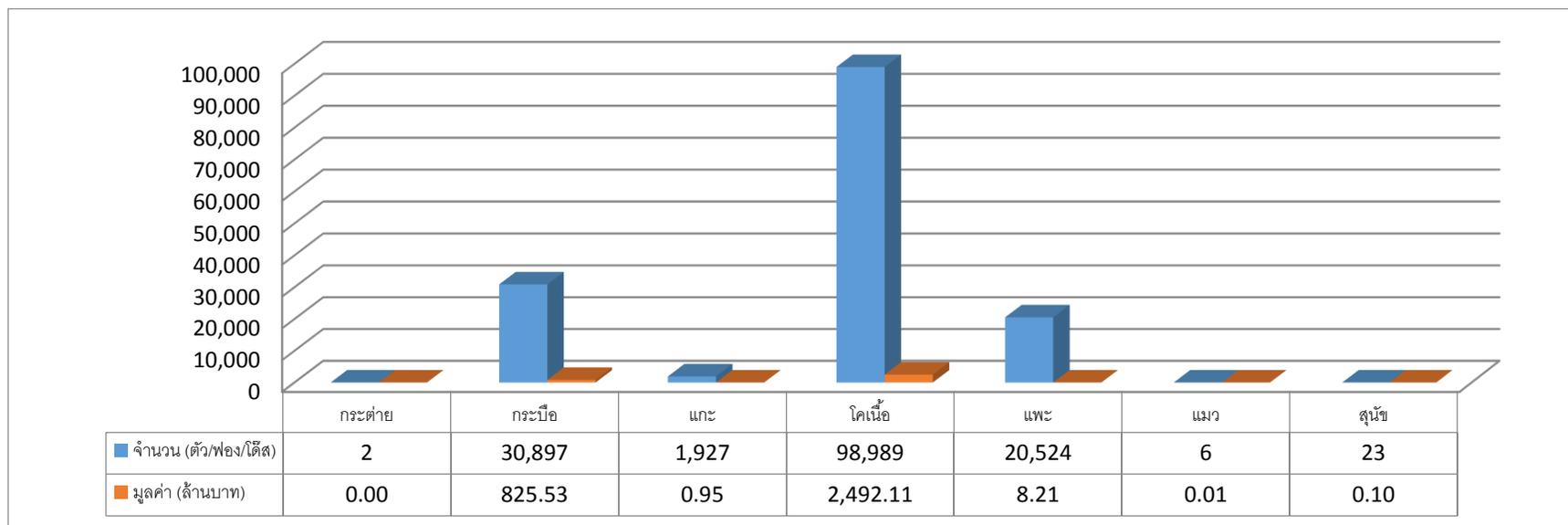
ภาพที่ 28 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย

3.6 ประเทศเมียนมาร์

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศเมียนมาร์จำนวน 7 รายการ โดยเป็นโคเนื้อร้อยละ 64.97 กระบือร้อยละ 20.28 แพะร้อยละ 13.47 แกะร้อยละ 1.26 สุนัขร้อยละ 0.015 แมวร้อยละ 0.004 และกระต่ายร้อยละ 0.001 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ โคเนื้อ (98,989 ตัว) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 2,492.109 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 29 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศเมียนมาร์มายังประเทศไทย

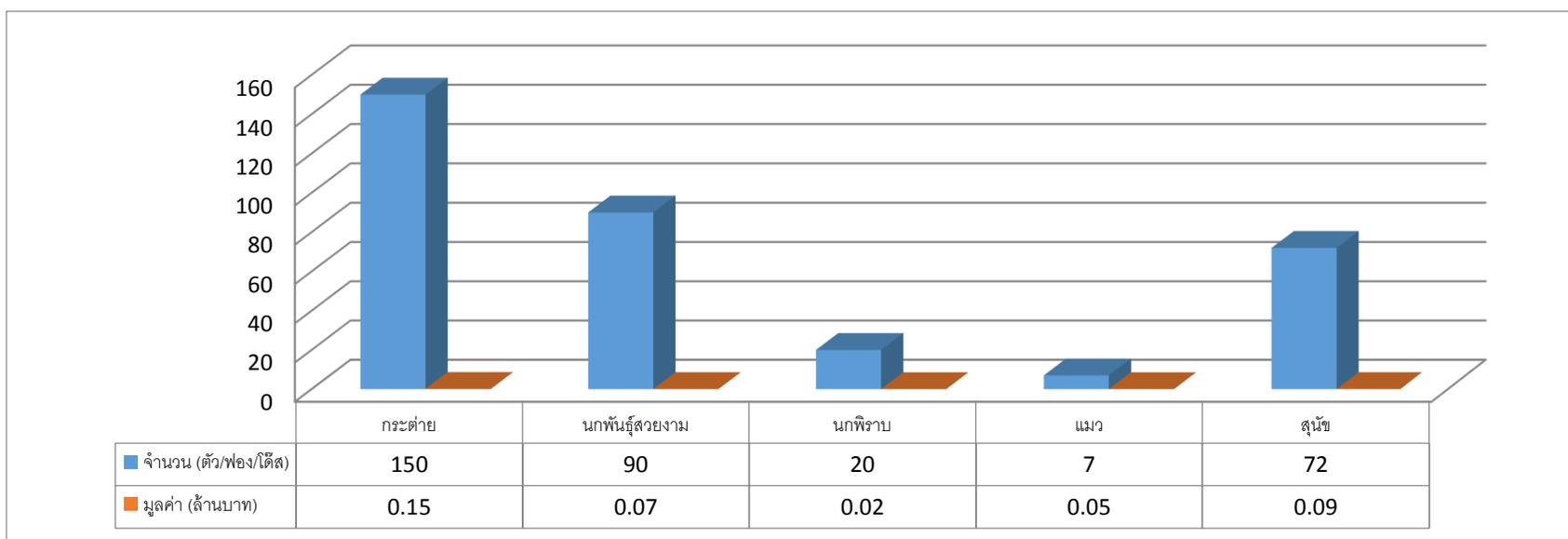
ภาพที่ 29 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศเมียนมาร์มายังประเทศไทย

3.7 ประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์จำนวน 5 รายการ โดยเป็นกระต่ายร้อยละ 44.25 นกพันธุ์สวยงามร้อยละ 26.59 สุนัขร้อยละ 21.24 นกพิราบร้อยละ 5.89 และแมวร้อยละ 2.06 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ กระต่าย (150 ตัว) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 0.15 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 30 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย

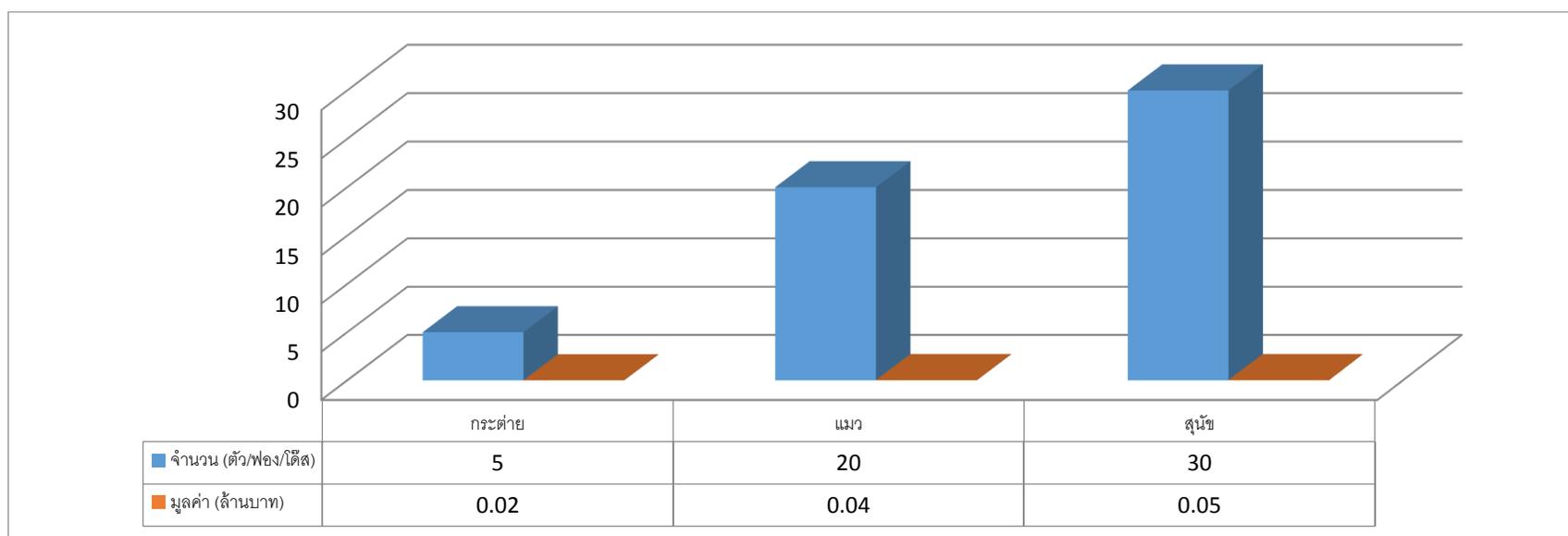
ภาพที่ 30 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย

3.8 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศสิงคโปร์จำนวน 3 รายการ โดยเป็นสุนัขร้อยละ 54.55 แมวร้อยละ 36.36 และกระต่ายร้อยละ 9.09 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ สุนัข (30 ตัว) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 0.047 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 31 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย

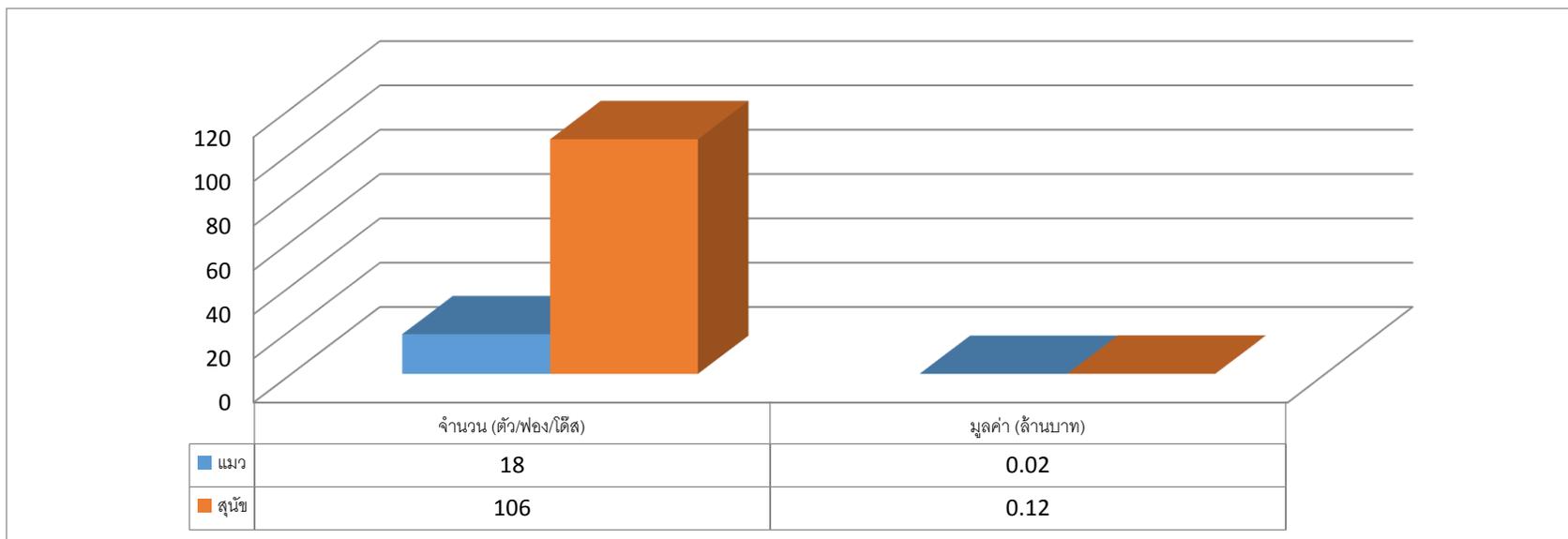
ภาพที่ 31 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย

3.9 ประเทศเวียดนาม

ประเทศไทยมีการนำเข้าสัตว์จากประเทศเวียดนามจำนวน 2 รายการ โดยเป็นสุนัขร้อยละ 85.48 และแมวร้อยละ 14.52 โดยทั้งนี้สัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ สุนัข (106 ตัว) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 0.1205 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 32 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย

ภาพที่ 32 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสัตว์จากประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย

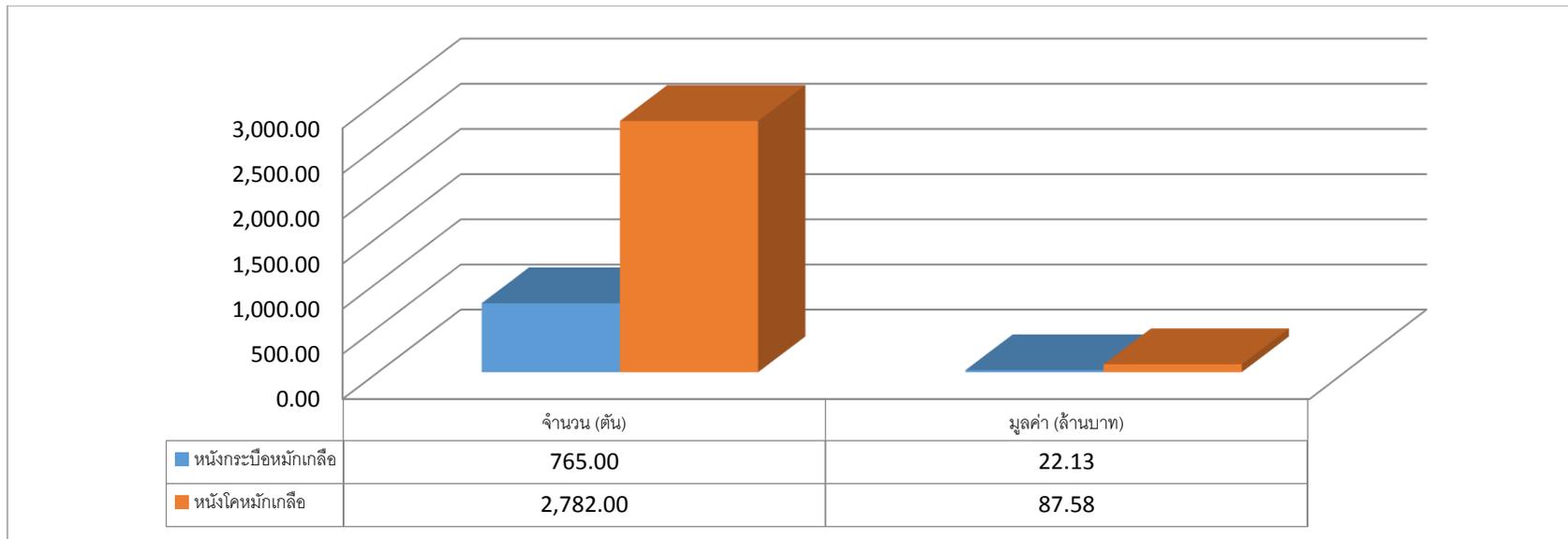

4. ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์มายังประเทศไทย

4.1 ประเทศกัมพูชา

ประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศกัมพูชาจำนวน 2 รายการ โดยเป็นหนังโคหมักเกลือร้อยละ 78.43 และหนังกระบือหมักเกลือร้อยละ 21.57 โดยทั้งนี้สินค้าปศุสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ หนังโคหมักเกลือ (2,782 ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 87.58 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 33 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย

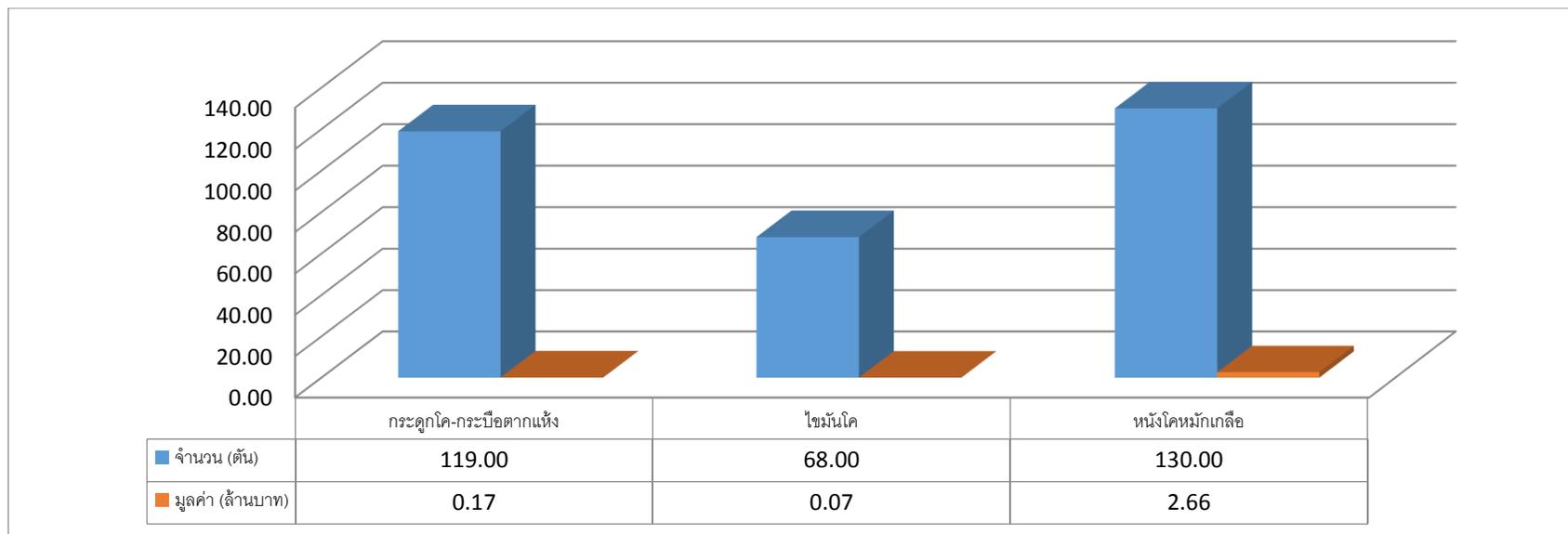
ภาพที่ 33 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย

4.2 สปป.ลาว

ประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากสปป.ลาวจำนวน 3 รายการ โดยเป็นหนังโคหมักเกลือร้อยละ 41.01 กระดูกโค-กระบือตากแห้ง ร้อยละ 37.54 และไขมันโคร้อยละ 21.45 โดยทั้งนี้สินค้าปศุสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ หนังโคหมักเกลือ (130 ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 2.658 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 34 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากสปป.ลาวมายังประเทศไทย

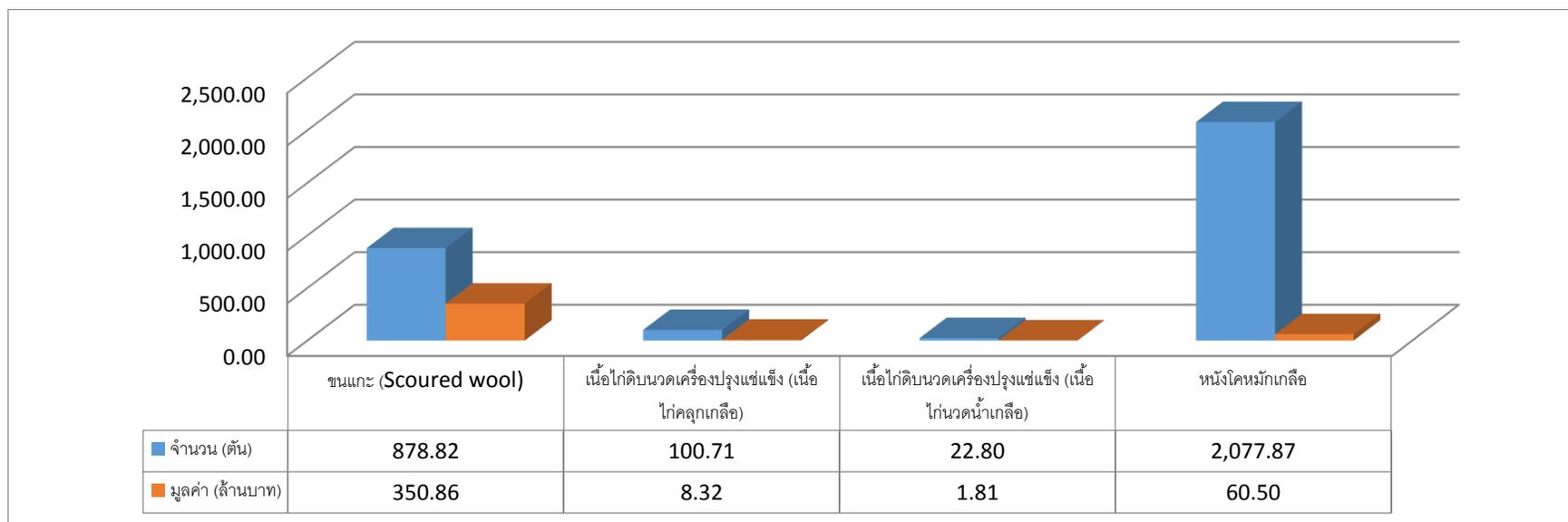
ภาพที่ 34 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากสปป.ลาวมายังประเทศไทย

4.3 ประเทศมาเลเซีย

ประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศมาเลเซียจำนวน 4 รายการ โดยเป็นหนังโคหมักเกลือร้อยละ 67.46 ขนแกะร้อยละ 28.53 เนื้อไก่ดิบขนาดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่คลุกเกลือ)ร้อยละ 3.27 และเนื้อไก่ดิบขนาดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่ขนาดน้ำเกลือ)ร้อยละ 0.74 โดยทั้งนี้ สินค้าปศุสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ หนังโคหมักเกลือ (2077.87 ตัน) และมีสินค้าปศุสัตว์ที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด คือ ขนแกะ จำนวน 350.86 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 35 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย

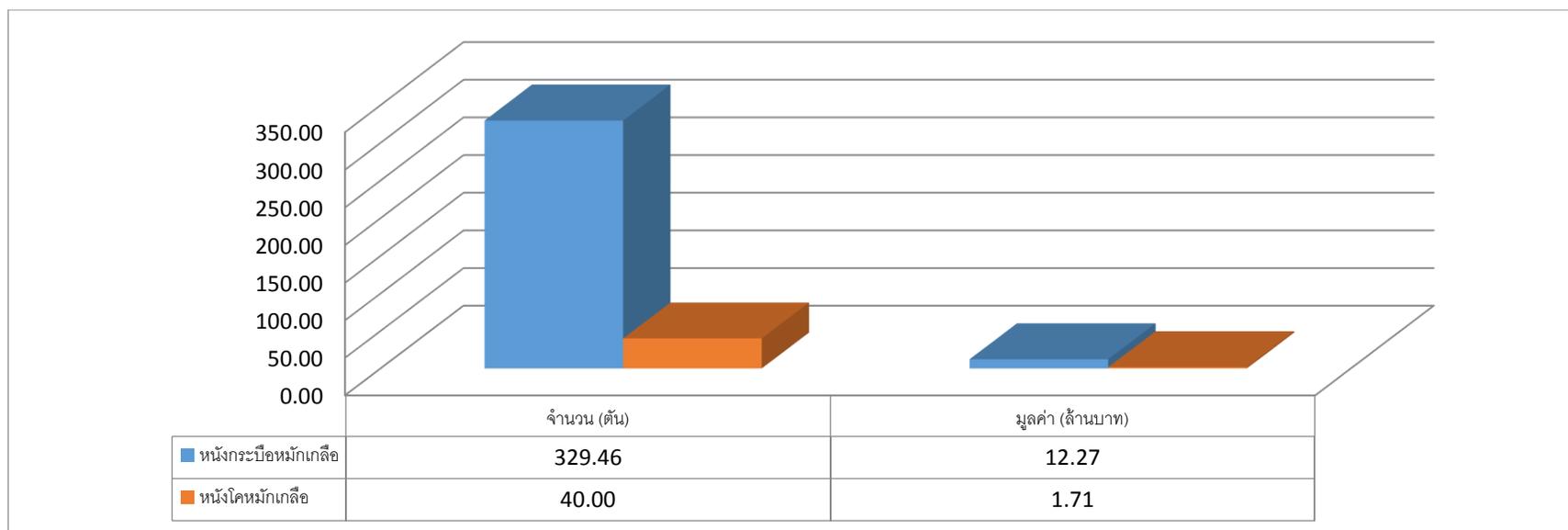
ภาพที่ 35 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย

4.4 ประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์จำนวน 2 รายการ โดยเป็นหนังกระบือหมักเกลือร้อยละ 89.17 และหนังโคหมักเกลือร้อยละ 10.83 โดยทั้งนี้สินค้าปศุสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ หนังกระบือหมักเกลือ (329.46 ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 12.27 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 36 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย

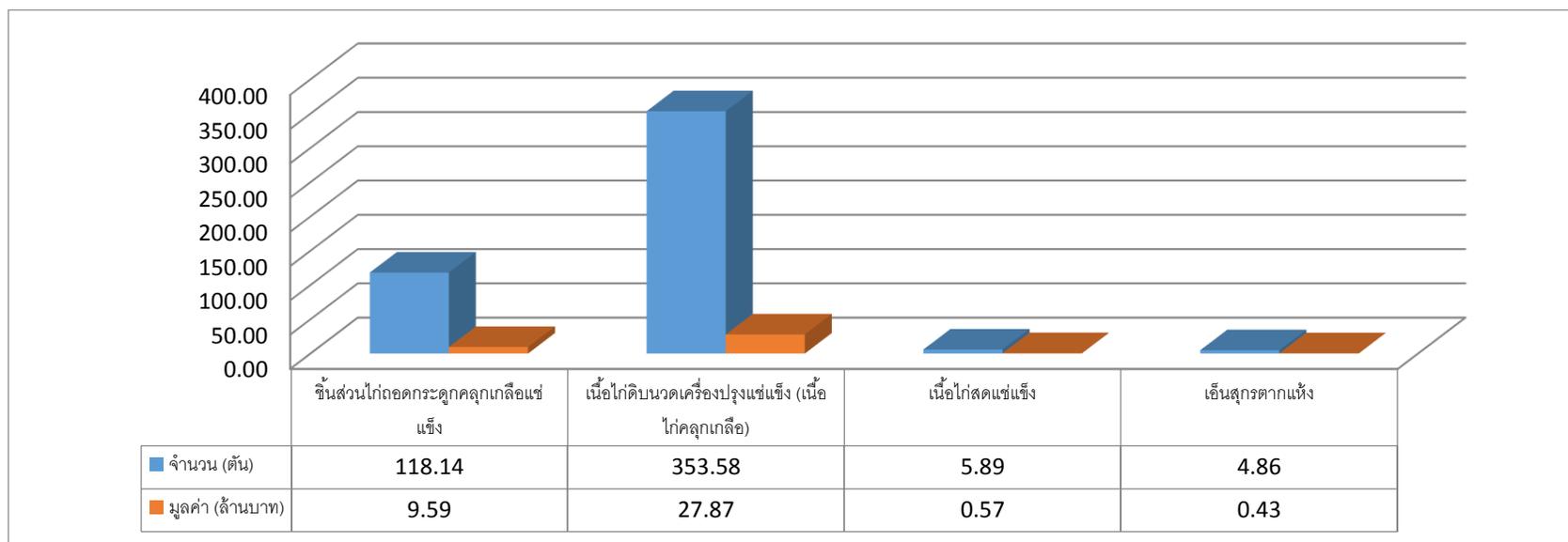
ภาพที่ 36 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย

4.5 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศสิงคโปร์จำนวน 4 รายการ โดยเป็นเนื้อไก่ดิบชนิดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่คูลูกเกลือ) ร้อยละ 73.29 ชิ้นส่วนไก่ถอดกระดูกคูลูกเกลือแช่แข็งร้อยละ 24.49 เนื้อไก่สดแช่แข็งร้อยละ 1.22 และเอ็นสุกรตากแห้งร้อยละ 1.01 โดยทั้งนี้สินค้าปศุสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ เนื้อไก่ดิบชนิดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่คูลูกเกลือ) (353.58ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 27.87 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 37 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย

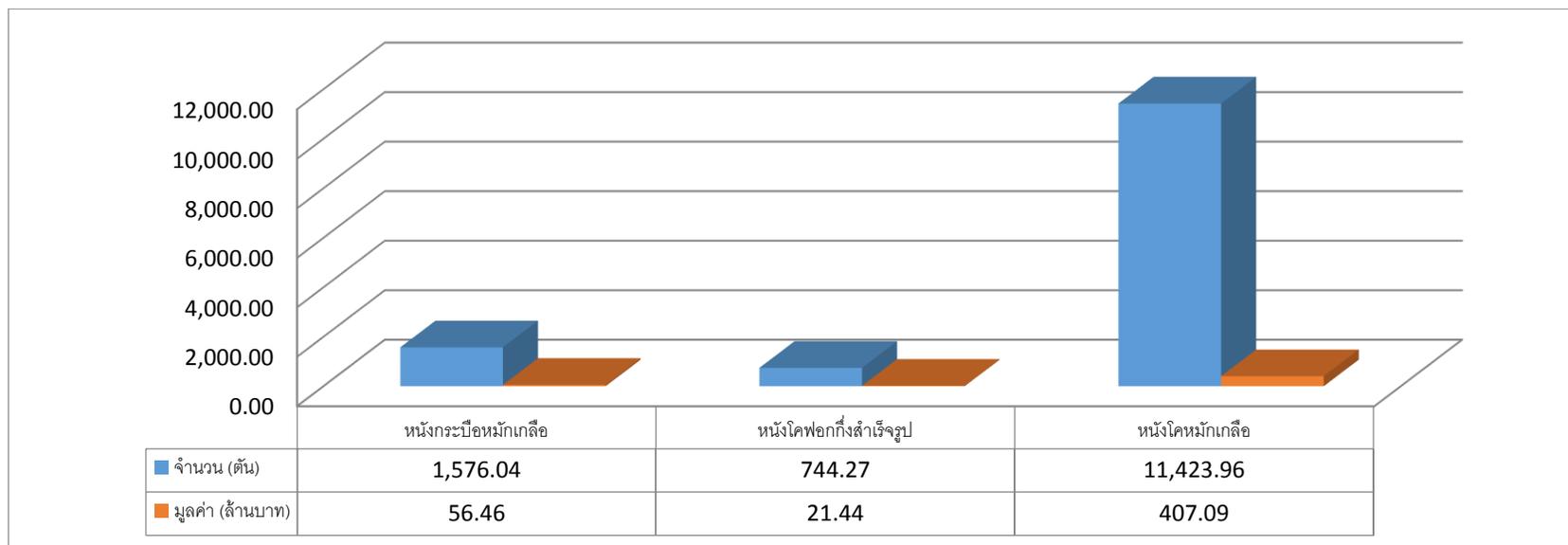
ภาพที่ 37 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย

4.6 ประเทศเวียดนาม

ประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากประเทศเวียดนามจำนวน 3 รายการ โดยเป็นหนังสือหมักเกลือร้อยละ 83.11 หนังสือบือหมักเกลือร้อยละ 11.47 และหนังสือฟอกกิ่งสำเร็จรูปร้อยละ 5.41 โดยทั้งนี้สินค้าอุปโภคบริโภคที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ หนังสือหมักเกลือ (11,423.95 ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 407.09 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 38 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย

ภาพที่ 38 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย

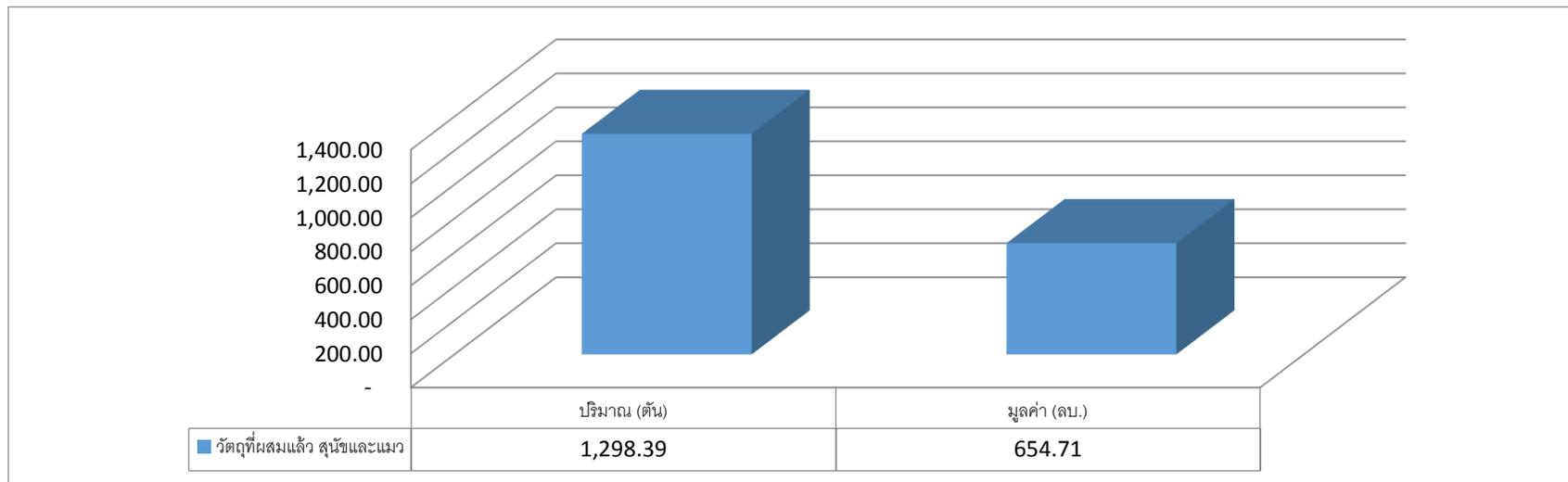

5. ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มายังประเทศไทย

5.1 ประเทศกัมพูชา

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศกัมพูชาจำนวน 1 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบผสมแล้ว สำหรับสุนัขและแมวจำนวน 1,298.39 ตัน มีมูลค่าการนำเข้า 654.71 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 39 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย

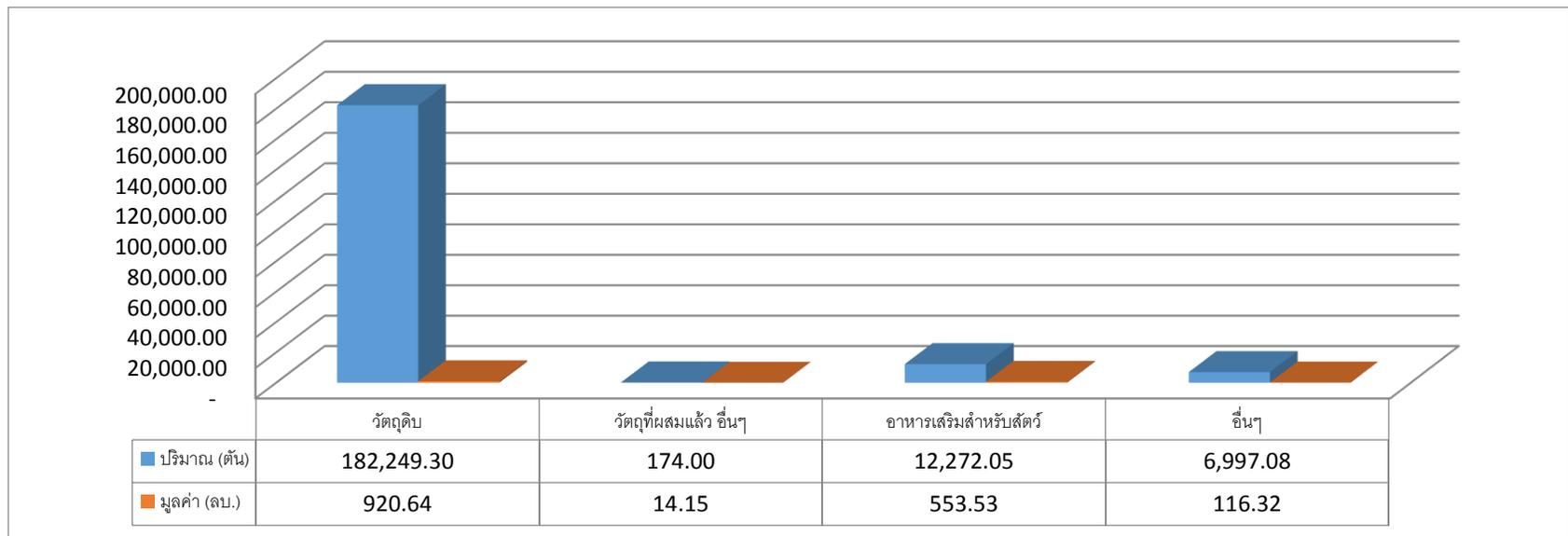
ภาพที่ 39 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศกัมพูชามายังประเทศไทย

5.2 ประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศอินโดนีเซียจำนวน 4 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบร้อยละ 90.36 วัตถุดิบผสมแล้วอื่นๆร้อยละ 0.09 อาหารเสริมสำหรับสัตว์ร้อยละ 6.08 และอาหารสัตว์อื่นๆร้อยละ 3.47 โดยทั้งนี้อาหารสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ วัตถุดิบ (182249.295 ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 920.64 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 40 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศอินโดนีเซียมายังประเทศไทย

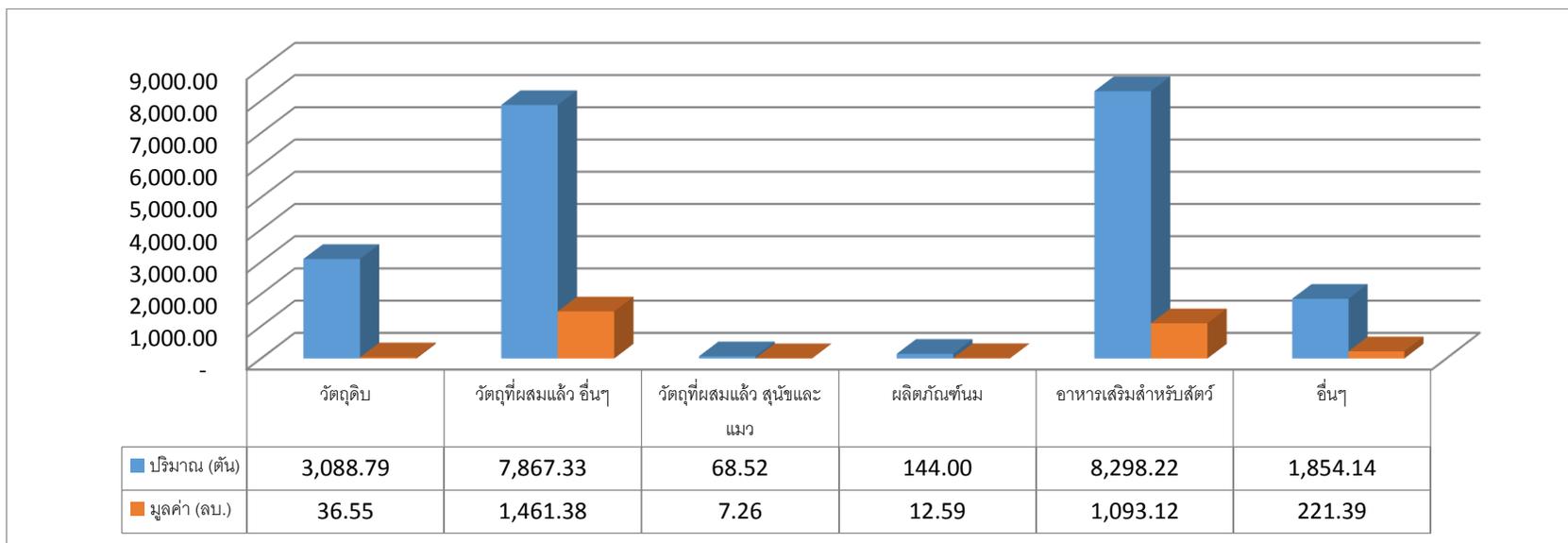
ภาพที่ 40 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศอินโดนีเซียมายังประเทศไทย

5.3 ประเทศมาเลเซีย

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศมาเลเซียจำนวน 6 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบร้อยละ 51.43 วัตถุดิบผสมแล้วอื่นๆร้อยละ 0.27 วัตถุดิบผสมแล้วสำหรับสุนัขและแมวร้อยละ 0.003 ผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 0.41 อาหารเสริมสำหรับสัตว์ร้อยละ 33.53 และอาหารสัตว์อื่นๆร้อยละ 14.35 โดยทั้งนี้อาหารสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ วัตถุดิบ (18745.169 ตัน) และอาหารสัตว์ที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด คือ อาหารเสริมสำหรับสัตว์ (255.55 ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 41 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย

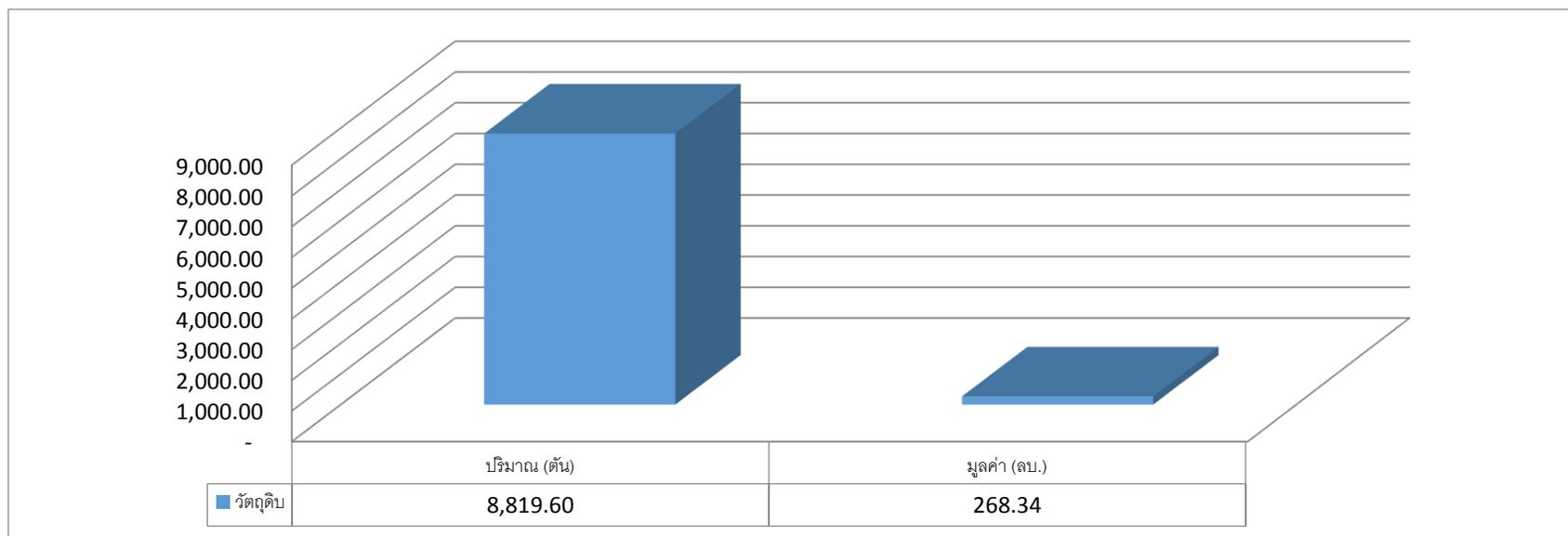
ภาพที่ 41 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย

5.4 ประเทศเมียนมาร์

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศเมียนมาร์จำนวน 1 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบจำนวน 8819.6 ตัน มีมูลค่าการนำเข้า 268.34 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 42 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศเมียนมาร์มายังประเทศไทย

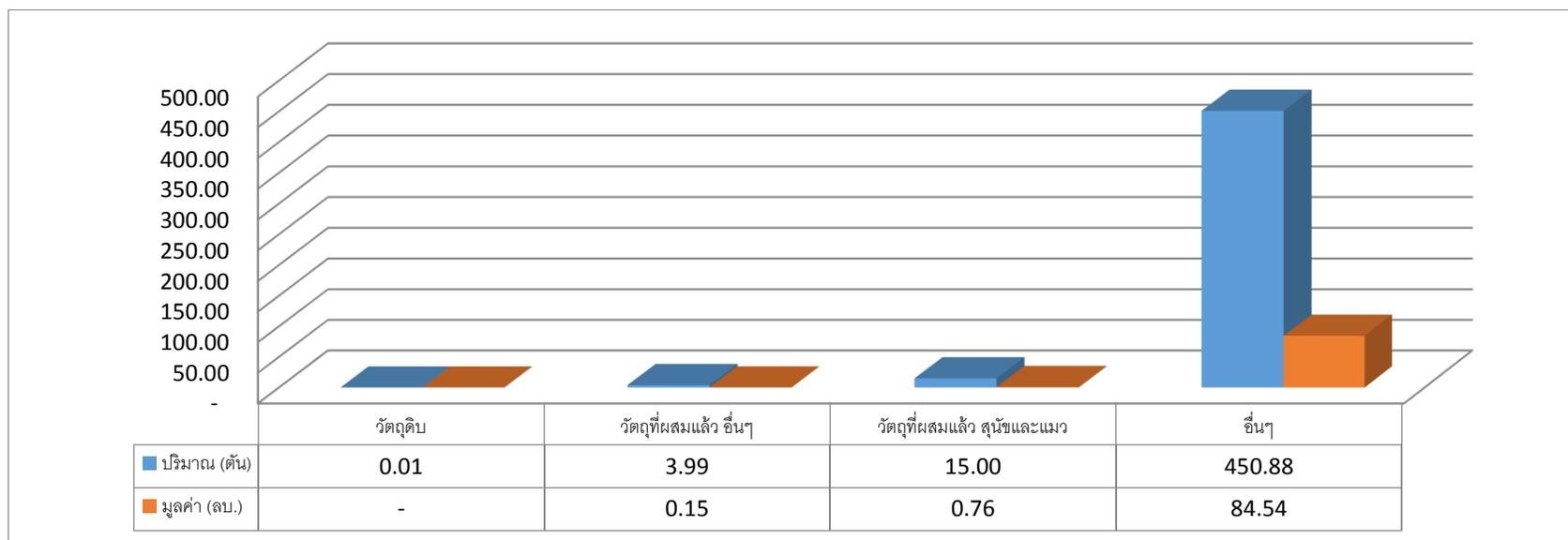
ภาพที่ 42 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศเมียนมาร์มายังประเทศไทย

5.5 ประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศฟิลิปปินส์จำนวน 4 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบร้อยละ 0.002 วัตถุดิบผสมแล้วอื่นๆร้อยละ 0.85 วัตถุดิบผสมแล้วสำหรับสุนัขและแมวร้อยละ 3.19 และอาหารสัตว์อื่นๆร้อยละ 95.96 โดยทั้งนี้อาหารสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ อาหารสัตว์อื่นๆ (450.877 ตัน) มีมูลค่าการนำเข้าจำนวน 84.54 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 43 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย

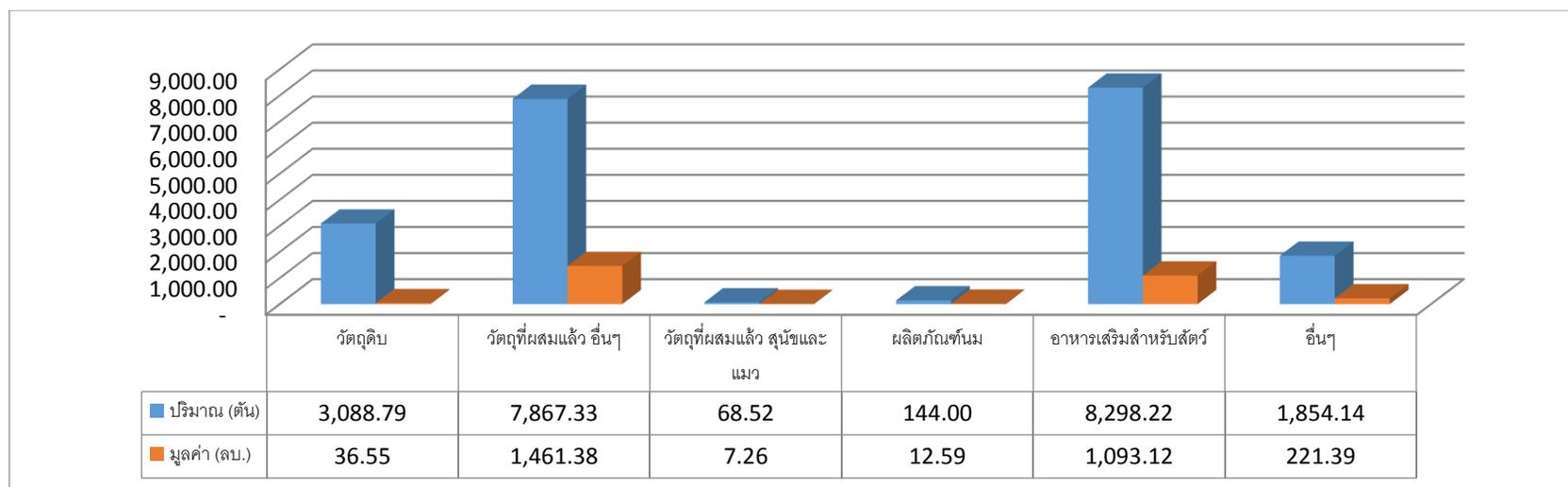
ภาพที่ 43 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย

5.6 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศสิงคโปร์จำนวน 6 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบร้อยละ 14.49 วัตถุดิบผสมแล้วอื่นๆร้อยละ 36.90 วัตถุดิบผสมแล้วสำหรับสุนัขและแมวร้อยละ 0.32 ผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 0.68 อาหารเสริมสำหรับสัตว์ร้อยละ 38.92 และอาหารสัตว์อื่นๆร้อยละ 8.70 โดยทั้งนี้อาหารสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ อาหารเสริมสำหรับสัตว์ (8298.22 ตัน) และอาหารสัตว์ที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด คือ วัตถุดิบผสมแล้วอื่นๆ(1461.38 ล้านบาท) รายละเอียดดังภาพที่ 44 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย

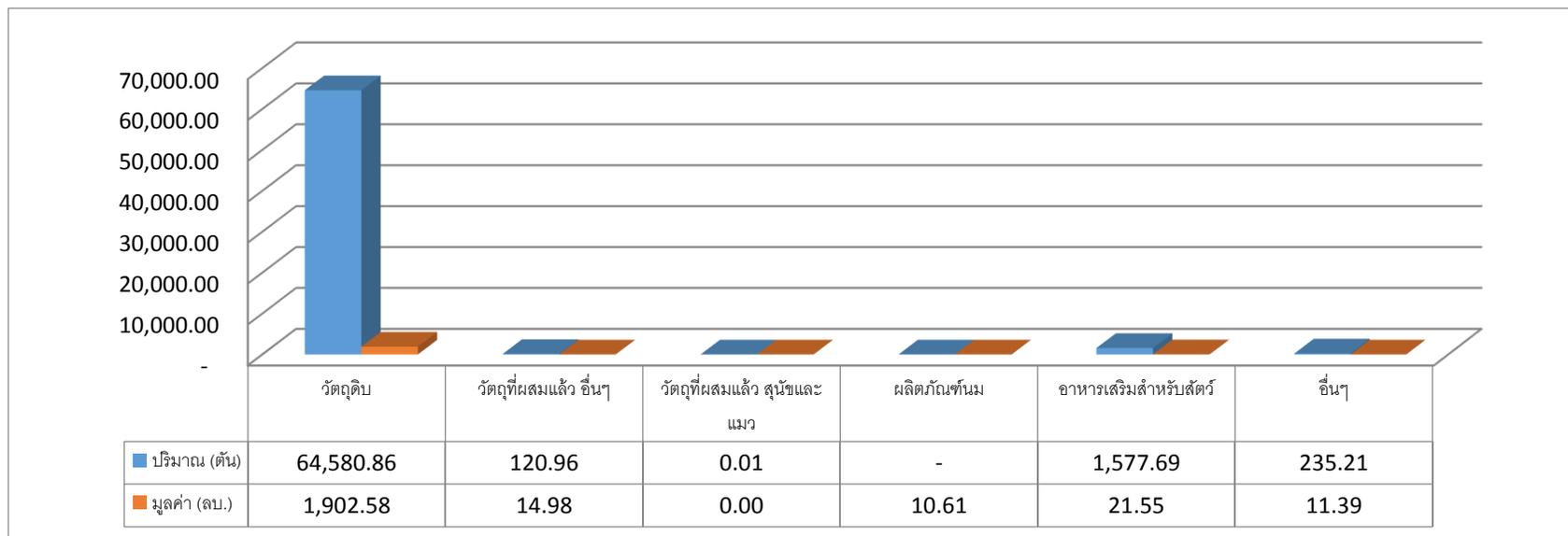
ภาพที่ 44 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย

5.7 ประเทศเวียดนาม

ประเทศไทยมีการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศเวียดนามจำนวน 6 รายการ โดยเป็นวัตถุดิบร้อยละ 97.09 วัตถุดิบผสมแล้วอื่น ๆ ร้อยละ 0.18 วัตถุดิบผสมแล้วสำหรับสุนัขและแมว ร้อยละ 0.00002 ผลิตภัณฑ์นมจำนวนไม่ถึง 1 ตัน อาหารเสริมสำหรับสัตว์ ร้อยละ 2.37 และอาหารสัตว์อื่น ๆ ร้อยละ 0.35 โดยทั้งนี้ อาหารสัตว์ที่มีจำนวนการนำเข้ามากที่สุด คือ วัตถุดิบ (64580.85 ตัน) และมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด จำนวน 1902.58 ล้านบาท รายละเอียดดังภาพที่ 45 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย

ภาพที่ 45 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอาหารสัตว์จากในประเทศเวียดนามมายังประเทศไทย

แนวโน้มความเป็นไปได้และโอกาสประเทศไทยในการเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ ทางด้านวิชาการ และการค้าภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

นับตั้งแต่มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ในการประชุมสุดยอดผู้นำที่สิงคโปร์ในปี พ.ศ. 2535 เพื่อเป็นตลาดเดียวในนามของประชาคมอาเซียน ซึ่งทำให้ประเทศสมาชิกสามารถทำการค้าระหว่างกันได้โดยปราศจากข้อจำกัดทางการค้า และมีอัตราที่ต่ำลงตามแต่กำหนด (ปิยวรรณ, 2552) โดยตัวอย่างข้อดีของ AFTA ของประเทศไทยในด้านปศุสัตว์ เช่น การนำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเป็นสินค้าผู้ประกอบการสามารถนำเข้ามาประกอบการผลิตหมูที่ต่ำลง เป็นต้น

โดยในส่วนประเทศที่รวมจัดตั้งอาเซียน 6 ประเทศแรก คือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และบรูไนมีพันธกรณีที่ต้องลดสินค้าเกษตรทุกรายการเป็น 0% ในวันที่ 1 มกราคม 2553 ส่วนประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม จะลดเหลือ 0% ในปี พ.ศ. 2558 (ยกเว้นสินค้าอ่อนไหว และสินค้าอ่อนไหวสูง)

กรมปศุสัตว์ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในด้านการปศุสัตว์ของประเทศไทย และมีภารกิจด้านปศุสัตว์ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับงานด้านปศุสัตว์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยได้การให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคของการปศุสัตว์กับประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งยังมีการส่งสินค้าปศุสัตว์เข้าไปขายในหลายๆประเทศทั่วโลก ในกรณีนี้ เพื่อให้นานาชาติประเทศเกิดความยอมรับ และความเชื่อมั่นของสินค้าปศุสัตว์ของไทย กรมปศุสัตว์จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และการที่ประเทศต่างๆจะค้าขายซึ่งกันและกัน มีองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ทำหน้าที่กำกับดูแลการค้าระหว่างประเทศ โดยเป็นเวทีในการเจรจาลดอุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้า และจัดทำกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนให้การค้าโลกมีความเสรียิ่งขึ้น และอาเซียนมีการจัดตั้ง AFTA

เมื่อประเทศไทยผ่านปี พ.ศ. 2535 ประเทศไทยได้ใช้การบริหารจัดการภายในในการนำเข้าสินค้าที่เข้มงวดเพื่อกำกับดูแลการนำเข้าสินค้าที่อาจมีผลจากการเปิดตลาดได้ อีกทั้งความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement : ATIGA) อนุญาตให้ประเทศสมาชิกอาเซียนใช้มาตรการต่างๆ เช่น มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary: SPS) มาตรการอุปสรรคทางเทคนิคทางการค้า (Technical Barriers to Trade: TBT) กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

(Rule of Origin: ROO) การใช้มาตรการ Special safeguard เพื่อป้องกันการทะลักเข้ามาของสินค้า โดยต้องมาตรการดังกล่าวต้องสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของความตกลง ATIGA (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2552)

เช่นเดียวกันในประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน เมื่อ AFTA มีผลบังคับใช้ ทุกประเทศจะมีการใช้มาตรการกำกับดูแลสินค้าที่เข้ามายังในประเทศ เพื่อป้องกันการทะลักเข้ามาของสินค้า ซึ่งการนำเข้าและส่งออกลูกค้าคู่ค้าต่าง ๆ นั้น SPS เป็นมาตรการที่สำคัญมากมาตรการหนึ่ง

โดย SPS เป็นมาตรการที่ใช้ในการจำกัดการนำเข้าสินค้าเกษตรเพื่อปกป้องและคุ้มครองชีวิตและสุขภาพของมนุษย์พืช สัตว์ภายในประเทศของตนเอง ในด้านที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายในการบริโภคหรือเสี่ยงต่อโรคที่เกิดจากสิ่งมีชีวิตที่ติดมากับพืช สัตว์และผลิตภัณฑ์รวมทั้งสารเจือปนในอาหาร สารพิษหรือจุลินทรีย์ที่เป็นพาหะของโรค ทั้งนี้การกำหนดระดับความปลอดภัยและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้านำเข้าจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศและตั้งอยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อถือได้ ซึ่งต้องครอบคลุมทั้งในด้านกฎหมาย กฎข้อบังคับ ข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์คุณภาพของผลิตภัณฑ์ขั้นต้นและวิธีการผลิต การตรวจสอบวิเคราะห์ การพิจารณาอนุมัติออกใบรับรองการกักกันต่างๆ โดยมาตรการที่ออกมาต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ในการตรวจวิเคราะห์และการประเมินข้อมูลที่ต้องการทางวิทยาศาสตร์ และเป็นมาตรการที่แต่ละประเทศกำหนดขึ้นแต่ต้องให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น Codex และ OIE เป็นต้น (มกอช., 2554) ซึ่งเมื่อประเทศคู่ค้านำ SPS ดังกล่าวมาใช้กีดกันทางการค้า จะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ทางการค้าของประเทศ และเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต ซึ่งกรมปศุสัตว์ในฐานะผู้รับผิดชอบในด้าน SPS โดยตรงได้มีการเตรียมความพร้อมและดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากกิจกรรมและโครงการ ดังต่อไปนี้

1. การเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของ OIE

โรคปากและเท้าเปื่อย - ศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อย ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (OIE Reference Laboratory for Foot and Mouth Disease: RRL) สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ อ.ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการยอมรับจาก OIE อย่างเป็นทางการให้เป็น OIE Reference Laboratory for Foot and Mouth Disease (FMD)

โรค布鲁เซลโลซิส - ห้องปฏิบัติการอ้างอิงโรค布鲁เซลโลซิส สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ บางเขน ได้รับการยอมรับจาก OIE อย่างเป็นทางการให้เป็น OIE Reference Laboratory for Brucellosis in Asia and the Pacific (OIE, 2017)

2. การเป็นศูนย์ความร่วมมือของ OIE

ศูนย์การสร้างสรรค์สมรรถนะทางการบริการสัตวแพทย์ (Veterinary Services Capacity Building for Asia, the Far East and Oceania) ได้รับการยอมรับจาก OIE อย่างเป็นทางการให้เป็นศูนย์ความร่วมมือในด้าน การสร้างสมรรถนะทางการบริการสัตวแพทย์ ซึ่งเป็นความร่วมมือ ของศูนย์สาธารณสุขทางสัตวแพทย์แห่งเอเชียแปซิฟิก คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และกรมปศุสัตว์ (OIE, 2017)

3. การก่อตั้งสำนักผู้แทน OIE ประจำอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (OIE Sub-Regional Representation for Southeast Asia) ในประเทศไทยให้มีสถานะทางการทูต เมื่อ พ.ศ.2552

4. การสนับสนุน OIE ในการประสานงานเพื่อการควบคุมโรคไข้หวัดนกภายในภูมิภาคอย่างยิ่งย่นร่วมกับองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ และเป็นที่ตั้งของ Japan/OIE HPAI Spacial Trust Fund Programme Coordination Office ตามแผน Japan Special Trust Fund Programme for Control at source in Southeast Asia (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ, 2558)

5. การเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงการตรวจวิเคราะห์อาหารของอาเซียน (ASEAN Food Reference Laboratory)

ห้องปฏิบัติการอ้างอิงแห่งอาเซียนด้านสาขาสารตกค้างยาสัตว์ ของสำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ โดยได้รับคัดเลือกจากผู้แทนห้องปฏิบัติการจากประเทศสมาชิกอาเซียน และได้รับการยืนยันสถานะอย่างเป็นทางการในการประชุม 27th ASEAN Consultative Committee on Standard and Quality (ACCSQ) เมื่อปี พ.ศ. 2549 (สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์, 2557)

6. การควบคุมโรคที่สำคัญในประเทศไทย

6.1 โรคปากเท้าและเท้าเปื่อย

1) สำนักควบคุมป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์ ได้รับรองจาก OIE ให้เป็น the official control programme for FMD ในที่ประชุม 85th General Session of World Assembly ของ OIE เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา (OIE, 2017)

2) สำนักควบคุมป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์ มีการจัดแผนระดับชาติสำหรับโรคปากและเท้าเปื่อย ดังนี้

- การพัฒนาโปรแกรมวัคซีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- การจัดทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ให้ครอบคลุมทั้งในสัตว์ชนิด โค

กระบือ แพะ แกะ

- การเฝ้าระวังสัตว์ข้ามพรมแดน โดยเพิ่มรอบการคุมตรวจสัตว์ และให้ครอบคลุมพื้นที่มากยิ่งขึ้น

6.2 โรคไข้หวัดนก

ประเทศไทยยังคงรักษาสถานภาพปลอดโรคไข้หวัดนกตั้งแต่ปี 2551 จนถึงปัจจุบัน โดยกรมปศุสัตว์ได้เฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์และข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการควบคุมและตรวจสอบสัตว์ปีกและคน ตลอดจนพื้นที่จุดเสี่ยงในเชิงรุก ขณะเดียวกันยังเร่งแนะนำเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกในการบริหารจัดการภายในฟาร์ม ด้วยระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) และการป้องกันสัตว์พาหะนำโรค ด้วยระบบปิดฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จุดแข็งอย่างหนึ่งที่ประเทศไทยมี คือการควบคุมโรคไข้หวัดนก โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 ซึ่งทำให้เมื่อได้รับแจ้งสัตว์ปีกป่วยตาย เจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์สามารถเข้าควบคุมโรค ทำลายซากสัตว์ปีกในฟาร์มนั้นๆ ได้ทันที โดยที่ไม่จำเป็นต้องรอผลการยืนยันจากห้องปฏิบัติการ ทำให้สามารถควบคุมโรคได้อย่างทันทีทั่วทั้ง และยังมี การเฝ้าระวังเป็นระยะรัศมี 10 กิโลเมตรจากจุดเกิดโรค

6.3 โรคพิษสุนัขบ้า

สำนักควบคุมป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเกี่ยวกับงานด้านโรคพิษสุนัขบ้า 2 ระบบดังนี้

1) การเฝ้าระวังโรคพิษสุนัขบ้า (Thai Rabies Net) เพื่อเป็นช่องทางให้ประชาชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งพบสัตว์สงสัยป่วยด้วยโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบข้อมูลและดำเนินได้ทันที รวมทั้งมีระบบแจ้งเตือนให้แก่เจ้าหน้าที่ทราบข้อมูลการแจ้งข่าวนั้น เพื่อลดโอกาสตกหล่น หรือล่าช้าอีกด้วย นอกจากนี้ระบบนี้ยังเป็นระบบการรายงานโรคจากส่วนภูมิภาคมายังส่วนกลางเพื่อบูรณาการข้อมูลเพื่อประยุกต์ใช้ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

2) ระบบการขึ้นทะเบียนสุนัข-แมว เพื่อให้ทราบจำนวนประชากรสุนัข-แมวในแต่ละพื้นที่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนควบคุมป้องกันโรคได้ นอกจากนี้การพัฒนาาระบบสารสนเทศทั้ง 2 ยังมีการพัฒนาด้านการศึกษาวิจัยทางด้านโรคพิษสุนัขบ้า เช่น การศึกษาการใช้ oral rabies vaccination การศึกษาระดับภูมิคุ้มกันโรคพิษสุนัขบ้า และอยู่ระหว่างวางแผนการศึกษาความรู้อัตนคติ และการปฏิบัติ (knowledge Attitude Practice: KAP) เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า การประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า

7. ระบบรายงานระดับประเทศ (National Report System)

7.1 การพัฒนาระบบเตือนล่วงหน้า (Early warning system)

ซึ่งเป็นการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการรายงานโรคผ่านโทรศัพท์มือถือและแท็บเล็ต โดยมีการพัฒนา 2 ส่วน ดังนี้

1) การตรวจหาโรคหนึ่งเดียวแบบมีส่วนร่วม (Participatory One health Disease Detection: PODD) โดยมีการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งนี้ยังอยู่ในการทดสอบระบบ

2) ระบบ SMART PIG เพื่อใช้การลงทะเบียนของฟาร์มสุกร ประเมินความเสี่ยงของโรคนี้ป้าหวัด และโรคปากและเท้าเปื่อย และรายงานโรค ซึ่งพัฒนาโดยกรมปศุสัตว์

7.2 การพัฒนาระบบพยากรณ์โรคแบบพลวัต (Dynamic disease forecasting system) เป็นระบบที่พัฒนาโดยกรมปศุสัตว์ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1) ระบบรายงานโรคสัตว์ (Animal disease reporting systems) ซึ่งจะมีในส่วนของการรายงานการเฝ้าระวัง (E-smart surveillance) การรายงานโรคพิษสุนัขบ้า (Thai rabies net) และระบบรายงานโรคไขหวัดนก (HPAI reporting system)

2) ระบบการเคลื่อนย้ายโรค (Animal movement system หรือ E-movement) ซึ่งจะมีข้อมูลการเคลื่อนย้าย เช่น สถานที่เดินทาง จุดแวะพัก ชนิดสัตว์ วันที่ เป็นต้น

3) ระบบจำนวนประชากรสัตว์ (Animal population system) ซึ่งเป็นระบบการรายงานจำนวนประชากรสัตว์ประจำปี

4) กิจกรรมการป้องกันโรค (Disease prevention activities หรือ E-operation) ซึ่งเป็นการบันทึกกิจกรรมในแต่ละพื้นที่ เช่น การฉีดวัคซีน การควบคุมประชากรสุนัขและแมว เป็นต้น

8. โครงการฝึกอบรมนายสัตวแพทย์นักระบาดวิทยาภาคสนาม (Field Epidemiology

Training Program Veterinary: FETPV)

โครงการนี้ เริ่มจากในปีพ.ศ. 2548 เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและกรมปศุสัตว์ของประเทศ ไทยเริ่มมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด โดยตั้งแต่ปีพ. ศ. 2552 FETPV ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อสัตวแพทย์ ไทยและสัตวแพทย์จากประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน และเอเชียตะวันออกเฉียง โดยได้รับความร่วมมือจาก องค์การระหว่างประเทศ อาทิเช่น FAO United States Agency for International Development และ United State Centers for Disease Control and Prevention เป็นต้น โดยโครงการนี้มีจุดมุ่งหมายไม่เพียง แต่เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถด้านระบาดวิทยาในระดับบุคลากร แต่ยังสนับสนุนทักษะการ ตอบสนองต่อโรคสัตว์หลายทางสำหรับโรคสัตว์และปรับปรุงการบริการด้านเทคนิคสำหรับภาคปศุ สัตว์ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกอีกด้วย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 จนถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2560 มีผู้เข้ารับ

อบรมทั้งสิ้น 23 คน เป็นสัตวแพทย์ไทย 14 คน และสัตวแพทย์จากประเทศในภูมิภาค 9 คน โดยได้จบการศึกษาในหลักสูตรสองปี และมีผู้อบรม 47 คน เป็นสัตวแพทย์ไทย 24 คน และสัตวแพทย์จากประเทศในภูมิภาค 23 คน ได้ผ่าน the modular program และมีสัตวแพทย์ 8 คนอยู่ใน module ที่ 3 ซึ่งร่วมกับหลักสูตรปริญญาโท 1 สาขา

9. การเข้าร่วมประชุมในคณะทำงานในกรอบอาเซียน

เจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ได้เข้าร่วมประชุม ให้ความคิดเห็น และร่วมในการพิจารณาลงมติการดำเนินงานหรือเอกสารในกรอบของอาเซียน รายละเอียดปรากฏในบทที่ 2 หัวข้อ 2.6 โครงสร้างความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์ ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนากิจกรรม โครงการ ข้อกำหนด และมาตรฐานต่างๆของอาเซียนให้มีความก้าวหน้าในด้านวิชาการและการค้า เป็นอย่างมาก อาทิเช่น

9.1 คณะทำงานด้านปศุสัตว์อาเซียน (ASWGL) ซึ่งมีการดำเนินกิจกรรม อาทิ การจัดทำมาตรฐานวัคซีนป้องกันโรคระบาดสัตว์ การจัดทำมาตรฐานฟาร์มและโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ ความร่วมมือเพื่อควบคุมโรคระบาดสัตว์ในอาเซียน ความร่วมมือในการป้องกันควบคุมโรคระบาดสัตว์และการพัฒนาปศุสัตว์

9.2 กลุ่มคณะทำงานผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป (PEPWWG) ซึ่งมีหน้าที่ในการสนับสนุนคณะกรรมการ ACCSQ ในการขจัดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร โดยได้กำหนดแผนงานและกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดทำกรอบความตกลงยอมรับร่วมสาขาผลิตภัณฑ์อาหารของอาเซียน การสร้างความโปร่งใสของกฎระเบียบระหว่างประเทศสมาชิก การเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคนิคที่จำเป็น เช่น การจัดตั้งห้องปฏิบัติการอ้างอิงของอาเซียน การจัดข้อกำหนดทางเทคนิคของอาเซียน และการสร้างความเข้มแข็งด้านมาตรฐานความปลอดภัย

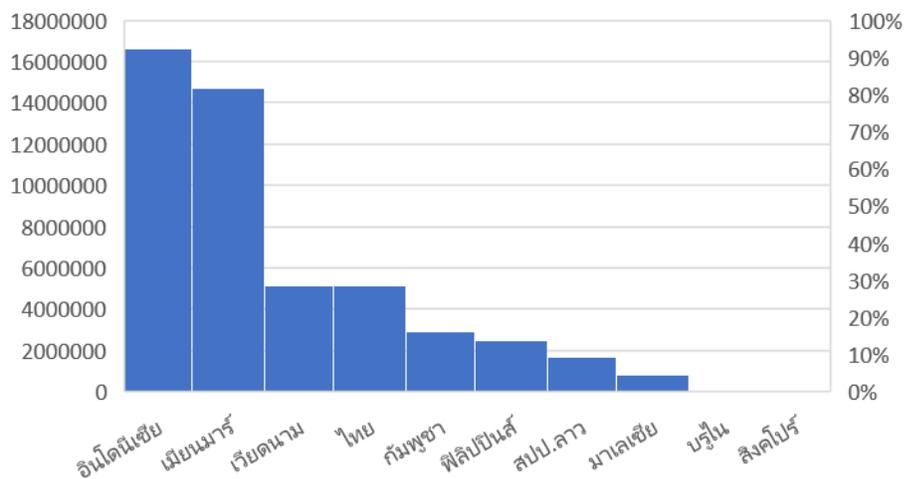
จากกิจกรรมและการดำเนินงานต่างๆภายใต้มาตรการ SPS ของกรมปศุสัตว์ดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้นนี้ ทำให้พิสูจน์ได้ว่าประเทศไทยมีความสามารถในการจัดการด้าน SPS เป็นอย่างดี และมีความโดดเด่นในด้านวิชาการ และทางเทคนิคที่ไม่น้อยหน้าใครในประเทศของกลุ่มอาเซียน ด้วยการยอมรับจาก OIE ที่ถือเป็นหนึ่งในองค์การระหว่างประเทศที่ WTO ใช้เป็นมาตรฐานในการกำกับดูแลการค้าระหว่างประเทศ และประเทศไทยเป็นประเทศที่มีกำลังการผลิตในสินค้าปศุสัตว์ เป็นอันดับต้นๆของโลก มีผลิตภัณฑ์ที่ทำการค้าระหว่างประเทศกว่า 15 รายการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากโคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร แพะ และ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่ เป็นต้น (กรมปศุสัตว์, 2556)

ทั้งนี้ กรมปศุสัตว์ยังได้ให้ความสำคัญการภาคการผลิตปศุสัตว์ โดยมีการจัดทำยุทธศาสตร์รายชนิดสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การผลิตโคเนื้อ พ.ศ. 2555 – 2559
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโคนมและผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2555- 2559
3. ยุทธศาสตร์การผลิตสุกร พ.ศ. 2555 – 2559
4. ยุทธศาสตร์การผลิตไก่เนื้อ พ.ศ. 2555 – 2559
5. ยุทธศาสตร์ไก่ไข่ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2557 – 2561

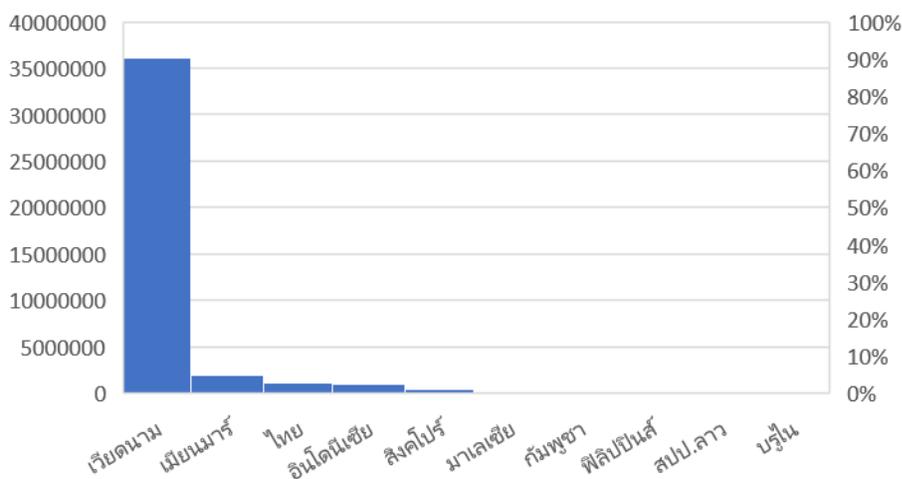
ซึ่งทำให้ประเทศไทยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้จากข้อมูลของกลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ ในภาคการผลิตสัตว์ชนิดต่างๆ ของไทยที่อยู่ในยุทธศาสตร์ดังกล่าว (โคเนื้อ โคนมและผลิตภัณฑ์ สุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่) นี้ เมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่าในภาคของโคเนื้อ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านระบบการควบคุมและตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ชายแดน มีมาตรฐานฟาร์มโคเนื้อ และมีเกษตรกรเครือข่ายในการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ ทั้งนี้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 4 จาก 10 ประเทศในการผลิตโคเนื้อ รายละเอียดดังภาพที่ 46 ปริมาณการผลิตโคเนื้อของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

ภาพที่ 46 ปริมาณการผลิตโคเนื้อของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

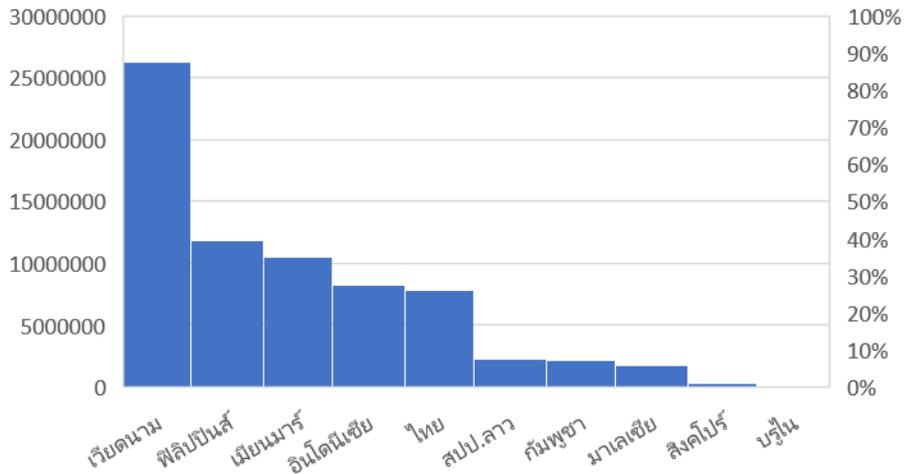
ส่วนในภาคของ โคนมและผลิตภัณฑ์ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านระบบการผลิตที่ทันสมัย และมีพันธุ์โคนมที่ดีและเหมาะสมกับสภาพอากาศในเขตร้อน ทั้งนี้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 จาก 10 ประเทศในการผลิตน้ำนมดิบ รายละเอียดดังภาพที่ 47 ปริมาณการผลิตน้ำนมดิบของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2557

ภาพที่ 47 ปริมาณการผลิตน้ำนมดิบของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2557

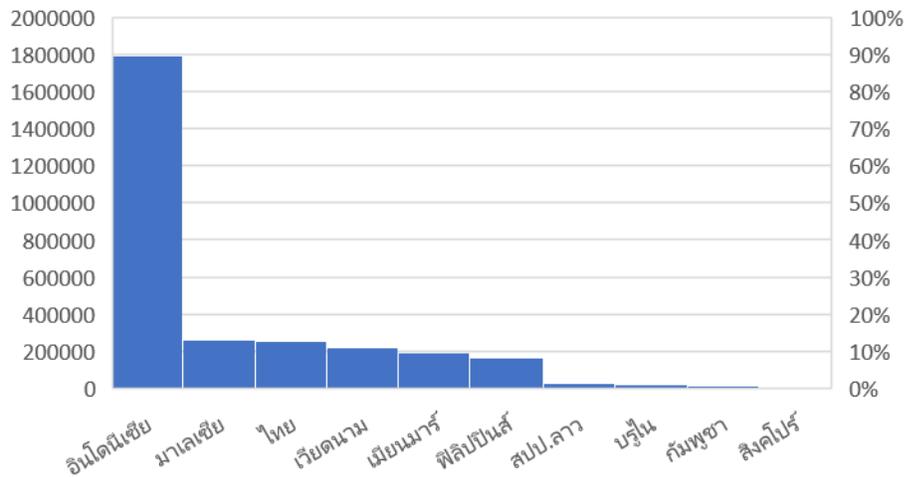
ในภาคของสุกรและผลิตภัณฑ์ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสุกรได้มาตรฐานความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค พันธุ์สัตว์ได้พัฒนาเป็นพันธุ์สุกรในประเทศ แข็งแรงทนกับสภาพภูมิอากาศ สามารถผลิตไข่ได้เองภายในประเทศจึงไม่ต้องพึ่งพานำพันธุ์สัตว์จากต่างประเทศ และเกษตรกรส่วนใหญ่มีพันธุ์สุกรไว้ใช้เอง ทั้งนี้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 5 จาก 10 ประเทศ ในการผลิตสุกร รายละเอียดดังภาพที่ 48 ปริมาณการผลิตสุกรของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

ภาพที่ 48 ปริมาณการผลิตสุกรของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

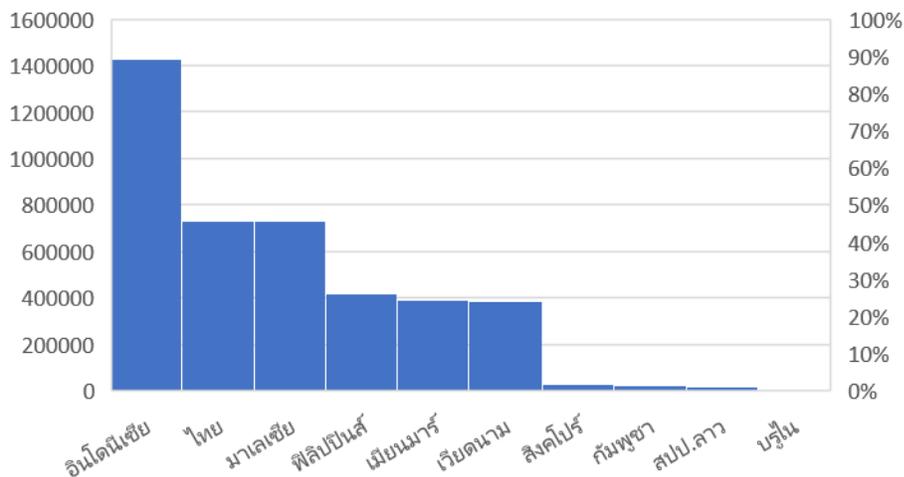
โดยในส่วนของภาคไก่อเนื้อและผลิตภัณฑ์ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านระบบมาตรฐานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ เป็นผู้นำด้านการผลิตเนื้อไก่ในภูมิภาคเอเชียทั้งด้านมาตรฐานการจัดการฟาร์ม ความปลอดภัยทางด้าน และระบบมาตรฐานสินค้าสูง มีศักยภาพในการพัฒนาสินค้าแปรรูปเนื้อไก่ที่มีความหลากหลาย และผู้ผลิตและผู้ส่งออกมีความสามารถในการแข่งขันสูง ทั้งนี้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 จาก 10 ประเทศ ในการผลิตไก่อเนื้อและผลิตภัณฑ์ รายละเอียดดังภาพที่ 49 ปริมาณการผลิตไก่อเนื้อและผลิตภัณฑ์ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

ภาพที่ 49 ปริมาณการผลิตไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

และในภาคของการผลิตไก่ไข่ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านระบบการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการผลิตไข่ไก่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นผู้นำด้านมาตรฐานการจัดการฟาร์ม ความปลอดภัยอาหาร และระบบมาตรฐานฟาร์มในอาเซียน ทั้งนี้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 2 จาก 10 ประเทศ ในด้านการผลิตไก่ไข่ รายละเอียดดังภาพที่ 50 ปริมาณการผลิตไก่ไข่ในประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

ภาพที่ 50 ปริมาณการผลิตไก่ไข่ในประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2556

เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพในภาคการผลิตรายชนิดสัตว์ดังกล่าวข้างต้นของประเทศไทยโดยรวมจะอยู่ในอันดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกัน ซึ่งมีสินค้าที่มีความโดดเด่นมาก คือกลุ่มสินค้าประเภทไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์ไก่ไข่ และผลิตภัณฑ์ไข่

จากความสามารถด้านการจัดการมาตรการ SPS ที่ใช้เป็นประโยชน์ในการต่อรองลดข้อกีดกันทางการค้าด้านปศุสัตว์ บวกกับความสามารถในภาคการผลิตปศุสัตว์ของไทย และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการส่งออกในประเทศต่างๆทั้งในอาเซียน และประเทศคู่ค้าอื่นๆได้ เช่น ประเทศในกลุ่ม EU และประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีกฎระเบียบเงื่อนไขการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ที่มีความยุ่งยากมากสำเร็จ จึงนับได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีบทบาทและศักยภาพในด้านวิชาการและการค้าอย่างแท้จริง

แนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านผลิตภัณฑ์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

1. แนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านผลิตภัณฑ์ของไทยกับประเทศในสมาคมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในด้านการพัฒนาวิชาการ การค้า ยุทธศาสตร์ มาตรการ ระเบียบ ข้อตกลงด้านผลิตภัณฑ์

กรมผลิตภัณฑ์มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กรมผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ พ.ศ. 2551 – 2560 และพ.ศ. 2561 – 2565 โดยกำหนดในวิสัยทัศน์ที่ว่า “เป็นองค์กรชั้นนำพัฒนาการผลิตภัณฑ์สู่อาเซียนและตลาดโลก” ซึ่งทำให้สังเกตเห็นได้ว่ากรมผลิตภัณฑ์นั้น ได้ให้ความสำคัญกับความร่วมมือกับอาเซียนอย่างแท้จริง โดยมีการกำหนด พันธกิจ เป้าประสงค์หลัก และมียุทธศาสตร์ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับอาเซียนทั้งสิ้น โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ที่ 2 “การยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการและกลไกตลาด” ที่มีการระบุถึงการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมด้านความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน และยุทธศาสตร์ที่ 4 “การส่งเสริมความร่วมมือด้านผลิตภัณฑ์ในประชาคมอาเซียน” ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อแสวงหาโอกาสจากการร่วมมือด้านการผลิตภัณฑ์ภายใต้ AEC จากศักยภาพและความพร้อมที่มีอยู่เดิม ทั้งที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างการผลิต องค์ความรู้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภัณฑ์ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา รวมไปถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อขึ้นสู่การเป็นผู้นำด้านการผลิตภัณฑ์ของอาเซียนสู่ตลาดโลกต่อไป

1.1 แนวทางการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับอาเซียนทางวิชาการและการค้าด้านผลิตภัณฑ์

กรมผลิตภัณฑ์ได้มีความร่วมมือทางวิชาการและการค้ากับประเทศในกลุ่มอาเซียนมาเป็นเวลานาน ดังที่นำเสนอในหัวข้อ “ประวัติความร่วมมือด้านการผลิตภัณฑ์ของกรมผลิตภัณฑ์” มีทั้งลักษณะของการประชุมหารือ โครงการ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และการมอบความช่วยเหลือในรูปแบบของทวิภาคี โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย โดยรูปแบบการให้ความร่วมมือทางวิชาการ ส่วนใหญ่ประเทศไทยจะเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านเทคนิคทางวิชาการ เช่น การจัดอบรม การส่งผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำตามที่ประเทศสมาชิกอาเซียนร้องขอ หรือเป็นความร่วมมือที่มีองค์กรระหว่างประเทศ เช่น OIE และ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations: FAO) ให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณและการจัดฝึกอบรม โดยมีประเทศไทยให้การช่วยเหลือในด้านสถานที่ และบุคลากรในการดำเนินงานภายใต้โครงการต่างๆ และยังมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาด้านวิชาการของ

ปศุสัตว์ต่อไป หรือแม้แต่ในกรอบอาเซียน ประเทศไทยก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์เข้าร่วมประชุมหารือเพื่อพัฒนาขีดความสามารถด้าน SPS ของประเทศสมาชิกอาเซียนในการประชุมคณะทำงานระดับอาเซียนด้านปศุสัตว์ต่างๆ ดังที่ปรากฏตามรายละเอียดของบทที่ 2 ซึ่งเป็นแนวทางที่จะดำเนินต่อไปของประเทศไทย

โดยในส่วนของด้านการค้า ประเทศไทยได้มีการพัฒนาความร่วมมือโดยเดินทางประชุมหารือในระดับทวิภาคี เพื่อหาแนวทางการดำเนินการการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะประเทศไทยยังต้องการเปิดตลาด เช่น เวียดนาม ที่อยู่ในช่วงการดำเนินการเจรจาขอเปิดตลาดไก่เพิ่มเติม การริเริ่มเจรจาเพื่อการนำเข้าเนื้อโคจากสิงคโปร์ซึ่งเป็นตลาดที่เติบโตมากขึ้นในปัจจุบัน หรือตลาดฟิลิปปินส์ที่ยังต้องการเจรจาเพื่อการส่งออกสินค้าไก่ดิบ เนื้อวัว และเนื้อสุกร เป็นต้น

1.2 แนวทางการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับอาเซียนด้านยุทธศาสตร์

ในด้านความมั่นคงทางอาหาร ได้มีการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนในปี พ.ศ. 2552 ได้มีการลงมติรับรองกรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (ASEAN Integrated Food Security: AIFS Framework) และแผนกลยุทธ์ความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (Strategic Plan of Action – Food Security: SPS-FS) ปีพ.ศ. 2552 -2556 เพื่อพัฒนาความมั่นคงด้านอาหารให้เป็นระบบบนพื้นฐานของจันทามติและความเป็นเจ้าของร่วมกันของประเทศสมาชิก และในที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ครั้งที่ 34 สมัยพิเศษ มีมติให้กรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียนดำเนินการต่อไปในปี 2556 และการขยายการดำเนินงานต่อไปจนถึงปี พ.ศ. 2557 และเพื่อแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงอาหารของประเทศอาเซียนในภูมิภาคอาเซียนในระยะยาว จึงได้มีการพัฒนากรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียนให้มีขอบเขตและวิธีปฏิบัติร่วมกันสำหรับความร่วมมือของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน ซึ่งกรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียนได้กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ นิยามคำศัพท์เฉพาะทาง และส่วนประกอบอื่นเพื่อสนับสนุนแผนกลยุทธ์ SPS-FS ในภูมิภาคอาเซียนและเริ่มดำเนินการในปีพ.ศ. 2558 – 2563 (สศค., 2560)

และในส่วนของภาคปศุสัตว์ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์สำหรับความร่วมมืออาเซียนในอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ ปี พ.ศ. 2559 – 2563 (Vision and Strategic Plan for ASEAN Cooperation in Food, Agriculture and Forestry 2016-2025: SP-FAF) ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ของ SPA FAF เป็นกรอบใหญ่ของภาคอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ของอาเซียน และมีแผนยุทธศาสตร์ สำหรับ

การปฏิบัติการสำหรับความร่วมมือของอาเซียนในด้านปศุสัตว์(Strategic Plan of Action for ASEAN Cooperation in Livestock (2016-2020)) ซึ่งได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุม AMAF ครั้งที่ 37 ณ ประเทศฟิลิปปินส์ (ASEAN Secretariat, 2015)

โดยประเทศสมาชิกของอาเซียนจะต้องมีการดำเนินงานภายใต้กิจกรรมที่แผนยุทธศาสตร์ได้วางไว้ ซึ่งประเทศไทยได้มีการให้ความร่วมมือด้วยดีเสมอมา

1.3 แนวทางการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับอาเซียนด้านมาตรการ และระเบียบ

ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2557 ข้อ 2 ซึ่งกำหนดให้กรมปศุสัตว์มีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางนโยบาย การควบคุม การกำกับ การส่งเสริม การวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการปศุสัตว์ รวมทั้งบริหารจัดการทรัพยากรพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์ เพื่อให้มีสัตว์เพียงพอและมีมาตรฐาน ถูกสุขอนามัย ปราศจากโรค สารตกค้าง และสารปนเปื้อน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค สิ่งแวดล้อม และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกได้ในระดับสากล นั้น

ตาม ข้อ 2 (1) กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กฎหมายว่าด้วยบำรุงพันธุ์สัตว์ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ กรมปศุสัตว์มีกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบถึง 7 ฉบับด้วยกัน ดังนี้

1. พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509
2. พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557
3. พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535
4. พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557
5. พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558
6. พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2558
7. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2559

ซึ่งสามารถนับได้ว่าประเทศไทยให้ความสำคัญการบัญญัติกฎระเบียบในภาคปศุสัตว์เป็นอย่างมาก ทั้งยังมีการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ทันกับสภาวะการณ์ของโลก อีกทั้งทำให้ประเทศคู่ค้าต่างๆ ของไทย มีความเชื่อมั่น และยอมรับในสินค้าที่ผลิตออกจากประเทศไทยอีกประการ

หนึ่ง โดยกฎหมายของภาคปศุสัตว์ได้เข้าบังคับใช้ในส่วนของการผลิตสินค้าปศุสัตว์ในแต่ละห่วงโซ่การผลิต ไม่ว่าจะเป็นฟาร์มเลี้ยงสัตว์ อาหารสัตว์และยาสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ ตลาดหรือผู้บริโภค อีกทั้งยังมีการกำหนดมาตรฐานจากหน่วยงานอื่นๆ เช่น สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในงานด้านปศุสัตว์อีกด้วย

ซึ่งในมุมมองของภาคปศุสัตว์ มาตรฐานที่กำหนดใช้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้ดังนี้

1) กฎระเบียบประเทศ (ทั้งสุขภาพสัตว์ อาหาร ยา อาหารสัตว์ มาตรฐานเกษตร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง)

2) กฎระเบียบ/เงื่อนไขของประเทศผู้นำเข้า

3) มาตรฐานสากล เช่น OIE Codex เป็นต้น

ซึ่งประเทศไทยนั้น ได้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือมาตรฐานดังกล่าวทั้ง 3 ประเภทข้างต้น และนอกเหนือจากพระบัญญัติที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว กรมปศุสัตว์ยังมีมาตรฐานที่บังคับใช้สำหรับเกษตรกรหรือผู้ประกอบการไว้ใช้การดำเนินงานของตนด้วย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เพื่อปรับปรุงระบบการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยให้เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันและมีคุณภาพ

2) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์รับรองเป็นมาตรฐานจากกรมปศุสัตว์

3) เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าแก่ผู้ประกอบการเพื่อการส่งออก

4) เพื่อลดมลภาวะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

5) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุม ป้องกันและกำจัดโรค

โดยกรมปศุสัตว์ได้มีการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์โดยเฉพาะในทั้งส่วนของมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ศูนย์รวบรวมนํ้านมดิบ ศูนย์รวบรวมไข่ โรงฆ่าสัตว์ สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ และเนื้ออนามัย รายละเอียด ดังนี้

1) ชนิดมาตรฐาน GAP ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ จำนวน 16 ชนิด (เปิดเนื้อ เปิดพันธุ์ ผึ้ง เปิดไข่ นก กระต่า แพะเนื้อ แกะเนื้อ นกเขาขาวเสียง ไก่พันธุ์ ไก่เนื้อ สุกร โคนม แพะนม สถานที่ฟักไข่สัตว์ปีก ไก่ไข่ และโคเนื้อ) รวมทั้งสิ้นจำนวน 17,547 แห่ง

2) ศูนย์รวบรวมนํ้านมดิบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 167 แห่ง

3) ศูนย์รวบรวมไข่ รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 แห่ง

4) โรงฆ่าสัตว์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,869 แห่ง

5) สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,103 แห่ง

6) โรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์/น้ำนมเพื่อการส่งออก รวมทั้งสิ้นจำนวน 203 แห่ง

(คชาภรณ์, 2558)

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีการพัฒนาและจัดทำกฎหมาย ระเบียบ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องปศุสัตว์ ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อาหารตั้งแต่ระดับฟาร์มจนถึงสถานที่จำหน่าย รวมถึงจำนวนมาตรฐานรายชนิดสัตว์ ซึ่ง ในกรอบของอาเซียนเพิ่งเริ่มต้นการจัดทำมาตรฐานในส่วนเฉพาะของไก่เนื้อ และไก่ไข่ เสร็จสมบูรณ์ เท่านั้น โดยคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านการเลี้ยงสัตว์ที่ดี (Expert Working Group on Good Animal Husbandry Practices: EWG - GAHP) ได้มีกำหนดที่จะดำเนินงานมาตรฐานการเลี้ยงสัตว์ที่ดี (GAHP) ใน

- 1) สุกรขุน สุกรพันธุ์
- 2) เป็ดเนื้อเป็ดไข่
- 3) แพะเนื้อ แกะเนื้อ
- 4) โคนม
- 5) โคเนื้อกระบือเนื้อ

ซึ่งมาตรฐาน GAHP ทั้ง 5 ฉบับนี้ ได้วางแผนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2562 ทำให้การพัฒนาความร่วมมือของไทยด้านมาตรฐานกฎระเบียบกับประเทศสมาชิกอาเซียนยังคงดำเนินต่อไปในอีกปีข้างหน้า โดยไทยสามารถจะเป็นผู้นำและให้คำปรึกษาหรือความเห็นต่อการร่างมาตรฐานปศุสัตว์ต่างๆต่อประเทศสมาชิกอาเซียนได้เป็นอย่างดี

1.4 แนวทางการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับอาเซียนด้านข้อตกลงด้านปศุสัตว์

ประเทศไทยได้มีการทำข้อตกลงในระดับทวิภาคี และพหุภาคีกับประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่หลายฉบับ รายละเอียดดังปรากฏในบทที่ 4 ซึ่งมีทั้งแบบ Memorandum of Understanding แบบ Letter of Agreement และแบบ Implementing Arrangement (IA) ทั้งนี้ ในระดับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และระดับของกรมปศุสัตว์ ได้มีการลงนามในข้อตกลงต่างๆ ซึ่งประเทศในฐานะคู่สัญญาต้องมีการปฏิบัติตามข้อตกลงที่ตกลงกันไว้ ซึ่งการวางแนวทางของกรมปศุสัตว์จะมีการจัดลำดับความสำคัญของความร่วมมือปศุสัตว์ในแต่ละสาขา เพื่อให้ได้ผลงาน (output) ที่มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดีต่อไป

2. แนวทางการพัฒนาความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศคู่ค้าอื่นๆที่สำคัญในภูมิภาคอื่น

ในหัวข้อ “ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ” ได้กล่าวถึงความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศคู่ค้าอื่นๆที่สำคัญในภูมิภาคอื่น ที่สำคัญ อาทิ อาเซียน +3 อาเซียน+6 และ RCEP ซึ่งมีความก้าวหน้าของการขยายกรอบความร่วมมือของอาเซียนให้มีขนาดใหญ่มากขึ้น โดยความร่วมมือที่มีความโดดเด่นจะเป็นลักษณะของการจัดความตกลงเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศต่างๆ ดังนี้

1) ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน – สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN – Republic of Korea Free Trade Agreement: AKFTA)

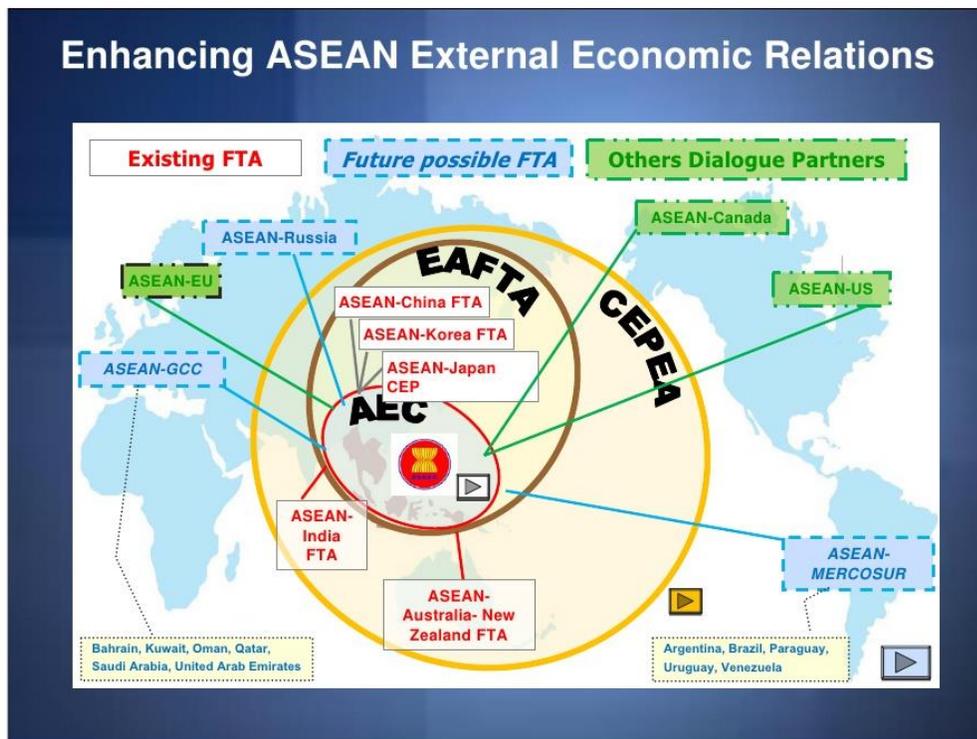
2) ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน – ญี่ปุ่น (ASEAN – Japan Comprehensive Economic Partnership: AJCEP)

3) ความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน – ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Agreement Establishing the ASEAN – Australia – New Zealand Free Trade Area: AANZFTA)

4) ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน – จีน (Agreement on Comprehensive Economic Co-operation between ASEAN – China: ACFTA)

5) ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน – อินเดีย (ASEAN – India Free Trade Agreement: AIFTA) และยังมี ความตกลงกับประเทศ หรือกลุ่มประเทศอื่นๆที่อาเซียนมีวางแผนดำเนินการทำความตกลงรายละเอียดปรากฏตามภาพที่ 46 การขยายขอบเขตของความร่วมมือของอาเซียนไปยังภูมิภาคอื่นๆ

ภาพที่ 51 การขยายขอบเขตของความร่วมมือของอาเซียนไปยังภูมิภาคอื่นๆ

ที่มา: <https://www.slideshare.net/Adrienna/asean-strategic-plan-action>

ซึ่งทำให้สามารถมองเห็นแนวทางการพัฒนาความร่วมมือของกรอบอาเซียนกับประเทศคู่ค้าสำคัญอื่นๆ โดยทำให้ประเทศไทยในฐานะสมาชิกอาเซียนสามารถใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือต่างๆ ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เจริญหาหรือโดยเฉพาะประเด็นทางการค้าสินค้าอุปโภคบริโภค และความร่วมมือทางวิชาการให้ได้สัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของประเทศไทยกับประเทศใน

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านปศุสัตว์

ประจำปี พ.ศ.2559

(ที่มา: กองสารวัตรและกักกัน และกองอาหารและยาสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี พ.ศ. 2559)

1. ปริมาณการนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตารางที่ 1 ปริมาณการนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศ	ชนิดสัตว์	จำนวน (ตัว/ฟอง/โด้ส)	มูลค่า (ล้านบาท)
บรูไน	แมว	1	0.00
	สุนัข	3	0.00
บรูไน ผลรวม		4	0.00
กัมพูชา	ไก่ไข่	555,006	27.23
	ไก่เนื้อ	317,132	15.83
	ไก่พื้นเมือง	158,500	12.27
	ไข่ทำพันธุ์	210,000	0.63
	ไข่บริโภค	137,800	0.41
	โคนม	5	0.11
	โคเนื้อ	7	0.34
	น้ำเชื้อสุนัข	1	0.00
	เปิด	800	0.07
	แมว	14	0.02
	ลูกไก่ไข่	4,480	0.07
	ลูกไก่เนื้อ	6,006,742	31.83
	ลูกไก่เนื้อGP	20,000	0.10
	ลูกเปิด	69,500	0.23
	ลูกสุกร	3,340	5.89
	สุกร	223,448	1,282.40
	สุนัข	47	0.07
กัมพูชา ผลรวม		7,706,822	1,377.49
อินโดนีเซีย	กระต่าย	83	0.08
	ไก่พื้นเมือง	70	0.05
	ไข่ทำพันธุ์	360	0.02
	แมว	51	0.11
	สุนัข	117	0.15
อินโดนีเซีย ผลรวม		681	0.41
ลาว	กระต่าย	1	0.00
	กระบือ	40,488	1,911.32
	แกะ	92	0.36
	ไก่ไข่	793,710	78.31
	ไก่วง	137	0.03
	ไก่เนื้อ	41,014	4.06
	ไก่พื้นเมือง	687,020	79.87
	ไข่ทำพันธุ์	313,800	0.67
	ไข่บริโภค	1,802,400	3.29
	โคนม	18	0.72
โคเนื้อ	132,705	5,714.97	

ตารางที่ 1 ปริมาณการนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดสัตว์	จำนวน (ตัว/ฟอง/โด้ส)	มูลค่า (ล้านบาท)
	เปิด	479,498	63.13
	แพะ	15,680	43.94
	ม้า	45	1.28
	แมว	4	0.01
	ลูกไก่ไข่	921,260	17.98
	ลูกไก่เนื้อ	613,836	11.49
	ลูกเปิด	1,000	0.02
	ลูกสุกร	71,294	136.98
	สุกร	645,947	4,711.35
	สุนัข	136	1.16
	ห่าน	2	0.00
	อัลปาก้า	3	0.45
ลาว ผลรวม		6,560,090	12,781.39
มาเลเซีย	กระต่าย	13	0.01
	กระบือ	372	13.02
	โคนม	259	6.98
	โคเนื้อ	14,940	409.39
	นกพันธุ์สวยงาม	5	0.25
	น้ำเชื้อสุกร	100	0.10
	ม้า	125	9.43
	แมว	155	0.17
	สุนัข	127	0.30
มาเลเซีย ผลรวม		16,096	439.65
พม่า	ไก่ไข่	206,400	7.30
	ไก่เนื้อ	1,640,100	33.36
	ไข่ทำพันธุ์	6,132,710	61.66
	โคนม	376	5.96
	โคเนื้อ	37	1.92
	นกพันธุ์อื่นๆ	20	0.29
	น้ำเชื้อโคนม	42,240	2.11
	น้ำเชื้อโคเนื้อ	77,775	3.89
	ม้า	45	0.90
	แมว	23	0.05
	ยีราฟ	2	8.00
	ลูกไก่ไข่	742,400	9.85
	ลูกไก่ไข่GP	11,200	0.28
	ลูกไก่เนื้อ	4,110,825	48.20
	ลูกเปิด	484,188	11.48
	ลูกสุกร	8,890	9.03
	สุกร	2,232	11.78
	สุนัข	335	0.92

ตารางที่ 1 ปริมาณการนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดสัตว์	จำนวน (ตัว/ฟอง/โด้ส)	มูลค่า (ล้านบาท)
	เสือ	1	0.05
พม่า ผลรวม		13,459,799	217.01
ฟิลิปปินส์	กระต่าย	44	0.04
	นกพันธุ์สวยงาม	40	0.04
	แมว	71	0.12
	ลิง	2	0.00
	สุนัข	777	0.97
ฟิลิปปินส์ ผลรวม		934	1.18
สิงคโปร์	กระต่าย	333	0.33
	แมว	19	0.02
	สุนัข	38	0.07
	หนู	30	0.03
สิงคโปร์ ผลรวม		420	0.45
เวียดนาม	กระบือ	468	21.66
	โคเนื้อ	14,579	437.37
	นกพันธุ์สวยงาม	24	0.03
	แมว	51	0.10
	ลูกสุกร	250	0.44
	สุกร	2,033	28.79
	สุนัข	610	0.87
เวียดนาม ผลรวม		18,015	489.25

2. ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตารางที่ 2 ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศ	ชนิดซากสัตว์	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	
กัมพูชา	ก้นไก่	14.64	0.26	
	ขาเปิด	2.48	0.12	
	เครื่องในไก่	3.00	0.06	
	เครื่องในไก่ดิบแช่แข็ง (ดิบ)	2.71	0.35	
	เครื่องในไก่ดิบแช่เย็น (ก้น)	12.00	0.25	
	เครื่องในเปิดดิบแช่แข็ง (ดิบ)	3.00	0.96	
	โครงไก่แช่แข็ง	219.28	3.06	
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (wing tip)	32.00	1.35	
	ชิ้นส่วนเปิดแช่แข็ง	0.02	0.00	
	ซากไก่(ตัว)แช่แข็ง	3.00	0.17	
	ซากไก่(ตัว)แช่เย็น	13.00	0.33	
	ซากเปิด(ตัว)แช่แข็ง	13.77	1.07	
	ดิบไก่	1.78	0.21	
	เนื้อแกะแช่แข็ง	0.07	0.01	
	เนื้อไก่แช่เย็น	64.52	3.25	
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	20.02	1.62	
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง สันใน (Fillet, SM)	50.02	1.37	
	เนื้อไก่ดิบแช่เย็น เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	20.00	1.62	
	เนื้อไก่ดิบนวดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่ขนาดน้ำเกลือ)	9.00	0.27	
	เนื้อไก่สดแช่แข็ง	2,527.90	130.62	
	เนื้อโคแช่แข็ง	0.06	0.00	
	เนื้อโคแช่เย็น	0.02	0.00	
	เนื้อเปิดดิบแช่แข็ง (SBL)	1.43	0.46	
	เนื้อเปิดดิบแช่แข็ง เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	9.53	1.95	
	เนื้อเปิดดิบแช่เย็น เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	3.37	0.31	
	เนื้อเปิดสดแช่แข็ง	5.70	0.47	
	เนื้อสุกแช่แข็ง	0.03	0.00	
	เศษหนังโค-กระบือตากแห้ง	23.00	1.44	
	หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป	18.02	3.98	
	หนังสุรตากแห้ง	26.62	2.36	
	หนังสุรฟอกกิ่งสำเร็จรูป	21.12	2.52	
	กัมพูชา ผลรวม		3,121.09	160.45
	อินโดนีเซีย	เศษหนังโค-กระบือตากแห้ง	127.50	9.65
เศษหนังชั้นในโคตากแห้ง		38.00	1.70	
หนังโคฟอก		1,543.89	349.40	
หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป		254.60	22.55	
หนังโคหมักเกลือ		19.25	0.72	
หนังอุรฟอกกิ่งสำเร็จรูป		11.15	2.12	
อินโดนีเซีย ผลรวม		1,994.40	386.14	

ตารางที่ 2 ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดซากสัตว์	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ลาว	กระดูกไก่	93.78	2.51
	ก้นไก่	1,152.04	110.47
	ก้นไก่สด	47.90	2.84
	ไก่ดิบแช่แข็ง	2.20	0.04
	ไก่ดิบแช่เย็น	1.20	0.02
	ขาไก่	18,197.85	1,559.56
	ขาเปิด	58.00	4.05
	ขาหมูแช่แข็ง	119.05	14.11
	เครื่องในไก่	2.47	0.11
	เครื่องในไก่ดิบแช่แข็ง (ก้น)	22.08	1.25
	เครื่องในไก่ดิบแช่เย็น (ก้น)	62.89	3.03
	เครื่องในโค	0.60	0.06
	เครื่องในเป็ด	12.00	0.42
	เครื่องในเป็ดดิบแช่แข็ง (ก้น)	48.01	2.75
	เครื่องในสุกร	427.22	28.28
	เครื่องในสุกรดิบแช่แข็ง (colon)	83.20	8.11
	เครื่องในสุกรดิบแช่แข็ง (rectum)	13.10	0.16
	เครื่องในสุกรดิบแช่แข็ง (กระเพาะ)	62.25	7.33
	เครื่องในสุกรดิบแช่แข็ง (ลิ้น และเครื่องในอื่นๆ) ยกเว้นตับ	68.22	7.73
	เครื่องในสุกรดิบแช่เย็น (ตับ)	0.20	0.01
	โครงไก่แช่แข็ง	239.36	7.28
	โครงไก่แช่เย็น	138.58	2.75
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (BIL)	54.56	5.46
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (middle wing)	96.26	3.08
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (thighs)	108.00	4.32
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (wing tip)	55.50	5.48
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (ข้อไก่)	12.11	1.13
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (ขาซี)	96.29	3.68
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (โครง)	27.36	0.58
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (เอ็นไก่)	1,120.56	67.37
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (ข้อไก่)	2.10	0.12
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (ขาซี)	86.48	2.34
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (โครง)	0.02	0.00
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (เอ็นไก่)	39.94	2.27
	ชิ้นส่วนเป็ดแช่แข็ง	1,048.19	104.27
	ชิ้นส่วนเป็ดดิบแช่เย็น (ขาซี)	26.00	0.78
	ชิ้นส่วนสุกร	190.66	17.04
	ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง	3,132.29	370.23
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่แข็ง (ขาหน้า)	84.23	7.16
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่แข็ง (ขาหลัง)	51.13	5.84

ตารางที่ 2 ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดซากสัตว์	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่แข็ง (ส่วนตัดของขาที่มีกระดูก)	32.55	2.83
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่แข็ง (หนัง)	37.97	4.37
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่เย็น (ขาหน้า)	30.00	1.40
	ซากไก่(ตัว)แช่แข็ง	947.08	22.63
	ซากไก่(ตัว)แช่เย็น	93.69	5.90
	ซากเป็ด(ตัว)แช่แข็ง	21.26	2.22
	ซากเป็ด(ตัว)แช่เย็น	0.09	0.01
	ตับสุกรแช่แข็ง	8.27	0.51
	น้ำเหลืองโค	0.00	0.00
	เนื้อกระบือแช่แข็ง	2.00	0.15
	เนื้อแกะแช่แข็ง	0.02	0.01
	เนื้อไก่แช่เย็น	473.47	20.15
	เนื้อไก่สดแช่แข็ง	5,262.28	378.77
	เนื้อโคแช่แข็ง	0.15	0.05
	เนื้อเป็ดดิบแช่แข็ง (BL)	0.08	0.00
	เนื้อเป็ดสดแช่แข็ง	57.96	5.70
	เนื้อเป็ดสดแช่เย็น	0.22	0.02
	เนื้อสุกรแช่แข็ง	155.14	17.46
	เนื้อสุกรแช่เย็น	50.30	6.35
	เนื้อสุกรดิบแช่แข็ง (ขาสุกรเลาะกระดูก)	6.86	0.42
	ปากหนาม	38.65	1.62
	ปีกไก่	25,278.22	2,223.07
	มูลไก่	420.00	0.11
	ไส้สุกรแช่แข็ง	287.25	27.17
	ไส้สุกรหมักเกลือ	1.00	0.03
	หนังกระบือหมักเกลือ	14.25	0.83
	หนังโคหมักเกลือ	220.00	22.00
	อกไก่แช่เย็น	1.38	0.10
	เอ็นข้อไก่	6,411.06	622.52
ลาว ผลรวม		66,935.06	5,730.41
มาเลเซีย	ขาหมูแช่แข็ง	24.00	1.19
	เครื่องในสุกรดิบแช่แข็ง (กระเพาะ)	42.12	2.94
	โครงไก่บด	350.11	35.01
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (BIL)	24.00	2.40
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (drum)	25.01	2.50
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (middle wing)	0.01	0.00
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (wing stick)	52.63	5.26
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (โครงไก่บด)	1,022.30	102.23
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (หนัง)	901.11	30.39
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่แข็ง (lacone)	97.67	5.53
	ชิ้นส่วนสุกรดิบแช่แข็ง (ขาหน้า)	24.00	1.23

ตารางที่ 2 ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดซากสัตว์	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
	ชิ้นส่วนสุกดิบแช่แข็ง (ขาหลัง)	49.80	2.73
	ชิ้นส่วนสุกดิบแช่แข็ง (ส่วนตัดของขาที่มีกระดูก)	19.18	1.15
	ชิ้นส่วนสุกดิบแช่เย็น (lacone)	23.20	1.35
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง (BL)	199.06	19.44
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง (BLK)	756.00	75.60
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง (SBL)	127.97	12.38
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง (เนื้อไก่บด)	72.00	7.20
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	6,226.38	580.07
	เนื้อไก่ดิบแช่เย็น (BLK)	48.00	4.80
	เนื้อไก่ดิบแช่เย็น เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	50.02	5.00
	เนื้อไก่สดแช่แข็ง	2,952.29	234.54
	เนื้อสุกแช่แข็ง	22.99	1.45
	เนื้อสุกดิบแช่แข็ง (belly)	49.01	7.67
	หนังไก่แช่แข็ง	120.00	3.60
	หนังโคหมักเกลือ	26.40	0.92
มาเลเซีย ผลรวม		13,305.24	1,146.58
พม่า	ก้นไก่	0.05	0.00
	ไก่ดิบแช่แข็ง	6.00	0.46
	ไก่ดิบแช่เย็น	1.88	0.09
	ขาไก่	4.40	0.23
	เครื่องในไก่	725.39	10.51
	เครื่องในไก่ดิบแช่เย็น (ก้น)	0.04	0.00
	เครื่องในไก่ดิบแช่เย็น (ลำไส้)	0.00	0.00
	เครื่องในไก่ดิบแช่เย็น (หัวใจ)	0.06	0.00
	โครงไก่แช่แข็ง	2.34	0.04
	โครงไก่แช่เย็น	296.87	4.74
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (drum)	0.12	0.01
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (โครง)	0.03	0.00
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (2 joint wing)	0.01	0.00
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (BIL)	102.59	5.68
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (drum)	28.50	1.78
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (drummet)	1.17	0.07
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (thighs)	0.88	0.05
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (Whole wing)	1.30	0.06
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (wing stick)	0.74	0.04
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (wing tip)	0.58	0.04
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (ขาซี)	0.26	0.02
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (ตุต)	0.60	0.05
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่เย็น (หนัง)	0.59	0.02
	ชิ้นส่วนเปิดดิบแช่แข็ง (BIL)	0.27	0.04
	ชิ้นส่วนเปิดดิบแช่แข็ง (ขาซี)	0.11	0.01

ตารางที่ 2 ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดซากสัตว์	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
	ชิ้นส่วนเปิดดิบแช่เย็น (BIL)	0.06	0.00
	ชิ้นส่วนสุก	0.70	0.04
	ชิ้นส่วนสุกแช่แข็ง	70.60	10.41
	ชิ้นส่วนสุกดิบแช่เย็น (สะโพกมีกระดูก)	0.02	0.00
	ซากไก่(ตัว)แช่แข็ง	0.17	0.01
	ซากไก่(ตัว)แช่เย็น	185.75	8.91
	ซากเปิด(ตัว)แช่แข็ง	4.70	0.48
	ซากเปิด(ตัว)แช่เย็น	6.42	0.43
	เนื้อไก่แช่เย็น	2,406.64	64.22
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง (BL)	2.00	0.10
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	4.31	0.33
	เนื้อไก่ดิบแช่เย็น (เนื้อไก่บด)	0.02	0.00
	เนื้อไก่ดิบแช่เย็น เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	116.30	6.69
	เนื้อไก่ดิบแช่เย็น สันใน (Fillet, SM)	0.11	0.01
	เนื้อไก่ดิบขนาดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่ขนาดน้ำมัน)	0.05	0.00
	เนื้อไก่สดแช่แข็ง	5.10	0.12
	เนื้อเปิดดิบแช่แข็ง เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	0.35	0.09
	เนื้อเปิดสดแช่เย็น	3.96	0.22
	เนื้อสุกแช่แข็ง	1.23	0.18
	เนื้อสุกแช่เย็น	21.96	2.33
	เนื้อสุกดิบแช่แข็ง (belly)	2.00	0.30
	ปีกไก่	38.76	2.13
	เปิดดิบแช่แข็ง	8.39	0.80
	เลือดไก่	153.16	0.73
	ไส้ไก่	8.16	0.47
	หนังไก่แช่แข็ง	0.06	0.00
	อกไก่แช่เย็น	115.75	6.53
พม่า ผลรวม		4,331.49	129.50
สิงคโปร์	ไก่ดิบแช่แข็ง	0.04	0.00
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (drum)	17.51	1.63
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (thighs)	8.89	0.83
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง (BL)	26.04	3.78
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง เนื้อหน้าอก (BB, SBB)	59.18	5.38
	เนื้อไก่ดิบแช่แข็ง สันใน (Fillet, SM)	186.64	14.98
	เนื้อไก่สดแช่แข็ง	211.19	18.72
สิงคโปร์ ผลรวม		509.50	45.32
เวียดนาม	ชนเบ็ด	3,282.44	231.21
	ชนห่าน	0.43	0.03
	ขาไก่	33.00	1.32
	เครื่องในไก่	2.40	0.12
	ชิ้นส่วนไก่ดิบแช่แข็ง (เอ็นไก่)	32.00	4.52

ตารางที่ 2 ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อ)

ประเทศ	ชนิดซากสัตว์	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
	ชิ้นส่วนไก่ตึบแช่เย็น (เย็นไก่)	6.00	0.58
	ชิ้นส่วนเปิดตึบแช่แข็ง (2 joint wing)	24.00	0.49
	ชิ้นส่วนเปิดตึบแช่แข็ง (ขาซี)	48.00	1.40
	ชิ้นส่วนเปิดตึบแช่เย็น (2 joint wing)	24.00	4.01
	ชิ้นส่วนเปิดตึบแช่เย็น (ขาซี)	24.00	0.82
	เนื้อเปิดสดแช่แข็ง	54.56	4.66
	ปีกไก่	55.91	6.12
	หนังโคฟอก	523.48	28.11
	หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป	2,730.83	163.30
	หนังสุกรฟอก	117.24	8.27
	หนังสุกรฟอกกิ่งสำเร็จรูป	316.31	22.23
	หนังสุกรหมักเกลือ	303.30	30.33
	เอ็นข้อไก่	5.70	0.89
เวียดนาม ผลรวม		7,583.61	508.41

3. ปริมาณการนำสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ราชอาณาจักรไทย

ตารางที่ 3 ปริมาณการนำสัตว์เข้าจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประเทศไทย

ประเทศ	ชนิดสัตว์	จำนวน (ตัว/ฟอง/โด้ส)	มูลค่า (ล้านบาท)
บรูไน	แมว	1	0.01
บรูไน ผลรวม		1	0.01
กัมพูชา	แมว	8	0.01
	สุนัข	14	0.01
กัมพูชา ผลรวม		22	0.02
อินโดนีเซีย	ไก่ชน	2	0.01
	แมว	62	0.07
	สุนัข	44	0.06
อินโดนีเซีย ผลรวม		108	0.13
ลาว	กระป๋อง	1	0.15
	โคเนื้อ	1	0.01
	แมว	3	0.00
	สุนัข	3	0.00
ลาว ผลรวม		8	0.17
มาเลเซีย	นกพันธุ์สวยงาม	48	0.00
	ม้า	314	21.20
	แมว	105	0.13
	สุนัข	77	0.27
มาเลเซีย ผลรวม		544	21.61
พม่า	กระต่าย	2	0.00
	กระป๋อง	30,897	825.53
	แกะ	1,927	0.95
	โคเนื้อ	98,989	2,492.11
	แพะ	20,524	8.21
	แมว	6	0.01
	สุนัข	23	0.10
พม่า ผลรวม		152,368	3,326.90
ฟิลิปปินส์	กระต่าย	150	0.15
	นกพันธุ์สวยงาม	90	0.07
	นกพิราบ	20	0.02
	แมว	7	0.05
	สุนัข	72	0.09
ฟิลิปปินส์ ผลรวม		339	0.37
สิงคโปร์	กระต่าย	5	0.02
	แมว	20	0.04
	สุนัข	30	0.05
สิงคโปร์ ผลรวม		55	0.11
เวียดนาม	แมว	18	0.02
	สุนัข	106	0.12
เวียดนาม ผลรวม		124	0.14

4. ปริมาณการนำสินค้าปศุสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ราชอาณาจักรไทย

ตารางที่ 4 ปริมาณการนำซากสัตว์เข้าจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประเทศไทย

ประเทศ	ชนิดสัตว์	จำนวน (ตัว/ฟอง/โด้ส)	มูลค่า (ล้านบาท)
กัมพูชา	หนังกระบือหมักเกลือ	765.00	22.13
	หนังโคหมักเกลือ	2,782.00	87.58
กัมพูชา ผลรวม		3,547.00	109.71
ลาว	กระดูกโค-กระบือตากแห้ง	119.00	0.17
	ไขมันโค	68.00	0.07
	หนังโคหมักเกลือ	130.00	2.66
ลาว ผลรวม		317.00	2.89
มาเลเซีย	ขนแกะ (Scoured wool)	24.07	10.46
	ขนแกะ (Scoured wool)	854.75	340.40
	เนื้อไก่ดิบขนาดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่คลูกเกลือ)	100.71	8.32
	เนื้อไก่ดิบขนาดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่ขนาดน้ำเกลือ)	22.80	1.81
	หนังโคหมักเกลือ	2,077.87	60.50
มาเลเซีย ผลรวม		3,080.20	421.49
พม่า	หนังกระบือหมักเกลือ	332.50	3.92
	หนังแกะหมักเกลือ	3.90	0.07
	หนังโคหมักเกลือ	1,299.25	2.26
	หนังแพะหมักเกลือ	21.15	0.63
พม่า ผลรวม		1,656.80	6.88
ฟิลิปปินส์	หนังกระบือหมักเกลือ	329.46	12.27
	หนังโคหมักเกลือ	40.00	1.71
ฟิลิปปินส์ ผลรวม		369.46	13.98
สิงคโปร์	ชิ้นส่วนไก่ทอดกระดูกคลูกเกลือแช่แข็ง	118.14	9.59
	เนื้อไก่ดิบขนาดเครื่องปรุงแช่แข็ง (เนื้อไก่คลูกเกลือ)	353.58	27.87
	เนื้อไก่สดแช่แข็ง	5.89	0.57
	เอ็นสุกรตากแห้ง	4.86	0.43
สิงคโปร์ ผลรวม		482.47	38.46
เวียดนาม	หนังกระบือหมักเกลือ	1,576.04	56.46
	หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป	744.27	21.44
	หนังโคหมักเกลือ	11,423.96	407.09
เวียดนาม ผลรวม		13,744.26	484.98

5. ปริมาณการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ราชอาณาจักรไทย

ตารางที่ 5 ปริมาณการนำเข้าอาหารสัตว์จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประเทศไทย

ประเทศนำเข้า	ประเภท	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)
อินโดนีเซีย	วัตถุดิบ	182,249.30	920.64
	วัตถุดิบผสมแล้ว อื่นๆ	174.00	14.15
	วัตถุดิบผสมแล้ว สุนัขและแมว	-	-
	ผลิตภัณฑ์นม	-	-
	อาหารเสริมสำหรับสัตว์	12,272.05	553.53
	อื่นๆ	6,997.08	116.32
	รวมทั้งสิ้น	201,692.43	1,604.64
มาเลเซีย	วัตถุดิบ	18,745.17	86.93
	วัตถุดิบผสมแล้ว อื่นๆ	99.78	8.16
	วัตถุดิบผสมแล้ว สุนัขและแมว	1.06	0.87
	ผลิตภัณฑ์นม	150.00	3.30
	อาหารเสริมสำหรับสัตว์	12,222.01	255.55
	อื่นๆ	5,229.34	58.48
	รวมทั้งสิ้น	36,447.35	413.30
พม่า	วัตถุดิบ	8,819.60	268.34
	วัตถุดิบผสมแล้ว อื่นๆ	-	-
	วัตถุดิบผสมแล้ว สุนัขและแมว	-	-
	ผลิตภัณฑ์นม	-	-
	อาหารเสริมสำหรับสัตว์	-	-
	อื่นๆ	-	-
	รวมทั้งสิ้น	8,819.60	268.34
ฟิลิปปินส์	วัตถุดิบ	0.01	-
	วัตถุดิบผสมแล้ว อื่นๆ	3.99	0.15
	วัตถุดิบผสมแล้ว สุนัขและแมว	15.00	0.76
	ผลิตภัณฑ์นม	-	-
	อาหารเสริมสำหรับสัตว์	-	-
	อื่นๆ	450.88	84.54
	รวมทั้งสิ้น	469.88	85.45
	วัตถุดิบผสมแล้ว อื่นๆ	7,807.33	1,401.38
	วัตถุดิบผสมแล้ว สุนัขและแมว	68.52	7.26
	ผลิตภัณฑ์นม	144.00	12.59
	อาหารเสริมสำหรับสัตว์	8,298.22	1,093.12
เวียดนาม	วัตถุดิบ	64,580.86	1,902.58
	วัตถุดิบผสมแล้ว อื่นๆ	120.96	14.98
	วัตถุดิบผสมแล้ว สุนัขและแมว	0.01	0.00
	ผลิตภัณฑ์นม	-	10.61
	อาหารเสริมสำหรับสัตว์	1,577.69	21.55
	อื่นๆ	235.21	11.39
	รวมทั้งสิ้น	66,514.73	1,961.10

6. ปริมาณการส่งออกอาหารสัตว์จากประเทศไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตารางที่ 6 ปริมาณการส่งออกอาหารสัตว์จากประเทศไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศนำเข้า	ประเภทสินค้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)	
บรูไน	ปลาปน	-	-	
	อาหารสุนัขและแมว	1,764.72	73.79	
	อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ	2.77	0.09	
	อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง	-	-	
	พรีมิกซ์	-	-	
	อาหารกระป๋องสุนัขและแมว	1,116.04	46.22	
	Dog Chews	-	-	
	อาหารสัตว์น้ำ	0.25	0.003	
	รวมทั้งสิ้น	2,883.79	120.11	
อินโดนีเซีย	ปลาปน	574.00	22.99	
	อาหารสุนัขและแมว	36,533.37	1,162.19	
	อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ	714.72	21.80	
	อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง	1,615.26	55.51	
	พรีมิกซ์	-	-	
	อาหารกระป๋องสุนัขและแมว	2,146.37	100.35	
	Dog Chews	-	-	
	มาเลเซีย	ปลาปน	324.00	13.23
		อาหารสุนัขและแมว	59,286.32	1,924.37
อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ		543.41	16.06	
อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง		2,814.93	101.91	
พรีมิกซ์		-	-	
อาหารกระป๋องสุนัขและแมว		10,021.50	528.78	
Dog Chews		-	-	
พม่า		ปลาปน	-	-
		อาหารสุนัขและแมว	171.50	6.50
	อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ	-	-	
	อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง	-	-	
	พรีมิกซ์	104.67	8.80	
	อาหารกระป๋องสุนัขและแมว	-	-	
	Dog Chews	-	-	
	อาหารสัตว์น้ำ	-	-	
	รวมทั้งสิ้น	276.17	15.31	

ตารางที่ 6 ปริมาณการส่งออกอาหารสัตว์จากประเทศไทยสู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
(ต่อ)

ประเทศนำเข้า	ประเภทสินค้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)
ฟิลิปปินส์	ปลาป่น	860.37	28.75
	อาหารสุนัขและแมว	11,930.52	455.29
	อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ	249.98	7.52
	อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง	796.29	36.02
	พรีมิกซ์	-	-
	อาหารกระป๋องสุนัขและแมว	651.16	33.43
	Dog Chews	36.43	4.13
	อาหารสัตว์น้ำ	55.95	25.49
	รวมทั้งสิ้น	14,580.69	590.64
สิงคโปร์	ปลาป่น	-	-
	อาหารสุนัขและแมว	1,516.68	75.73
	อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ	18.37	0.67
	อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง	-	-
	พรีมิกซ์	-	-
	อาหารกระป๋องสุนัขและแมว	2,237.50	228.37
เวียดนาม	ปลาป่น	25,737.00	1,169.29
	อาหารสุนัขและแมว	4,949.52	234.18
	อาหารใช้เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ	459.54	20.41
	อาหารเสริมสัตว์เลี้ยง	861.95	26.20
	พรีมิกซ์	10.20	0.37
	อาหารกระป๋องสุนัขและแมว	59.63	2.58
	Dog Chews	0.71	0.23
	อาหารสัตว์น้ำ	16.12	30.12
	รวมทั้งสิ้น	32,094.67	1,483.39

บรรณานุกรม

- กรมการค้าระหว่างประเทศ. 2554. คู่มือการใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้าภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน. แหล่งที่มา: <http://php.diw.go.th/idas/facesheet/5.pdf>, 19 สิงหาคม 2560
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2552. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ AFTA. แหล่งที่มา: <http://www.thaifta.com/thaifta/Home/tabid/36/ctl/Details/mid/436/ItemID/5689/Default.aspx>, 3 สิงหาคม 2560.
- กองแผนงาน กรมปลัดสัตว์. 2556. แผนยุทธศาสตร์กรมปลัดสัตว์ พ.ศ. 2556 – 2560.
- กองอาเซียน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์. 2559. รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน. ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 75 – 78.
- คชาภรณ์ เต็มยอด. 2558. มาตรฐานสินค้าเกษตร ผู้การรับรองผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าและความเชื่อมั่น. แหล่งที่มา: http://www.acfs.go.th/news/docs/acfs_17-09-58-14.pdf, 5 สิงหาคม 2560.
- ปิยวรรณ จันทร์ศรี. 2552. การค้าของไทยหลังกำแพงภาษีหายไปจากเขตการค้าเสรีอาเซียน. แหล่งที่มา: <https://prachatai.com/journal/2009/12/27167>, 3 สิงหาคม 2560.
- รณรงค์ พูลพิพัฒน์. 2555. ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน. แหล่งที่มา: http://www.thaifta.com/trade/public/ronnarong_24oct55.pdf, 12 สิงหาคม 2560.
- สำนักงาน กฤษฎีกาแห่งชาติ. แหล่งที่มา: web.krisdika.go.th/asean/index.php/downloads/file/asean-structure, 1 กรกฎาคม 2560.
- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. 2554. สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช SPS, TBT/WTO. แหล่งที่มา: <http://acfs.go.th/sps/index.php>, 19 สิงหาคม 2560

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. 2558. OIE ให้รางวัลนายสัตวแพทย์ไทยคนแรก.
แหล่งที่มา: http://www.acfs.go.th/read_news.php?id=9481&ntype=01, 5 สิงหาคม 2560

สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. 2557. ห้องปฏิบัติการทดสอบคุณภาพเนื้อสัตว์และ
ผลผลิตจากสัตว์. แหล่งที่มา: <http://qcontrol.dld.go.th/index.php/component/content/article/88-2013-11-18-06-26-37/157-afrls>, 5 สิงหาคม 2560

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.2560. กรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน
(AIFS) และ แผนกลยุทธ์ความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (SPA-FS) ปี พ.ศ. 2558-2563.
แหล่งที่มา: https://www.asean-agrifood.org/?wpfb_dl=116, 19 สิงหาคม 2560

ASEAN Secretariat, 2015. VISION AND STRATEGIC PLAN FOR ASEAN COOPERATION IN
FOOD, AGRICULTURE AND FORESTRY (2016-2025). Available source: <http://www.asean.org/storage/images/2015/september/amaf/Vision%20and%20SP-FAF%20final.pdf>,
August 11, 2017.

Keng Ngee Teoh and Ezzeddine Boutrif. 2014. Study on the Development of an ASEAN Food
Safety Regulatory Framework – Interim Report AWP 1 – Activity 2.5.5.1.

OIE. 2017. Reference Experts and Laboratories. Available source: <http://www.oie.int/en/our-scientific-expertise/reference-laboratories/list-of-laboratories>, August 12, 2017.

OIE. 2017. List of Collaborating Centres. Available source: <http://www.oie.int/en/our-scientific-expertise/reference-laboratories/list-of-laboratories>, August 12, 2017.

OIE. 2017. List of Member Countries with endorsed official control programme for FMD. Available
source: <http://www.oie.int/animal-health-in-the-world/official-disease-status/fmd/fmd-official-control-programme/>, August 12, 2017.